Din lumea artelor

Artiştii de cinema, concuraţi de maimuţe

De câtva timp, cele mai celebre stele ale cinematografiei sunt serios concurate de o categorie tot de «roluri prime» cari au găsit printre spectatori o mare mulţime de adoratori pasionaţi.

Aceste personagii sunt maimuţele, marile maimuţe, urangutani ori cimpanzei, cari, e bine să o recunoaştem, fac furori. Eri a fost rândul bătrânului Snuky. Azi e al d-rei Bonny Mary şi mai ales al

acestui extraordinar Joë de care s'a putut spune, cu drept cuvânt, că juca şi înţelegea rolurile sale mai bine ca actorii umani.

Joë e, din acest punct de vedere, cu adevărat turburător. Se poate spune că posedă o adevărată personalitate şi îndeplineşte jocurile sale de scenă cu o originalitate proprie. S'ar putea vorbi de maniera lui Joë cum se vorbeşte de aceia a lui Max ori Charlot. Expresiunile, gesturile lui au o spontaneitate, o aparenţă de adevăr, cari dau impresia că a contribuit şi el la redactarea scenariului. Şi fizionomia lui e atât de «vorbitoare», în cât crezi că citeşti pe mutra lui gândirea intimă, obscura şi misterioasa minte a acestei fiinţe, care, afară de nume, nu pare a avea nimic din bestie.

De altfel, în ce priveşte partea de adevărată inteligenţă, care revine sau nu maimuţelor noastre, nu trebue să căutăm răspunsul numai în proecţia cinematografică. Il vom găsi mai bine în examinarea animalelor înşişi şi în studiile aprofundate făcute de savanţi.

«Din punctul de vedere anatomic, spune ilustrul antropologist Ornatrefoges, omul diferă mai puţin de maimuţele superioare decât diferă acestea între ele».

Iată un fapt incontestabil. Şi dacă moralul corespunde exact fizicului, urmarea se impune: inteligenţa marilor antropoide trebue să fie foarte apropiată de aceia a oamenilor.

Dar incontestabila superioritate a maimuţelor constă în desfăşurarea foarte limpede a facultăţilor lor de judecată.

O deputată actriţă

D-na Hilton Philipson, membră a Camerii-Comunelor, aleasă în 1923 în circumscripţia Berwick-on-Frreed, pare a nu fi spre deplin satisfăcută de calitatea ei de reprezentantă a poporului. Inainte de a se mărita fusese actriţă sub numele ei de fată Miss Russel. Acum a decis să apară din nou pe scenă, şi anume într'o revistă de actualitate.

Ea va fi astfel prima deputată care îşi exercită profesiunea de artistă dramatică.

Scaunul lui Dickens

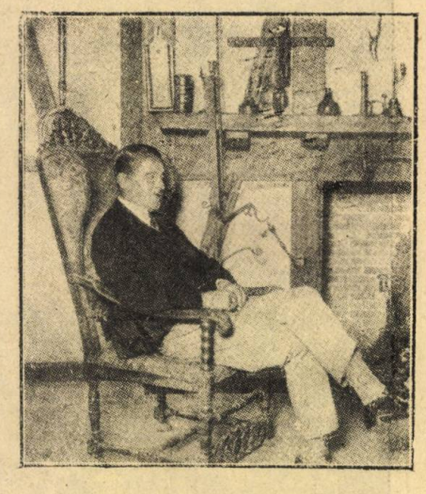

Lordul Birkenhead în scaunul lui Dickens în muzeul lui Dickens inaugurat de curând.

Lord Birkenhead, dans le musée de Dickens, inauguré récemment.

Lord Birkenhead im soeben eröffneten Dickens-Museum.

Totuşi...

—Soţia mea nu ştie să cânte la pian.
— Apoi atunci poci să fii mulţumit!
— Da, dar totuşi cântă...

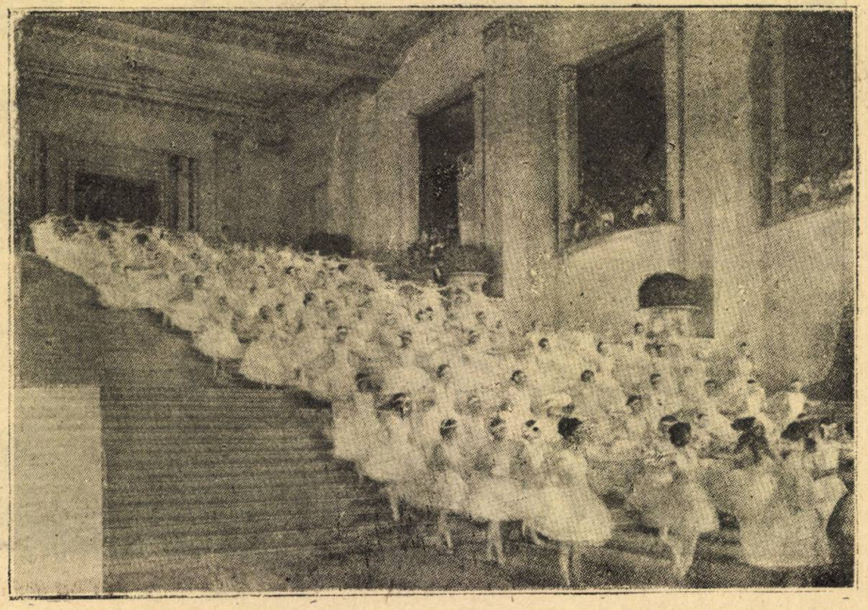

Un «balet al baletelor» executat la Paris de 300 dansatoare din 12 teatre.

Un «Ballet des ballets» par 300 danseuses de 12 théâtres de Paris.

Ein «Ballett der Ballette» ausgeführt von 300 Tänzerinnen in Paris.

Cu prilejul aniversării a 60-a a naşterii regelui George al Engliteriî, s'a dat serbarea sportivă reprodusă aci. In loja de onoare: Regele şi Regina, şi alături mareşalul Foch.

Une fête sportive à l'Olympia de Londres, pour le 60-ème anniversaire de roi George.

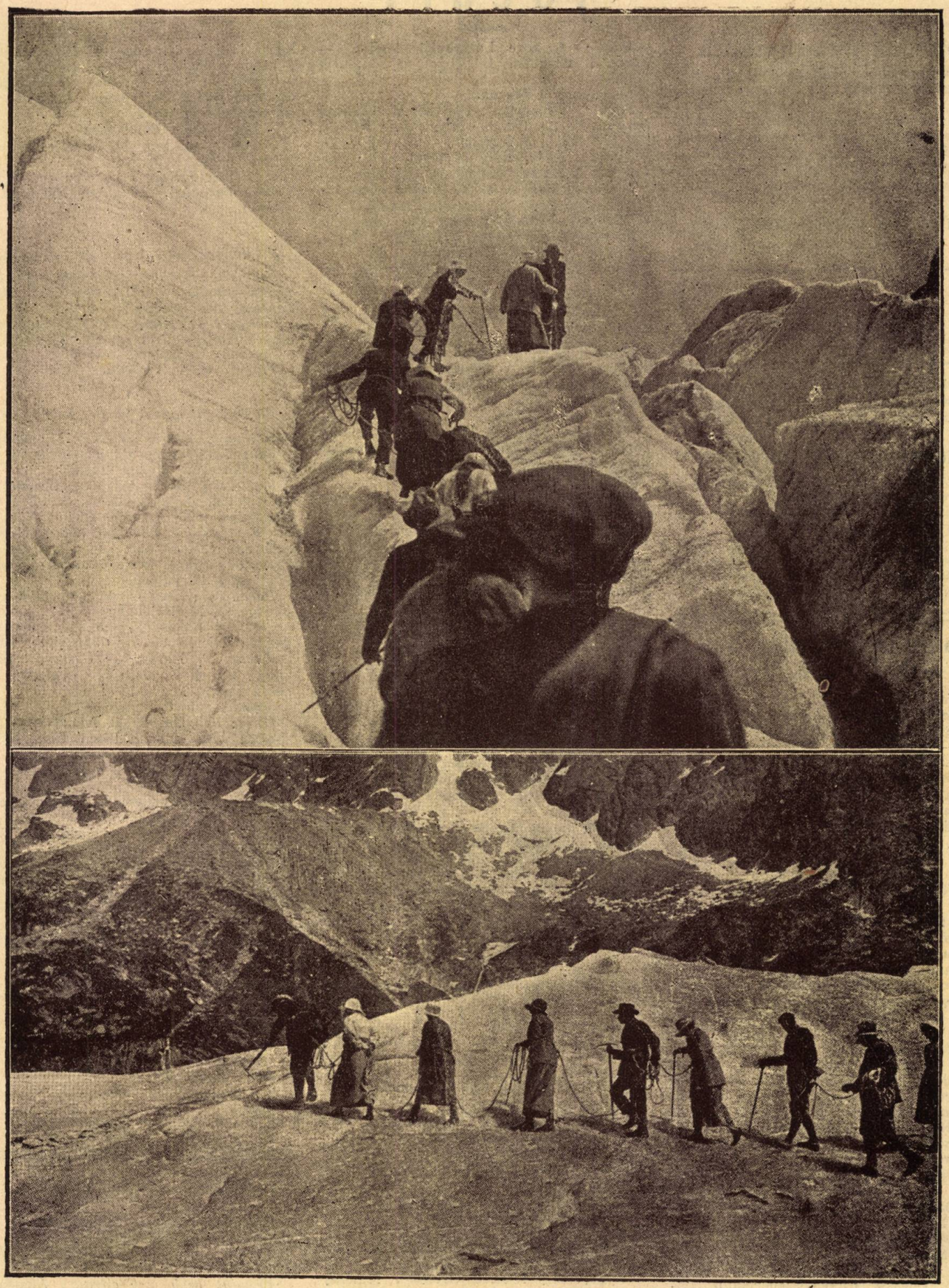

Regina Olandei în Alpii francezi. — *Sus*: Regina Olandei, imediat după primul ghid, şi prinţesa Juliana, a opta, în regiunea crăpăturilor. — *Jos*: Ghidul din cap începe să sape trepte în ghiaţă spre a uşura mersul; la spatele lui, Regina; ultima, pe dreapta, tânăra prinţesă Juliana.

La reine de Hollande et la princesse Juliana dans les Alpes françaises.

Jocuri

Problemă de aritmetică

Un detașament a pornit de două zile dintr'o localitate anumită, și parcurge zilnic 4½ Km.

Inamicul vrea să-l urmărească, pornind din aceeași localitate, și anume cu asemenea iuțeală, încât să-l ajungă după șase zile.

Câți klometri pe zi trebue să parcurgă în acest scop detașamentul de urmărire?

Carte de vizită magică

de *David Barbu*

Zamfir G. Verude

Labari

Schimbându-se ordinea literelor, să se găsească meseria ce o are și orașul unde locuește domnul de mai sus.

Succesiune de cuvinte

1. Cuvântul de 5 (cinci litere) arată o anumită grupare coreografică.
2. Tăindu-i litera din coadă, rămâne o secrețiune bolnăvicioasă.
3. Suprimând litera și din coada acestui al doilea cuvânt, rămâne un loc de petrecere.
4. Tăind litera din coada cuvântului al treilea, rămâne o negațiune.

Soluțiile jocurilor din «O. L.» No. 27

Problema de aritmetică: 81, 16, 3.

Problema de silabe: Austria — soroc — Terente — atrium — Ernani — miop — Uriel — zalhana — ilic — colivie — «Asta e muzica ce-mi place» (Regele Carol I).

Problema cifrată: Nădrag — igrasie — Correggio — obor — lung — albie — Ekrene — Iulian — Oreste — Rhodos — grec — Alexandrescu — Nicolae Iorga — George Enescu.

Au deslegat toate trei problemele:

Arad: Zizi Ionescu.

Bârlad: D. Răşcanu, — *Brăila*: D. Porumbscu, Maria Ionescu. — *Braşov*: Olga Zăpărțan, căp. I. G. Georgescu.

București: Sanda Bălănescu, Marioara Lascu și Victoria T. Ștefănescu, Ionel Popescu, Ioan Vasile (Tântava), Paul Bălănescu, Victor Nicolau, frații Kosman, Nicolae Vlăscianu, Rodica Popovici, W. Leon, Walter Riesenfeld, Haier Eugen, Mihail Armand, M. Vrâncianu, Elena și Vasile Vasilescu, Gh. și E. Dimitrescu, Mircea M. Vrânceanu, Eufrosina I. Caizerliu, Walter Handgriff, Soreh, M. Blumental, Louis Schwarzenberg, Zoe Negreanu, Ruxandra Theodorescu.

Bușteni: Stelian N. Urzicuță, I. Curea.

Buzău: Angela Suhaci, Ionel Suhaci, Emil Mihalcea, Gigel Spirescu, Traian, Lily și Tantzi Istrătescu, Alexandru Tomescu.

Câmpina: Smaranda E. Spadatto.—*Chișinău*: Mazilu Mihai. — *Constanța*: Angela Gabriel Tuvy. — *Craiova*: Angelica Mihăescu, T. Vincenz, Eugen Liebermann, Triculescu R. Ioan, Nichita C. Aurel, Romeo Mander, Grigore Corâciu, Ferentz E. Ering.

Dragomirești (Dâmbovița): Victoria Nicolescu.

Focșani: Luis și Lazăr Calmanovici, Nicolae, Margareta, Georgeta și Aurel Nicolau, Caliopi Gh. Damaschinopol, Dimitriu V. Nicolae.

Galați: Grigore Lazarovici, Malion. — *Giurgiu*: Grigoriu I. Virgil și Grigoriu Mircea.

Iași: Valeriu Mardare.

Pârlita (Teleorman): Popescu M. Damian.

Piatra Neamț: Ilie E. Mendel. — *Pitești*: Gh. D. Pascali, Zaharescu I. Ion. — *Ploești*: Vasile C. Liviu, Silly și Emil Silberștein, Eugenia Vasopol, Emanoil D. Nicolae.

R. Sărat: Eug. A. G. Teodorescu, Damian Ninel, Gică Popovici, Marioara Sârbu, L. și G. Troia. — *Roman*: Anghel I. Gheorghe.

Siliștea-Crucii: Codreș Aristotel și Florea.

Urziceni: Gigi B. Caravia.

Zimnicea: Didy și Sandu Becheru.

*

Au deslegat problema de aritmetică și problema cifrată:

Bacău: Hary și Pauline Rabinsohn. — *Băneasa* (Ilfov): V. Ștefănescu-Drăgănești. *Bârlad*: Panate N. Theodor. — *Brăila*: Moscovici David, Jean și Cornel Acikgheozian. *Brașov*: Dumitru Manoliu.

București: Mimi din Bucegi, Tănase Niculescu, Emil Botea, I. și Florin Stratilat, D. Arghiriade, Sophie Mandopulus, Mandy Weintraub.

Budișteni (Muscel) Nicu, Mari și Alex. A. Dinescu.

Călărași: Furnică Savin. — *Câmpulung*: Sandu Isbășescu, Al.I. Isbășescu. — *Cluj*: Val. Bron. — *Comani* (Olt): Mitenka Delamunte. — *Craiova*: Stoenescu Silvy, Franco Sandy și Dumitru, Petre Grozăvescu, Tudor Marin și Tita S., C. M. Stănescu. — *Caracal*: Theodora și Matilda Petrescu, Barbu N. Petrescu, Nicolae Petrescu. — *Cernăuți*: I. Thedorescu, D. Becu.

Drăgășani: I. Șoimulescu.

Făgăraș: A. Rohan, Mateias P.

Galați: Ionescu Theodor Predescu, Maria I. Pascal.

Odobești: Iosif și Iacob Avram.

Pietroaia (Dâmbovița): Emil Dunescu.—*Pitești*: Dimitrie Broșteanu.—*Ploești*: Moise S. Steiner.—*R.Sărat*: Dumitru D. Tomescu. *R. Vâlcea*: Vasile Turculescu, Aurica Pandele.

Sinaia: Sever Moscu Nachmias, Al. Negreanu. — *Slatina*: Radu Buiculescu, Cost. Buiculescu și Stela Drăguțescu, Spiru, Tudor și Nae C. Buiculescu. — *Ștefănești* (Botoșani): T. Lupașcu, Constanța Sava.

T. Măgurele: Maria V. Apostolescu.

Vaslui: Dorin Herșcovici, Eugenia Cordaș și Suzana Bucicov.

*

Au deslegat problema de aritmetică și problema de silabe:

Brăila: Didina Naca, Jeny Naca.

București: Margareta Brumărescu, Nely Banchieru, Bombonel Spinzi, Maria, Lena și Tereza Argentini, Coca Gruia, Mozis Silvio, M. Horovitz, Gruia N. Emil.

Buzău: Eugeniu Burmag.

Caracal: Serafim C. Constantin. — *Craiova*: Adm. loc. Gică Ionescu.

Drăgășani: Matilda Gold.

Galați: Elena Heltrich.—*Giurgiu*: Frații Christu, Ap. O. Stol.

Iași: Iosif și Avram Steinberg, A. și Șelly Haber, Iancu, David și Herșcu Herman, Iancu Herș.

Slănic-Moldova: George Sprinceană Margareta Sprinceană.

T.-Severin: Nicolae Grecescu Mateias și Mayo.

*

Au deslegat problema de silabe și problema cifrată:

Botoșani: Elena Grigorescu.

București: Rèné Otsitz, Achișor, Chiriac, Maciolla, Danilo Vladimir Constantinovitch, Stern Martin, N. Popescu, Bobocea, Irène Fonstein, Constantin Gaster, Irène.

Constanța: Sany Scarlat și Nicolae. — *Craiova*: Jenică Popliceanu, Margareta Constantinescu-Dumbravă.

Galați: Calude Bombonica.

Oradea-Mare: Loc. D. Mihăilescu.

Ploești: Dr. I. Mirea.

R. Sărat: Ștefan T. Iliescu.—*R. Vâlcea*: Lizeta Grecescu.—*Zimnicea*: Speranța Pavelescu.

*

Au deslegat numai problema cifrată:

Baloteasa (Dâmbovița): Marioara Murineanu.—*Budișteni* (Muscel): Lica Mari.—*Bușteni*: David Barta.

Câmpulung: Mihail D. Nicolescu și Jonica Vlădescu.—*Craiova*: Șt. Negoescu.

Focșani: Rosemberg Isidor.

Târgoviște: V. Popescu.

*

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Botoșani: Dorica Nadler, M. Nadler.—*Brăila*: Nicolae P. Mănită.—*Brașov*: Niculiță Gilorteanu, Victor Holflich.

București: Ch. Dumitrescu, Traian Constantinescu, Gațu I. Petre, R. Pohrib, I. Rădulescu și C. Ionescu, Rudolf A. Knapp, M. Neumann și Gheorghe Nacu, Mitică G. Șerbănescu, Moni Elias, Nicu Chioruș, Nicu Pascu și Vasile I. Petre, Munteanu Carolică, Nicolae D. Pârvulescu.

Burdujeni: Ben Așer. — *Buzău*: Em. Georgescu, M. Băjenaru.

Călinești (Muscel): Gh. M. Dumitrescu, Sergiu Nicolescu. — *Constanța*: Samuel Dollberg, F. Hallas. — *Cornești* (Dâmbovița): Simon Popescu. — *Craiova*: Marinescu Cioxu, Marin M. Stanciu.

Galați: Seb. Ghimpețeanu.

Huși: Bob Harrdy, B. Atanasiu.

Iași: Jean și Emil Blum, Ionel Mitru.

Lugoj: Iliuță V. Popescu.

Oltenița: Ionenscu I. Aurel și Gh. Agiescu.

Ploești: M. Gavrilescu.—*Podoleni* (Neamț): Metodiu Evanovici.

Roman: Leibovici S. Moritz, Vasiliu Gheorghe, D. Romașcanu.

Valea Călugărească (Prahova): P. I. Georgescu. — *Vaslui*: Maria, Ion, Corneliu, Dimitrie și Gh. Brătianu.

*

Au deslegat numai problema de silabe:

Bacău: Madeleine Stavăr. — *Balș*: Petre Corcoveanu, I. Nitzulescu.

București: Irène Calmanovici, Sabina Hoeflich, Maria I. Popescu.

Constanța: Teodora Geanelone, Elena Racu, Mariana C. Duca.

Galați: M. Constantinescu.

Iași: Ochs Harry.

R. Sărat: Măgărdiceanu B., Octavia N. Ariton.

Zimnicea: Manole Emanoil.

Prin tragere la sorți au câștigat:

Premiul problemei de aritmetică: Nicolae Vlășcianu, București.

Premiul problemei de silabe: Grigore Lazarovici, Galați.

Premiul problemei cifrate: Angela Suhaci, Buzău.

Premiul suplimentar: Sanda Răbănescu, București.

Persoanele câștigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de față, să ne indice și adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Toate sporturile

Negrul Hubbard, care a făcut o săritură extraordinară în lungime de 7 metri și 89 centimetri.

Le nègre Hubbard exécutant un saut extraordinaire de 7 m. 89 cm. en longueur.

Der Neger Hubbard, der einen ungeheuren Weitsprung von 7 m. und 89 cm. vollbrachte.

Un rămășag original

Iată un rămășag pe care îl puteți face oricând fiindcă aveți siguranța că-l veți câștiga totdeauna. Trebue să vă procurați numai trei mii metri de fringhie, o cărămidă, un adversar și o șosea netedă.

Rămășagul e de mai înainte câștigat. L'au experimentat doi jucători. Unul din ei spusese celuilalt că nu va putea să tragă o simplă cărămidă de vreo trei kilograme cu o frânghie de trei mii metri lungime pe drumul drept și absolut neted dintre Avignon și Arles, în Franța. Cu toate sforțările adversarului, cărămida nu s'a mișcat din loc.

Cauza? Frecarea fringhiei pe șosea sporise greutatea specifică cu o greutate moartă de aproape o mie de kilograme.

O șosea ideală pentru automobile

In Statele-Unite ale Americei se construește acum și în parte e și terminată o șosea ideală pentru automobiliști. E denumită Lincoln Highmay și va fi complect gata peste trei ani.

Șoseaua aceasta va duce dela Hudson la Poarta de aur, dela coasta Oceanului Atlantic la cea a Oceanului Pacific și va avea o lungime de 2800 mile.

Construirea acestei șosele enorme și întreținerea ei cade în sarcina Statelor și autorităților județene prin care trece. Până acum s'a cheltuit 700.000 de dolari și va mai fi nevoie de 15 milioane dolari pentru complecta terminare a șoselei.

Cura de slăbire

— Doctorul mi-a recomandat să călăresc ca să pot slăbi.

— Ei, și rezultatul?

— A slăbit calul.

Jack Dempsey, renumitul șampion mondial al boxului.

Le célèbre champion du boxe Jacques Dempsey.

Der berühmte Boxerchampion Jack Dempsey.

Sport în apă. — La băile americane, perechile își aruncă cu putere o minge mare, în credință că fac un masaj igienic.

Aux bains américains, les baigneuses et baigneurs jouent à la grosse balle, considérée comme massage hygiénique.

In den amerikanischen Bädern bewerfen sich die Pärchen mit einem grossen Ball.

Uragane groasnice la mari înălțimi

S'au făcut recent experiențe cu un balon pilotat, spre a se constata mișcările atmosferice la mari înălțimi.

Balonul, roșu, de trei sferturi de metru în diametru, umplut cu hidrogen ușor, se urcă cu o viteză de 150 de metri pe minut și fu observat cu o lunetă.

După patruzeci de minute, se afla încă perpendicular pe linia observatorului, ceeace însemna că, la 6000 metri înălțime, aerul era încă nemișcat.

Deodată, balonul o luă spre vest, și peste foarte puțin timp era la o depărtare de 25 km. de observator. Calculele unghiulare stabiliră că, la acea înălțime, bătea un uragan de vest, cu o iuteală de 32—36 metri pe secundă!

Din fericire, asemenea uragane nu se produc decât la acele înălțimi uriașe. Dacă s'ar abate vreodată și asupra regiunilor noastre, ar mătura tot ce ar întâlni în cale, case oameni, păduri...

IN VALMAŞAG

de FEODOR SOLOGUB

6)

Tocmai când eşeau din oraş, Şutkin cel mare zise cu un rânjet prostesc:

—Frumos ar fi să dăm acum foc oraşului. N'ar fi rău de loc!

Surorile sale şi Costea începură să râdă.

Katia se înfioră şi scutură din umerii ei înguşti.

— Cum poţi să spui aşa ceva? zise ea enervată. Asta e îngrozitor!

— Ce alergătură ar mai fi! exclamă Costea încântat.

— Păi atunci ar arde şi casa voastră, zise Nadia mirată. De ce vă bucuraţi atât?

— Ce să ardă la noi? răspunse Natalia. N'avem nimic de care să ne pară rău.

Nadia se uită la ea. In reflexul slab al iluminaţiei festive şi fumegânde, părul ei roşu şi faţa ei pistruită păreau în flăcări. Nările îi vibrau, şi flacări păreau a-i alerga peste obraz.

VI

Goniţi de enervarea lor febrilă, ajunseră repede pe câmpia arsă.

De departe, începură să audă vuetul ameninţător al mulţimei, vuet care dădea fiori de groază, totuşi dulci. Copiii alergară prin bezna care părea că e adusă sacadat de vântul nopţei. Nenumăraţi oameni alergau şi ei, unii rămânând în urmă, alţii întrecându-i, în aceeaşi direcţie. Mari şi mici, bărbaţi şi femei, bătrâni şi copii. Tinerii erau cuprinşi de aceeaşi enervare, glasurile lor sunau nefiresc, iar râsul, ba isbucnea violent, ba se curma brusc.

De la cotitura străzii, zăriră deodată toată câmpia arsă, întunecată, plină de zarvă sinistră şi de nelinişte, înaintea lor.

La marginea câmpiei ardeau ici şi colo focuri, iar câmpia însăşi părea din pricina aceasta şi mai întunecată.

Şi în depărtare se vedeau ruguri aprinse. Unul după altul însă se stingeau fumegând. Mulţimea le călca pe semne în picioare, strivind cu cismele grele sufletele flacărilor deabia sbucnite.

Pe Udoiewi îi cuprinse o înfiorare şi mai grozavă, şi mai dulce. Teama fâlfâia din aripi, undeva la spatele lor, aproape de tot. Continuară totuşi, vitejeşte, să înainteze.

Şutkinii se bucurară de înghesuială şi de dezordinea şi panica, ce-aveau să se producă. Se bucurau că vor avea să istorisească apoi amănunte interesante şi distractive.

Şutkin cel mare privi cu un rânjet nerod spre câmpia întunecată şi sgomotoasă, şi zise cu o bucurie de neînţeles:

— Pe unul din cei slabi or să-l strivească azi, fără doar şi poate. O să vedeţi!

Udoiewii însă nu îndrăzneau să se gândească la moarte şi prăpăd. Câmpia aceasta acoperită de vălmăşagul de oameni, şi moartea, — nu, era cu neputinţă!

— Cu siguranţă c'or să strivească pe cineva! zise una din fetele Şutkin, cu vocea ciudat alterată.

Cineva râse brutal şi fără veselie. Râsul suna sinistru în întunerec.

— Sigur! accentuă Katia cu nepăsare.

Deodată, simţiră cu toţii plictiseală. Era din pricina întunerecului şi a pâlpâirilor brusce şi fantomatice ale rugurilor. Se uitară împrejur, traseră cu urechea, şi-şi urmară drumul fără nicio ţintă.

De pe feţele, în cea mai mare parte tinereşti, luminate de reflexul rugurilor, şi din glasurile cari isbucneau în râsete sănătoase, se putea ghici că toţi erau foarte bine dispuşi.

Câmpia era, în întregime, ocupată de oameni cari şedeau, umblau sau stăteau în picioare.

Cu cât Udoiewii pătrundeau mai adânc în mulţime, cu atât se molipseau mai mult de veselia şi neliniştea oamenilor, cari îşi părăsiră acoperişul şi zidurile lor obişnuite.

Acum se înveseliră şi ei. Chiar prea mult.

Şutkinii se despărţiră de Udoiewi, şi nu se mai arătară. Udoiewii dădură însă de nenumăraţi alţi cunoscuţi cu cari schimbară cuvinte vesele. Se întâlneau în mulţime, şi se despărţeau apoi.

Inaintau mereu, o luau poate şi înlături, şi câmpia li se părea nesfârşită. Ii distra grozav faptul că dădeau mereu peste feţe nemai văzute.

— E foarte vesel aici. Nici nu bagi de seamă, cum trece noaptea! zise Nadia cu un căscat nervos scuturând din umerii ei înguşti.

Umblară mult astfel, oprindu-se din când în când, rătăcind printre ruguri, trăgând cu urechea la convorbirile oamenilor, şi vorbind uneori cu străini pe cari nu-i mai văzuseră niciodată.

La început li se păru că se îndreaptă spre o ţintă anumită şi că se apropie tot mai mult de ea. Totul li se părea precis şi legat, deşi muiat într'o înfiorare de groază, şi totuşi dulce.

Mai târziu, totul li se păru abrupt şi fără legătură, şi se simţeau înconjuraţi de sdrenţele unor impresii ciudate şi fără scop.

(Urmare în numărul viitor)

O femee dirijoare de orchestră: d-ra Vera Clarke, care conduce la Londra marea orchestră «Trocadero».

Miss Vera Clarke dirigeant l'orchestre «Trocadero» de Londres.

Miss Vera Clarke dirigiert das Trocadero-Orchester in London.

Pe timpul căldurilor mari, la New-York

Baletiste dela teatrul Broadway se duc, în costum de baie, să se răcorească într'un avuz public.

Des balletistes du théâtre Broadway de New-York s'en vont, pendant les grandes chaleurs, se raffraîchir à une fontaine pub'ique.

Ballettmädchen des Broadway-Theaters in New-York begeben sich im Schwimmkostüm um im Wasser eines Springbrunnens sich abzukühlen.

Dansuri moderne premiate

Zilele acestea s'a ţinut la Paris congresul al doilea internaţional al profesorilor de dans.

Şeaptesprezece naţiuni au răspuns la invitaţia Franţei şi au trimis reprezentanţi la Paris.

După o mai lungă discuţie asupra protecţiei juridice a profesorilor de artă coreografică, congresul a început examinarea dansurilor moderne. Nouile creaţiuni: *Florida, Rales, Passeto, Mazoma* şi *Royal Jimska*, au fost executate de inventatorii lor şi viu aplaudate de spectatori, fără să se fi luat însă vre-o decizie care din aceste dansuri e cel mai frumos. In cele din urmă juriul, compus din profesorii Emerus Saphir din Budapesta şi Dumitru Achim din Bucureşti, au acordat premiul întâi dansurilor *Florida* şi *Rales*.

Incă în aceiaşi seară, dansurile premiate au fost executate în faţa vizitatorilor Expoziţiei de arte decorative din Paris.

Centenarul macadamului

Este un secol de când s'a întrebuinţat pentru prima dată sistemul de pietruire a drumurilor, imaginat de inginerul scoţian Mac Adam.

La început, acest procedeu nu s'a bucurat de favoarea publicului, după cum arată următoarele rânduri apărute în ziarul londonez *Observer*, în 1825:

«Toată lumea începe să se plângă de străzile cu macadam din Londra. Mai întâiu s'a observat că ne orbesc; inflamaţiile la ochi au fost deosebit de numeroase în ultimul timp. Ele sunt atribuite prafului de granit, de care nu pot fi apăraţi ochii.

Proprietarii de trăsuri se plâng şi ei de acest praf de granit care strică lacul trăsurilor. Cât despre acei care n'au echipaj, nu se plâng mai puţin de praful lui Mac Adam care, pe unezeală transformă străzile în mlaştini impracticabile, iar pe timp frumos, ne strică ochii, cum am arătat mai sus».

No 29 „ORIZONTUL“ No 29

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Cele două Sarmisegetuze. — Unde a fost leagănul civilizaţiei. — Costumul barbar şi costumul galo-roman. — Călătorii la Românii Macedoneni de Dim. Bolintineanu. — Arderea morţilor de Em. Elefterescu. — Fiare, oameni şi zei de F. Ossendowski.—Măşti antice de actori. — Expediţia lui Amundsen. — Popoare care dispar: indigenii din Ţara de Foc. — Fenomene parapsihice. — Cum se reproduc fotografiile în ziare. — Navigaţia submarină. — Pronosticurile animalelor. — Medicina şi frumuseţea. — Case construite din paie. — Un fakir extraordinar. — Impuşcătura în văzduh. — Călugărul cu păcatul cărnei.

Baldwin, primul ministru al Engliterii, cară scaune, Sâmbătă, pentru musafirii săi din Chequers.

Baldwin, le premier d'Angleterre, apporte des chaises pour ses invités de samedi, à Chequers.

Der englische Ministerpräsident Baldwin bringt seinen Gästern Stühle in Chequers.

Pagina femeii

Iubiri retrospective

de **Paul Bourget**
dela Academia Franceză

Peregrinările noastre cele mai duioase în meleagurile umbrelor nu sunt acelea ce le întreprindem către amintirea morţilor pe cari i-am cunoscut şi iubit. Sunt atât de rare cazurile când ne putem justifica, faţă de noi-înşine, că le-am arătat destulă dragoste, pe când se mai aflau printre cei vii!

Cine, dimpotrivă, nu şi-a dat seama cât de lipsite de regrete dureroase, cât de nemestecate cu amărăciune sunt toate acele peregrinări ale minţii într'un trecut mai îndepărtat, în care n'am fost niciodată amestecaţi? Cine n'a gustat, de pildă — şi mă gândesc la aceia, al căror cuget a rămas capabil de o urmă de fantezie poetică, —, clipe de emoţie delicioasă în faţa portretului uneia din domniţele de odinioară, atârnat pe peretele vreunui muzeu? E un sentiment în acelaş timp neprecis ca visul, melancolic ca mila, mângâetor şi uşor ca întâiul gând de dragoste. Intr'o scăpărare ai viziunea sufletului, inaccesibil deapururi, şi care s'a manifestat totuşi, odată, în forma aceasta, acum dispărută.

Se găseşte astfel, într'una din sălile Palatului Roşu din Genova, o pânză pictată de van Dyck şi care reprezintă pe o marchiză, Paola Brignole Sale, în faţa căreia cred că e cu neputinţă ca vizitatorul să nu resimtă acest soi de vrajă. Subţire şi dreaptă în rochia ei de un verde aproape negru, cu un şirag de mărgăritare în părul închis, ea ţine între degetele-i lungi şi fine o garoafă roşie, şi ochii ei căprii strălucesc în chipul ei de o paloare de chilimbar. O priveşti, şi deodată te pătrunde farmecul de enigmă al acestei frumuseţi ciudate. Eşti cât p'aci să pronunţi fraza lui Senancour, pe care Michelet o citează cu lacrimi la începutul uneia din cărţile sale: «O? femee pe care-aş fi iubit'o!"...

Dar e de ajuns, pentru ca o asemenea visare nelămurită să se înfiripeze în noi, un cuvânt întâlnit într'un volum de amintiri sau de corespondenţă, cuvânt, care să ne destăinuiască felul delicat şi pătimaş de a simţi, al celui care scrie.

Părăsim însa muzeul, închidem cartea, şi înduioşarea noastră, se risipeşte curând. Dacă am vrea să citâm modele desăvârşite ale acestor pasiuni retrospective pentru fantome, pe care nici o magie nu le-ar mai putea evoca în lumina zilei, cu strălucirea ochilor, cu armonia gesturilor, cu suavitatea surâsului lor, ar trebui să le căutăm printre istorici. D. Cousin a oferit o pildă vestită a acestui soi de miraj sentimental, şi se ştie că d-na de Longueville a fost pentru el tot atât de vie, cât a putut fi pentru unul din admiratorii ei, pe vremea Frondei. Nenumăraţi sunt apoi îndrăgostiţi de Maria Stuart şi de Maria Antoaneta, aceste două regine atât de frumoase şi atât de imprudente, atât de calomniate şi atât de nefericite. Să surâdă cine vrea de aceste cristalizări postume, cărora li se devotează fantezia eruditilor!

Un poet care a ştiut ce e durerea, acel Heinrich Heine, al cărui „Intermezzo" rămâne cea mai aprinsă carte de dragoste a epocei noastre, spunea în ultimele zile ale vieţei sale: „N'am iubit niciodată decât statui şi moarte!"...

O toaletă de fantezie, din pene negre de struţ, care a costat 10.000 de lire sterline.

Une toilette de phantaisie en plumes noires d'autruche (prix 10.000 lires sterling).

Eine Phantasietoilette aus schwarzen Straussfedern (Preis 10.000 Pfund Sterling).

Toaletă de curse, fotografiată la alergările din Ascot (Anglia).

Ce pot unele glande feminine

Ziarele americane anunţă că un medic din Atlantic City ar fi făcut senzaţionala descoperire că în anumite glande ale corpului feminin ar exista unele elemente de mare importanţă nu numai pentru îmbunătăţirea sănătăţii femeilor, ci şi pentru menţinerea şi sporirea frumuseţii femeilor.

Experienţele ce a făcut până acum pe cale practică — aşa afirmă medicul — ar fi dat rezultate excelente.

Inregistrăm... şi aşteptăm amănunte.

A apărut MODA No. 3

Cu o copertă artistică în patru culori.
Zece pagini **toalete moderne şi foarte şic. 58 modele de rochii creaţiunile cele** mai noi şi originale.
Două pagini **pălării şi apeline ultra moderne.**
Una pagină **modele de coafuri. pijamale. umbreluţe. etc**
Două pagini **toaletă intimă a femeei cu tiparuri.**
Două pagini **«Moda Copiilor» cu modele noi şi elegante.**
Una pagină **Eleganţa masculină cu modele de haine şi rufe.**
Una pagină **Incălţăminte şi podoabe cari înfrumuseţează.**
Una pagină **modele de lucru manual.**
Una pagină **sfaturi şi reţete.**
Una pagină **literatură şi miscelanea.**
Una pagină **«Poşta modei şi Jocuri distractive».**

UN EXEMPLAR 20 LEI.

De vânzare la toate librăriile şi vânzătorii de ziare din ţară.
Depozit General **Soc. «Eminescu» Str. Parlamentului 2. Bucureşti.**

Actualitatea în caricatură

Afaceri bune

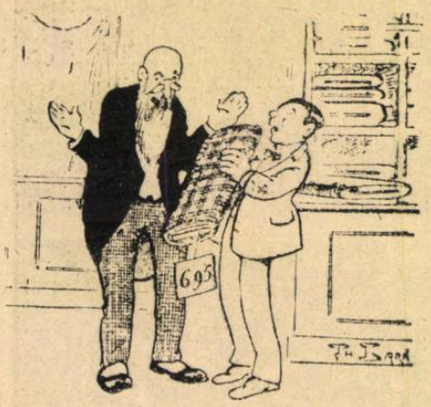

— D-le patron, nimeni nu vrea să cumpere din stofa aceasta de 695 lei metrul.
— Şti ceva? Scrie pe ea ocazie cu 1150 lei metrul şi are să se vândă ca pâinea caldă.

— Dites donc, patron, cette étoffe à 695 francs personne n'en veut.
— Alors, mettez-la comme «occasion» à 1150 francs, ca s'enlèvera comme des petits pâtes!

Aşa da!

Directorul unui circ laudă unui tânăr inteligenţa unui elefant.
— Când îi spun să pună o monedă sus pe dulap, o face. Încearcă odată.
Tânărul dă elefantului un napoleon de aur şi priveşte cu interes cum elefantul bagă moneda în gaura unei cutii depe vârful dulapului. Recunoscu că animalul e bine dresat şi ceru să i se restitue napoleonul.
— Regret, îi răspunse directorul circului, trucul acesta nu l'a învăţat încă.

Nu mai sunt copii..

Fetiţa micuţă privea cum mama ei păstra hainele de iarnă în naftalină.
— Dece faci asta, mămico?
— E contra moliilor, cari altminteri mănâncă hainele.
— Fosta-au şi molii, la Adam şi Eva?
— Probabil.
— Atunci, întrebă din nou fetiţa, ce au mâncat acolo moliile?

Boală cronică

— Dar ce ţi-e că eşti atât de trist? Eşti cumva bolnav?
— Vai, sunt amărât. Deabia am eşit din sanatoriu şi boala cea veche a şi reapărut.
— Aşa? Ce boală?
— Beţia!

Dovada

— Aşa, omule, pretinzi că n'ai furat automobile!... Foarte bine, o să te căutăm imediat prin buzunare!

— Ah! ah!... mon gaillard, vous prétendez ne pas avoir volé d'autos!... C'est très bien, on va vous fouiller.

So! so!... Sie wollen also keine Autos gestohlen haben!... Schon gut, dann werden wir Ihre Taschen durchsuchen lassen.

Depinde..

— O să avem azi musafiri la masă, Sevasto. Ce gătim?
— Depinde, coniţă, după cum doriţi ca musafirii aceştia să mai vie mai des la masă sau nu.

— Nous aurons aujourd'hui des invités à table. Quel menu arrangeons-nous.
— Ça dépend, madame, de votre désir que ces invités reviennent ou non dîner chez nous.

— Wir werden heute Gäste zu Tische haben. Was kochen wir?
— Es hängt davon ab, meine Gnädige ob Sie wünschen, dass diese Gäste öfters wieder kommen.

Ce preferă el...

— Şi — povesti bunica micului Ionel basmul cu Cenuşereasa — zâna îi dărui o trăsură minunată, toată de aur, iar geamurile erau nişte diamante mari...
— «Eu, mamă mare — o întrerupse Ionel — aşi fi preferat un automobil!

Neînţelegere... sau dejunul prea sărat

— Plata!..

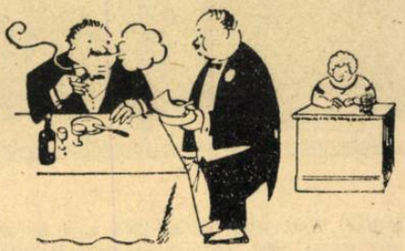

— Iată nota, d-le!

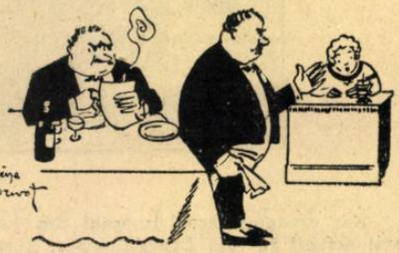

— De! Cam sărat!
Patronul către casieră: Vezi, Ernestino ţi-am spus că bucătarul sărează prea mult; mereu aud plângeri!

Un jubileu la Liceul-Internat din Iaşi

Sus dreapta: Liceul-Internat din Iaşi.—*Mijloc:* Asolvenţii seriei 1900, cari au serbat jubileul de 25 de ani, cu profesorii şi elevii actuali în faţa Liceului.— *Jos:* Absolvenţii seriei 1900, numită «seria Lalescu», primul din absolvenţii acestei serii şi actual deputat, raportor budgetar şi prof. universitar (şezând, al doilea din stânga).

Le jubilé de 25 ans de la promotion 1900 du Lycée-Internat de Iassy.

Das 25 jährige Jubiläum des Jahrganges 1900 des Internat-Lyzeums zu Iassy.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

ANUL IV No 29 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 18 Iulie 1925

BIBLIOTEKA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ✣ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

O şedinţă a consiliului Societăţii Naţiunilor la Geneva

Intr'una din sălile de şedinţă ale Palatului Societăţii Naţiunilor. — Dela stânga spre dreapta: Briand, (Franţa); Quinones de Leon, (Spania); Sir Eric Drummond, Chamberlain, (Englitera), discutând în recentele şedinţe importanta problemă a siguranţei Europei.

Une séance du Conseil de la Société des Nations à Genève, pendant la discussion du problème du pacte de garantie.

Eine Sitzung des Rates des Völkerbundes in Genf, in welcher über den Sicherheitspakt eifrig debattiert wurde.

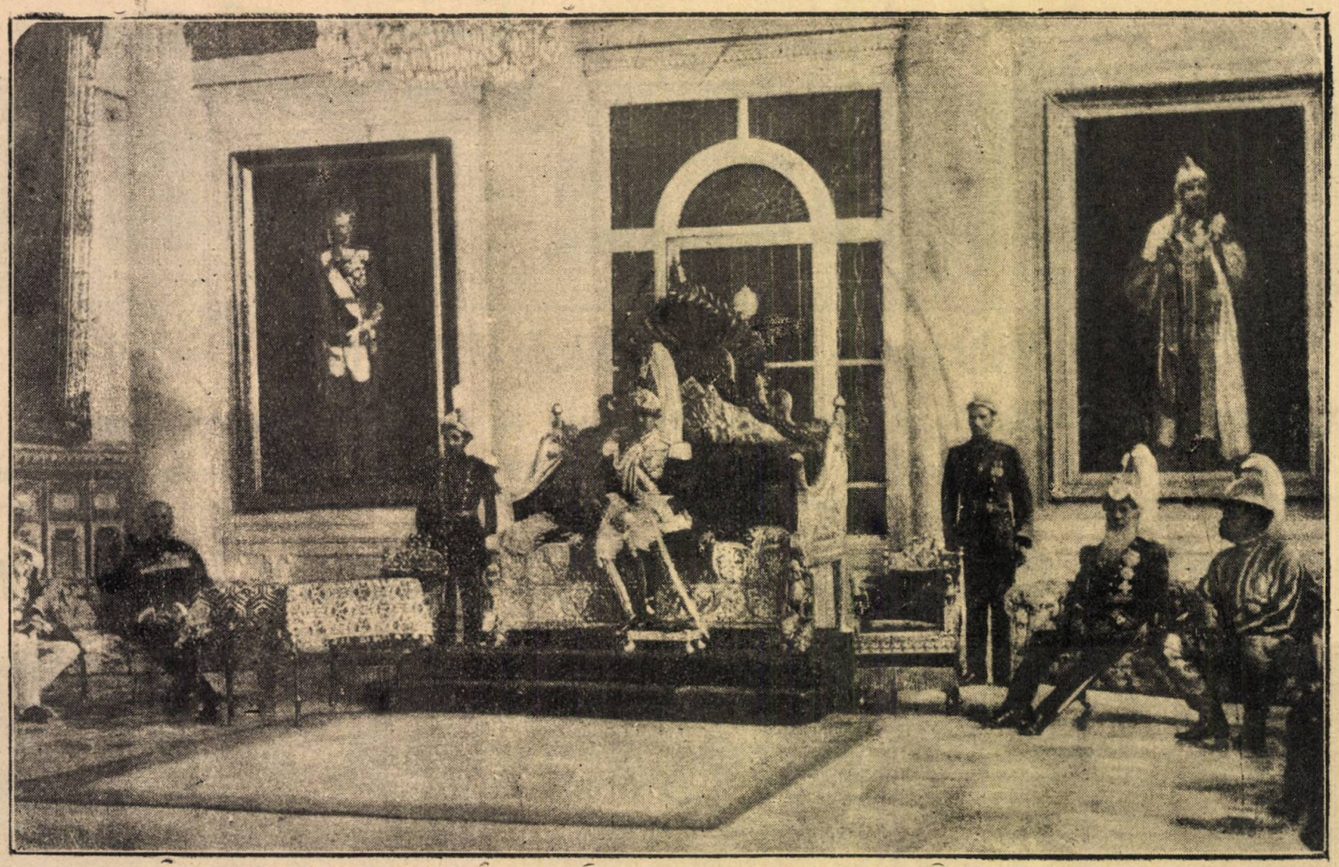

Regele din Nepal, unul din Statele cele mai bogate ale Indiei britanice, așteaptă în sala tronului sosirea ambasadorului Engliterii. (Statul Nepal și-a dobândit de curând autonomia).

Le roi de Nepal, l'un des Etats les plus riches de l'Inde anglaise, attend dans la salle du trône l'arrivée de l'ambassadeur de la Grande Bretagne.

Der König von Nepal (Britisch-Indien) erwartet im Tronsaal die Ankunft des englischen Botschafters.

Săptămâna

Suntem la mijlocul lui Iulie. Căldurile au năpădit, feroce. Exodul populației orășenești, spre mare și spre munte a început.

Se părea, la începutul sezonului, că anul acesta deplasările spre vilegiatură vor fi mai reduse. O accentuată criză financiară, de care suferă toate clasele sociale, îndrituia această presupunere. Dar explicația traficului redus, spre stațiunile balneare și climaterice, de la începutul lunei lui Cuptor trebuia căutată în altă direcție: Iulie debutase cu zile extrem de răcoroase, și cetățenii se bucurau că pot rămâne în orașe, fără a suferi de căldură, și făcând tot odată o însemnată economie.

Cum s'a năpustit valul fierbinte, trenurile au început să geamă de lume, stațiunile de vară să se populeze și orașele să se degarnisească... La București, șoseaua — acest exponent plastic al populației Capitalei — a devenit din zi în zi mai puțin căutată de trăsurile și automobilele cari forfoteau de la 6 după amiază până la 2 noaptea, înebunite de căldură, în zilele precedente...

Lumea se răcorește la munte, și-și caută locuire de boli în stațiunile termale... Au mai rămas însă, firește, destui «desmoșteniți ai soartei» și prin urbele topite de arșiță. Aceștia duc greul verei, după cum au dus pe acel al iernei, cu aceeași sănătoasă și salutară resemnare... Ei citesc prin ziare și reviste dările de seamă din vilegiatura celorlalți, și visează ceeace nu pot realiza ei-înșiși...

... Iar ca mâine frunzele de pe copaci vor prinde din nou rugina arămie și trenurile vor revéni, înțesate de vilegiaturiști, spre orașele cari așteaptă. Munca grea va aduce din nou trepidarea obișnuită, și totul va fi ca un vis...

... Decât că, deocamdată, valul de căldură nu ne lasă încă să întrevedem nimic de acest fel!

Postul și somnul

E binefăcătoare postirea? De sigur că nu; dar de cele mai multe ori, dacă e complectată cu un somn prelungit, atunci da. Insuși somnul are, de fapt, mai multă însemnătate decât hrana. Se poate posti timp de 72 zile, bând numai apă, pe câtă vreme insomnia, chiar de scurtă durată, provoacă accidente serioase.

Un câine a fost supus timp de 21 zile unui post riguros. A pierdut 50 la sută din greutate; oprit dela somn, a murit în câteva zile, atins de leziuni la creer.

Cheltueli de reclamă

Se știe că în America reclama se face pe scară mult mai întinsă decât aiurea. Ce sume colosale se cheltuesc pentru acest scop, reiese dintr'o statistică recentă a Asociației editorilor americani, cuprinzând bine înțeles numai reclamele din ziare și alte publicațiuni.

In fruntea întreprinderilor se află *Victor Talking Machine Co.* (gramofoane), care cheltuește anual 14 milioane franci aur pentru anunciuri prin ziare. Urmează fabrica de săpunuri *Lever Brothers* cu 11 milioane; *Dodge Brothers Co.* (automobile) cu 9 milioane; *Colgate Comp.* (parfumuri și săpunuri) cu 8,8 milioane franci aur; *Standard Oil Co.* (petrol) cu 7,5 milioane; *American Tobacco Comp.* cu 7,2 milioane și *Columet Baking Comp.* (alimente) cu 6,5 milioane franci aur.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Explicaţia

Ea (pe un ton de reproş). — Ce e asta, Mitică? Nu mă mai iubeşti?

El. — De unde deduci tu asta, dragă?

Ea. — In primul an al căsniciei noastre mă cuprindeai cu braţul şi mă strângeai la piept, iar acum ţii mâna în dreptul buzunarului.

El. — De dragă, braţul meu n'a crescut în lungime, pe când tu, din subţirică ce erai...

Sie. — Früher hast du immer den Arm um mich gelegt.

Er. — Ja, mein Arm ist aber nicht länger geworden.

De ocazie

«Vând de ocazie o oglindă veneţiană veritabilă. E ca şi nouă, deoarece nu m-am uitat în ea decât cel mult de vreo zece ori».

Pedeapsa

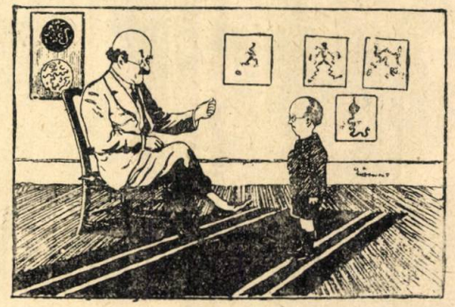

Profesorul de bacteriologie (către fiul său). — Ascultă, Mitică, n'ai fost cuminte şi de aceea te pedepsesc. Uite, ai să stai jos şi ai să-mi numeri câţi microbi sunt pe gămălia acului ăsta.

Le professeur de bactériologie (à son fils). — Tu n'as pas été sage et tu mérites une punition: tu vas t'asseoir et compter combien il y a de microbes sur cette tête d'épingle.

O necesitate vitală

Ionescu. — Precum văd, domnule doctor, e o adevărată modă, ca lumea să se opereze de apendicită. De unde putem deduce, că oamenii se pot foarte bine lipsi de apendice, care nu constitue o necesitate vitală...

Chirurgul. — Pentru acei cari se operează nu, pentru acei cari operează, însă, constituie o atare necesitate.

Argumentul decisiv

Mama. — Să ştii, Elizo, că dacă, împotriva voinţei mele neclintite, te măriţi cu Georgescu, cât voi trăi n'o să calc la tine în casă.

Eliza (entuziastă). — Să trăeşti, mamă, mi-ai dat argumentul deciziv cu care să-l conving pe Titi...

Mama (întrerupând-o). — Să renunţe la tine?

Eliza. — Din contră: cum o auzi de ameninţarea ta, nu va mai avea nici un motiv să se codească. Teama lui cea mare era că n'o să mai scape de gura ta pe când aşa...

—Si tu l'épouses, jamais je ne mettrai les pieds chez toi.

— Comment te remercier, maman? En l'apprenant, Théo n'aura plus de raison d'hésiter.

— Solltest du dennoch den Theo heiraten, dann kriegst du mich nie in deinem Hause.

— Ich danke dir, Mutter: jetzt bin ich sicher dass der Theo mich heiratet.

DESLEGAREA MISTERULUI

Tabloul I. — Ionescu dă comanda, iar Vasilescu stă cu capul întors spre uşă. — **Tabloul II şi III.** — Mâncarea e servită, Ionescu mănâncă, Vasilescu idem, dar păstrează aceeaş poziţiune. —**Tabloul IV.** — **Ionescu** (către Vasilescu). Dar ce dracu ai că de când ne-am aşezat la masă, tot cu capul spre uşă stai? — —**Tabloul V.** — **Vasilescu.** — Şi ţii să-ţi dau cheea misterului? **Ionescu.** — Fireşte. — **Vasilescu.** — Imi supraveghez paltonul, că al tău a şters-o în spinarea altuia, de cum ne-am aşezat la masă. — **Ionescu.** — Şi nu mi-ai spus? — **Vasilescu.** —Aşteptam ca ăla care l-a furat pe al tău să se întoarcă spre a-l lua şi pe al meu, ca atunci să-l prind cu amândouă deodată...

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII

Foto — «Oglinda Lumii»

Dela îndoita aniversare a Unirii Principatelor şi a Unirii celei mari, adică a înfăptuirii României tuturor Românilor. — Două instantanee luate cu prilejul Te-Deum-ului oficiat la Mitropolia din Capitală: **în stânga:** D. I. I. C. Brătianu, preşedintele consiliului, înconjurat de membrii guvernului, pe scările catedralei metropolitane; **în dreapta,** d. General Mărdărescu, ministru de războiu, şi d. General Holban, comandantul corpului 2 de armată, trecând în revistă trupele înşiruite în curtea Mitropoliei.

Deux instantanés pris le 24 Janvier dernier, jour anniversaire de l'Union des Pays Roumains.

Jahrestag der Vereinigung der Rumänischen Länder: Zwei Momentaufnahmen im Hofe der Metropolitankirche, nach dem feierlich abgehaltenen Gottesdienst.

Canadianul şi Principesa

Pe când o Principesă autentică se preumbla dealungul cheiului de la Lugano, un om elegant se apropie de ea şi, fără a scoate o vorbă, îi puse o piesă de aur de cinci franci în mână.

Prinţesa se uită la el cu mirare.

— Pardon, domnule, ce însemnează asta? Desigur că aţi greşit. Mulţumesc, dar mai bine dăruiţi banii altora cu adevărat nevoiaşi.

Domnul insistă, dar fără a da explicaţii mai lămurite. Prinţesa stărui în refuzul ei şi se îndepărtă.

Ea se întoarse la hotel şi întrebă, ce însemna gestul străinului. Atunci i se povesti că el era un Canadian bogat, care se află de cât-va timp în Elveţia, şi căruia i-a venit într'o zi ideea de a împărţi monede de aur de cinci franci tuturor acelora, cari i s'ar părea că le merită. Căci, de fapt, e mai puţin vorba de un dar material, decât de o răsplată pentru persoanele cari, după înfăţişarea lor şi fără a ţine seama de îmbrăcămintea lor, sunt socotite de el ca având drept la acest dar.

Infăţişarea simplă şi demnă a prinţesei i s'a părut vestitoarea unui caracter nobil şi de aceea i-a înmânat recompensa obicinuită.

Când Canadianul află cine era doamna recompensată el se grăbi să-i scrie o scrisoare lungă plină de scuze; iar prinţesa, propria soră a Regelui George V al Angliei, s-a grăbit să-l ierte.

De toate şi de pretutindeni

Radiatoare electrice sub cerul liber

O florăreasă din Londra a instalat un radiator electric pe terasa unei cafenele; clienţii cari aşteaptă aranjarea unui buchet ori a unei jerbe, sunt încântaţi de aceasta, şi nici negustoreasa nu regretă iniţiativa avută. Electricitatea e furnizată de negustorul care închiriază terasa cu preţ ceva mai ridicat, în schimbul căldurii ce o distribuie. E nevoe numai de curentul dela o priză şi imediat radiatorul dă căldura necesară pentru încălzitul mânilor.

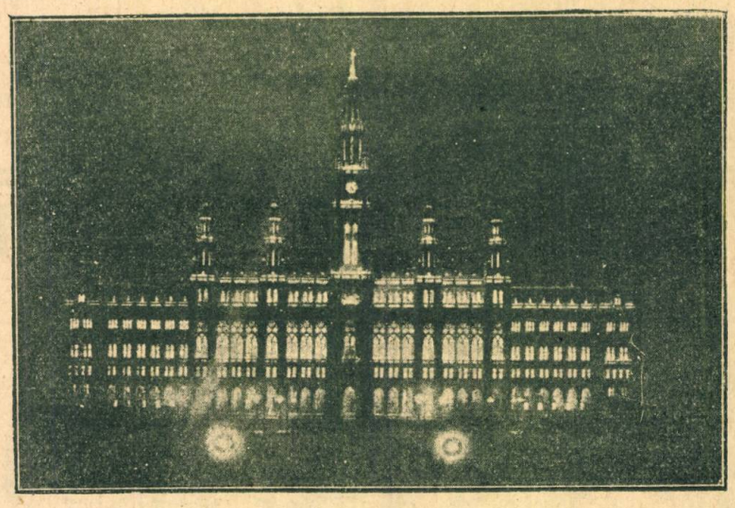

Ca un palat dintr'o feerie a apărut superbul edificiu al Rathaus-ului din Viena, scăldat într'o mare de lumină electrică, dela subsol până în sulița înfiptă în vârful turnului central.

Pentru obţinerea acestui extraordinar efect s'au întrebuinţat câteva mii de becuri de toate mărimile. Literalmente n'a rămas ochiu de geam, fie el cât de mic, care să nu fi fost iluminat.

L'Hôtel de Ville de Vienne illuminé.

Festliche Illumination des Wiener Rathauses das wie in einem Meer von Licht erscheint.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU», S. A., Str. Parlamentului 2.

ANUL IV No 30 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 25 Iulie 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Una din cele mai groasnice catastrofe de cale ferata

La Hacketsville, în America, s'a petrecut de curând una din cele mai înfricoșătoare catastrofe de cale ferată, pe care dela inventarea locomotivei, a înregistrat istoria căilor ferate din întreaga lume. Unul din marile expresse nord-americane a suferit acest formidabil dezastru. Ilustrația de mai sus arată un aspect al catastrofei, după ce-au început lucrările de strângere a materialului distrus.

La terrible catastrophe de chemin de fer de Hacketsville, New-Jersey, Etats-Unis, une des plus formidables et désastreuses, qu'on eut jusqu'ici: notre cliché donne un aspect émouvant du désastre pendant les travaux de déblaiement.

Das entsetzliche Eisenbahnunglück bei Hacketsville, New-Jersey (Vereinigte Staaten von Nordamerika): die nach der Katastrophe vorgenommenen Aufräumungsarbei ten.

Descoperiri archeologice în România

Ruinele dela Calatis (Mangalia); săpături executate de d. prof. Pompei; se văd coloanele de marmoră şi încăperile templului.

Ruines de Calatis, en Roumanie, découvertes par les fouilles de M. le prof. Pompei

Die Ruinen von Calatis, in Rumänien, din von Prof. Pompei jüngst ausgegraben wurden.

Săptămâna

Am înregistrat în numărul precedent curioasa ştire că autorităţile din Petrograd pedepsesc serios pe pietonii cari nu ştiu cum se umblă pe străzile populate. Intr'o singură zi au fost chemate la comisariat 433 persoane cari circulau în mijlocul străzii în loc să se servească numai de trotoar.

Şi în alte oraşe mari, poliţia îşi dă multă osteneală să facă educaţia pietonilor ca să ştie cum să se strecoare prin aglomeraţii cum să traverseze străzile cu circulaţia numeroasă de vehicule, cum să evite accidentele ce suferă cei ce umblă pe jos, în cea mai mare parte din vina lor proprie.

E şi la noi, în anumite ore, îmbulzeală mare pe străzile principale şi divizia circulaţiei a postat aci, la distanţe, agenţi speciali cari dirijează, cu mai multă sau mai puţină îndemînare, circulaţia vehiculelor. Numai pietonii sunt lăsaţi să umble cum vor şi să facă adesea ca oameni grăbiţi să nu poată înainta, din cauza că se produc aglomerări, noduri de oameni cari vor să meargă unii la dreapta, alţii la stânga, fără să ajungă niciunul la ţintă decât cu întârziere şi uneori bruscându-se reciproc.

S'au dat şi la noi ordonanţe de modul cum trebue să circule pietonii, care pe dreapta, care pe stânga trotoarului, dar la noi ordonanţele sunt făcute numai ca să nu fie respectate. Şi publicul, el dela sine, nu vrea în ruptul capului să ţie ordine.

Atunci?... Atunci să imităm şi noi pilda din Petrograd? Să facem educaţia cetăţenilor prin procese-verbale de contravenţie, prin amenzi sau alte pedepse mai grele? Am prefera ca publicul să înţeleagă că e mai bine să-şi facă el însuşi educaţia necesară. Ar fi mai frumos...

Prea scump

Medicul (care a scos unui client un os de peşte din gât). — Aveţi de plată 300 lei!

Clientul. — Cum? 300? Dar tot peştele n'a costat nici 50 de lei!

Când ai noroc găseşti milioane în gunoi!

Acum un an, o servitoare din New-York, a găsit în gunoi un superb colier, alcătuit din 180 perle, în lungime totală de un metru şi jumătate. Uluită de această descoperire, biata servitoare a alergat la poliţie şi a depus colierul, pe care specialiştii l-au evaluat la 100.000 dolari (peste 21 milioane lei).

S'a făcut o întinsă publicitate în America şi Europa, invitându-se păgubaşul să vie să-şi ia comoara. Dar în timp de un an, nu s'a prezintat nimeni.

Si conform legilor americane, fericita servitoare a fost pusă în posesiunea definitivă a superbei bijuterii.

Nu-i atâta de mirare cum norocul a făcut o multimilionară, dintr'o simplă servitoare, cât mai ales faptul că s'a găsit cineva care să piardă milioane în gunoi, fără să-şi mai bată capul de a regăsi comoara.

Atenuare

Unui judecător nu-i plăcea când împricinaţii se acuzau de minciună, ci cerea mereu să întrebuinţeze formule ca, «adversarul greşeşte, susţine o inexitate, etc.

La un proces, un împricinat nu putea să se abţie de a acuza mereu pe adversar că minte. Judecătorul înfuriat, apostrofează:

— Ţine minte odată, omule, că în faţa justiţiei nu se minte; aci toată lumea spune numai neadevăruri.

Inmormântarea senatorului american La Follette: senatorii în faţa sicriului.

Les funérailles du sénateur américain La Follette: les sénateurs devant le cercueil.

Die Leichenfeier für den amerikanischen Senator La Follette: die Senatoren vor dem Sarge.

Operile inedite ale lui Dostoiewski

Printr'o întâmplare s'a descoperit de curând în Caucaz toate operile inedite ale marelui scriitor rus Dostoiewski: douăzeci şi două opere necunoscute şi nepublicate încă, o serie de scrisori ale renumitului autor către prietenii săi precum şi memoriile sale până aproape de moartea sa.

Dostoiewski îşi depusese pe vremuri scrierile acestea în nişte safes (casete de oţel) ale unor bănci din Moscova şi Petrograd. Cheile le-a păstrat el însuşi. După moartea sa, cheile fură predate văduvei sale. După câtva timp, Ana Grigorievna Dostoiewski se stabili în Caucaz şi nu mult după aceia se constată dispariţia manuscriselor poetului din băncile unde le depusese. Văduva muri în 1918 şi nu s'a ştiut unde se aflau zisele manuscrise.

Câteva săptămâni după moartea Anei Grigorievna, cunoscutul cercetător al operilor lui Dostoiewski, d. M. N. Pokrowski, care trăeşte la Moscova, primi o scrisoare anonimă, prin care i-se oferise manuscrisele pierdute în schimbul unei sume foarte mari. Autorul scrisoarei afirmă că luase parte la un atac contra unei bărci din Caucaz şi că găsise acolo manuscrisele lui Dostoiewski. Pokrowski a predat scrisoarea poliţiei din Moscova, dar cei mai buni detectivi nu reuşiră să descopere pe autorul scrisoarei, nici manuscrisele.

Acum însă s'a găsit, graţie unei întâmplări ciudate, toată opera aceasta inedită, şi anume la o familie grusinică. Un necunoscut predase familiei, spre păstrare, o ladă cu diferite hârtii, cu făgăduiala de a veni să o ia înapoi după un anumit timp. Necunoscutul nesosind la timp, lada a fost deschisă din simplă curiozitate şi s'a găsit în ea douăzeci şi două de opere inedite ale lui Fedor Mihailovici Dostoiewski, scrisori şi memoriile sus pomenite.

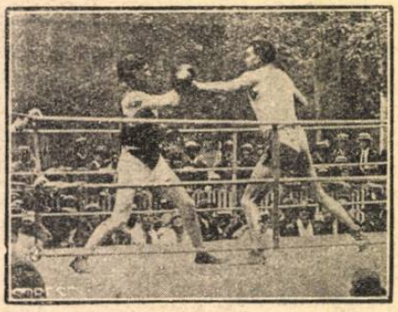

Campionul francez Péguilhan (în alb) în match de box cu Lunaud.

Championnat de boxe à la Croix-Catalan, entre Péguilhan (en blanc) et Lunaud.

Boxkampf, zwischen zwei französischen Meistern.

Vedere din Expoziţia de lucru de mână a şcoalei primare de fete No. 2 din Vaslui de sub direcţia d-nei Eufrosina Tiron.

L'exposition de travail de main à l'école primaire No. 2 de Vaslui (Roumanie), dirigée par M-me Eufr. Tiron.

Ausstellung von Handarbeiten in der Volkschule No. 2 in Vaslui (Rumänien), geleitet von Frau Eufr. Tiron.

Medicamentul lui Anatole France

Printre amicii cei mai intimi ai lui Anatole France era şi un medic. Intr'o seară, pe când era din nou invitat la celebrul scriitor, medicul fu chemat pe neaşteptate la un bolnav, care locuia cam departe. Spre a nu fi nepoliticos, trimise un servitor cu o scrisoare la France, explicând pe scurt motivul nevenirii sale. Fie că biletelul fusese scris în grabă, fie că doctorul scria în hieroglife, cum e cazul la mulţi medici, — France nu putu desfra nimic. Dar, avu o idee genială. Se duse în grabă la un farmacist, singura instanţă capabilă de a descifra scrisul medical.

Farmacistul aruncă, tăcut, o privire asupra biletelului, dispăru pentru un moment în odaia de alături şi se întoarse... cu o sticluţă astupată şi etichetată, purtând inscripţia: «Pentru d. Anatole France. Două linguriţe înainte de dejun. A se scutura bine înainte de întrebuinţare. Preţul 4 franci».

— Am fost atât de surprins, a povestit poetul, că n'am scos niciun cuvânt, am plătit, am salutat şi am plecat.

Maharajahul din Iodpuhr (stânga) şi maharajahul Ajit Lingh (dreapta), oameni enorm de bogaţi, pe o arenă din Londra.

Les maharajahs de Iodpuhr (gauche) et Ajit Lingh (droite) visitent une arène de sports à Londres.

Die Maharajahs von Iodpuhr und Ajit Lingh besuchen einen Londoner Sportplatz.

Centenarul locomotivei

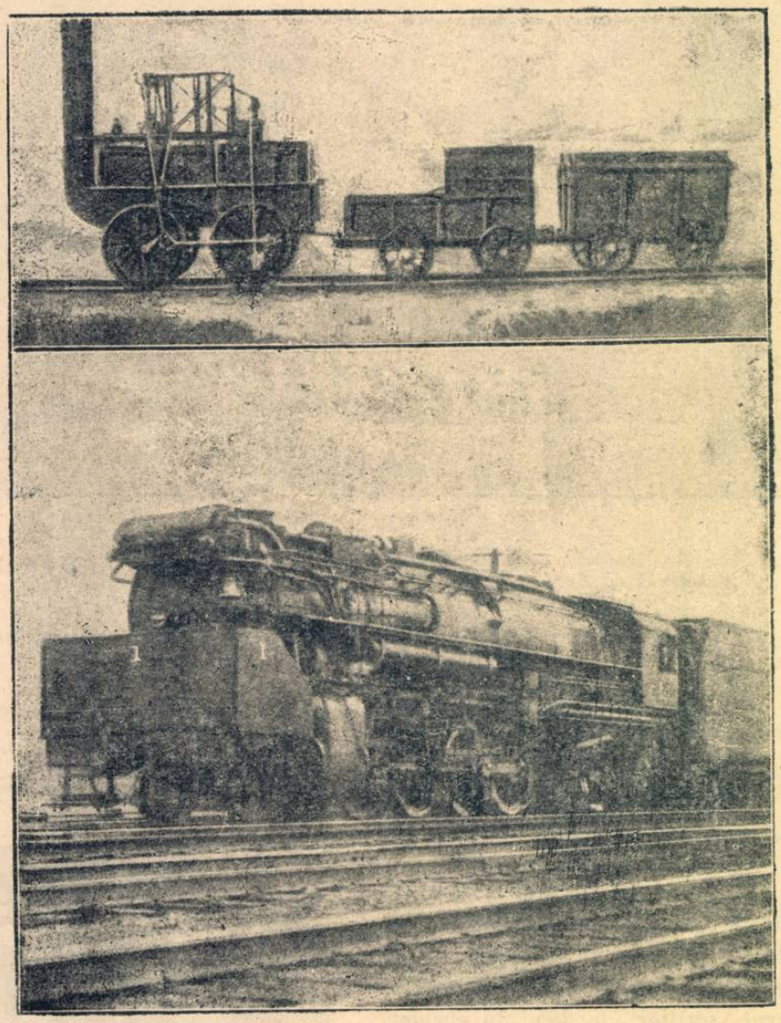

Sus : Prima locomotivă construită în anul 1825 de Stephenson. — *Jos :* O locomotivă gigantică din zilele noastre.

La première locomotive construite en 1825 par Stephenson (en haut) et la locomotive monstre de nos jours (en bas).

Die erste von Stephenson im Jahre 1825 gebaute Lokomotive (oben) und die Riesenlokomotive von heute (unten).

De când datează rima

S'a pretins că rima, altă dată necunoscută în Europa, ar fi fost introdusă de Arabi la începutul secolului VIII, când au cucerit Spania. Dar e o idee greşită.

Muratori, în «Dizertaţiuni asupra antichităţilor italiene», citează o piesă în versuri latine din secolul VI şi compusă din disticuri rimate. E deci probabil că rima, cunoscută de poeţii latini — se găsesc pilde dese în Ovid, Virgil, Ennius, Horaţiu — şi neglijată de ei ca fiind un ornament inutil, a fost reintrodusă de poeţii latini decadenţi, cari îşi făcură din rimă un joc al spiritului. Cine n'a mai fost destul de îndemânatec ca să măsoare cuvintele prosodiceşte, le-a numărat mecaniceşte: poetul anunţa cu ajutorul rimei sfârşitul fiecărui vers.

Cel mai vechiu cântec rimat cunoscut e unul în onoarea lui Clotaire, anterior deci anului 628.

Mâncările preferate de Americani

Birtaşii din New-York au organizat o anchetă printre clienţii lor spre a afla ce mâncări sunt cele mai pòpulare. Şi au constatat că cele mai preferate nu sunt renumitele «*Ham and eggs*» (şuncă cu ouă) americane, ci «*Corned Beef and cabbage*» (carne afumată cu varză).

Rezultă de aci că populaţia din New-York e foarte puţin pretenţioasă la mâncare şi nu umblă după finetele artei culinare.

In al doilea rând, se preferă şuncă zaharisită, apoi vin legumele, tocană de pui şi de miel şi carne de vacă.

Originea ciorapilor

Se crede că moda de a se purta ciorapi a apărut prima dată la Roma.

Cu toate că în clima cea caldă era obiceiul de a se umbla cu picioarele goale, femeile îşi înveleau picioarele, din vanitate, cu fâşii lungi de stofă, denumite «fasciae courales». Nişte filfizoni au imitat moda aceasta feminină şi după scurt timp, fâşiile acestea de picioare deveniră obiectul celei mai mari atenţiuni. Stofele şi culorile se alegeau cu gust artistic.

După câţiva ani, fâşiile fură înlocuite cu bucăţi late de stofă, tăiate după forma pulpelor şi a picioarelor.

Adevăratul ciorap a apărut însă odată cu industria tricotagelor spre sfârşitul secolului XV. Enric II a purtat primii ciorapi la căsătoria surorei sale cu ducele de Savoia. Primii ciorapi de mătase au fost purtaţi de regina Elisabeta a Angliei.

Renumitul înotător japonez Setru Mishimura din Kyoto.

Le célèbre nageur japonais Setru Mishimura de Kyoto.

Der berühmte japanische Schwimmer Setru Mishimura aus Kyoto.

Nocturnă

Cele mai frumoase invenţii sunt datorite întâmplării :

Privind apa dintr'o oală Denis Papin a întrevăzut maşina cu aburi. Observând distrat mişcarea unui policandru în biserică, Galileu a recunoscut importanţa gravitaţiunii universului.

Şi şampania, acest nectar divin, datoreşte întâmplării perfecţionarea ei. Un umil călugăr dintr'o mânăstire, Dom Perignon, a închis, contrar obiceiului, o sticlă de vin cu o bucăţică de dop. Căci în acea epocă, vasele de vin se închideau cu un tampon din cânepă muiat în untdelemn.

Sticla a fost uitată de trei ani; pe urmă, când bunul călugăr a desfăcut-o a văzut cu mirare o spumă savuroasă şi dulce pe lichidul aurit. Şampania era descoperită.

Norocul vine, dormind. Un bărbat, după ce nu a dat timp de zece ani nicio atenţie nevestii sale, descoperă într'o zi că dânsa are o inimă delicată, spirit... etc. Şi tot aşa dormind, dormind prost, un negustor parizian de cămăşi a inventat noua cămaşă de noapte masculină, din crep de Chine, suplă, plissată, generoasă şi moale.

E grozav când constatăm că a trebuit să aşteptăm 19 secole pentru a apăra culcuşul nostru şi a ne scăpa de pulpanele ridicole ale vechilor cămăşi de noapte.

Dreptul la veselie

Omul nu poate trăi mult timp fără veselie. I-o cere natura, cum planta doreşte soarele. Pentru om, veselia e o necesitate inerentă. Este binefacerea prin excelenţă. In tot eul nostru ea joacă rolul azotului în natură. Fiziceşte, dă respiraţiei mai multă libertate şi face ca sângele să circule mai bine. Moralmente, ajută lucrul şi studiul.

Veselia îndoeşte capacităţile şi energia noastră, dă avânt voinţei şi acţiunilor noastre, stârpeşte gândurile rele şi întăreşte bunele noastre porniri. Favorizează relaţiunile sociale şi restrânge legăturile prieteneşti. Pe câtă vreme pesimismul nu clădeşte nimic, buna dispoziţie este esenţialmente întreprinzătoare şi constructivă.

Concursul nostru fotografic „România pitorească"

Alte fotografii primite din public

Precum se ştie, revista noastră a inaugurat un interesant concurs fotografic de actualitate. Cetitorii au fost invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa şi unde au prilejul de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult. In acest scop, recomandăm cetitorilor noştri să păstreze numerele în cari apar fotografiile concursului. Ei ne pot trimite de pe acum voturile lor.

Concursul rămâne deschis până la 1 Septembrie.

Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

•

Mai jos, publicăm clişeele altor fotografii primite, şi sperăm că vom putea mări din ce în ce mai mult spaţiul destinat acestui concurs.

Colţuri pitoreşti din România

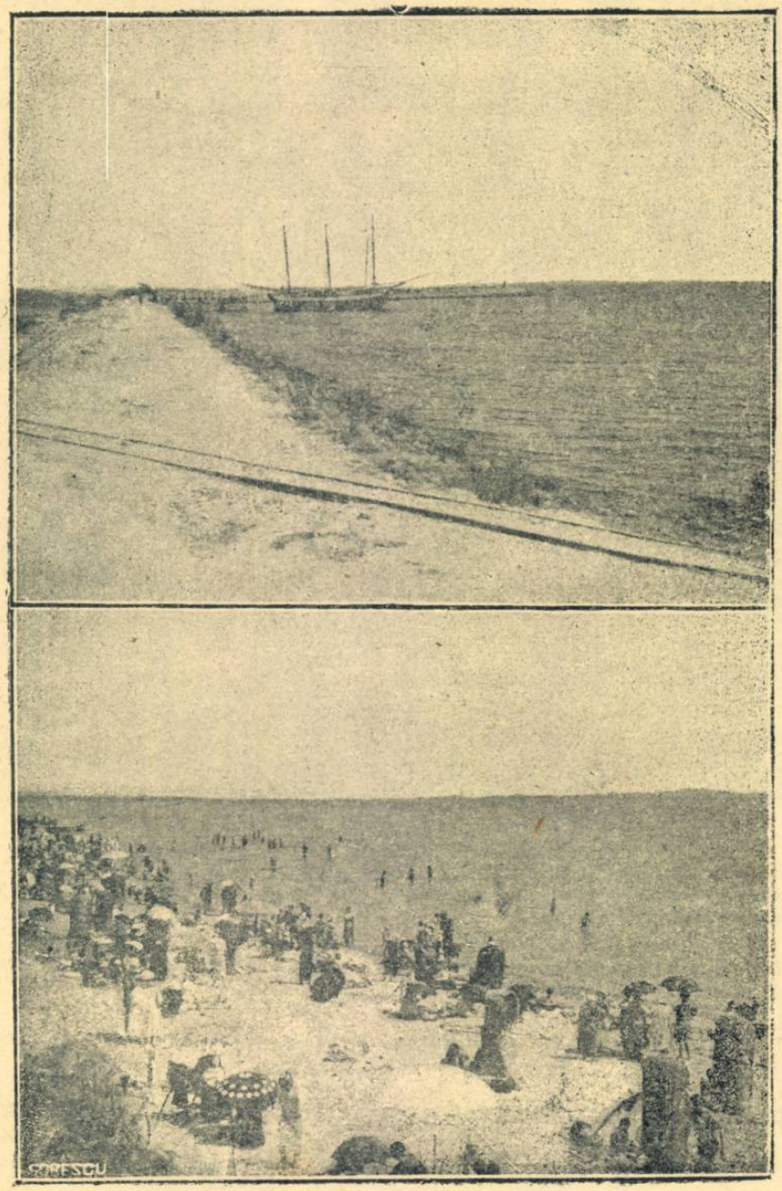

(Photo Gusty

Sus: Rada portului Mangalia cu un caic. — *Jos:* Vedere dela plaja Techirghiol-Movilă.

Coins pittoresques en Roumanie : en haut, la rade du port Mangalia; en bas, la plage de Tekirghiol-Movila.

Das malerische Rumänien: Im Hafen von Mangalia (oben); die Badeküste in Tekirghiol-Movila (unten).

Omagiul unui tată pentru fiii săi morţi în războiu

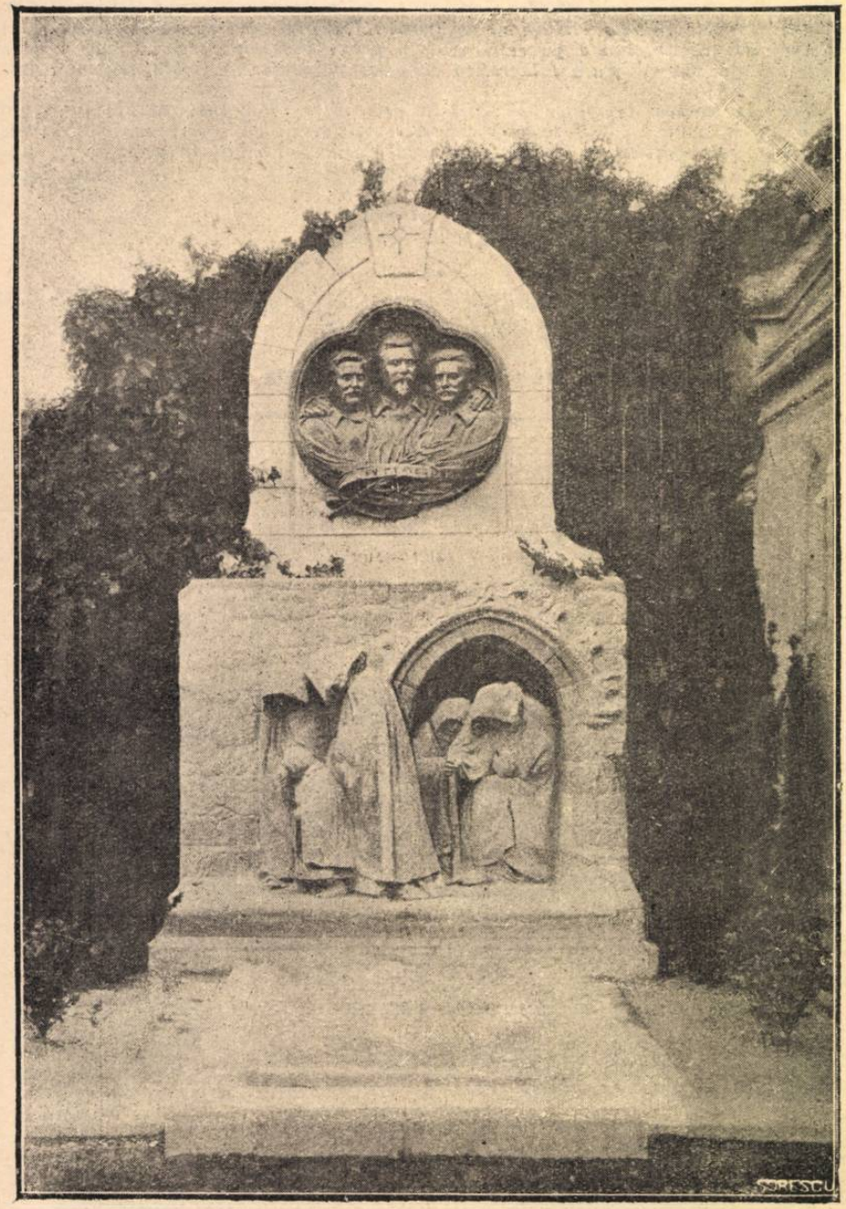

Sculptorul francez Le Goff a executat monumentul acesta pentru cei trei fii ai săi morţi în războiu şi cari erau şi ei sculptori. Monumentul a fost ridicat în cimitirul din Saint-Brieuc.

Monument exécuté par le statuaie le Goff pour ses trois fils morts pour la France et qui étaient eux aussi sculpteurs.

Das vom Bildhauer Le Goff für seine drei im Kriege gefallenen Söhne, die gleichfalles Bildhauer waren, errichetete Grabdenkmal.

Cine trăieşte mai mult...

«Viaţa noastră durează şeapte zeci de ani, uneori optzeci, şi dacă a fost superbă, apoi a fost trudă şi muncă». Aşa spune psalmistul şi are perfectă dreptate. In multe cazuri, firul vieţii se rupe înainte de se împlinesc anii de mai sus. Omul, care îşi închipue că e coroana creaţiunii, are prea puţin talent pentru arta frumoasă a vieţii lungi şi trebue să constate că-l întrece o serie întreagă de fiinţe mult inferioare.

In fruntea lor e broasca ţestoasă, care poate trăi până la 300 şi 400 de ani.

In anul 1906 a murit în grădina zoologică din Londra o broască ţestoasă, care a trăit, cum s'a constatat precis, 350 de ani. Tebue să ne dăm bine seama ce însemnează aceasta: s'a născut sub Enric VIII şi a avut vârsta de 100 de ani când Cromwell a schimbat faţa lumii. Când a izbucnit războiul din Crimeia, broasca ţestoasă avea vârsta de 300 de ani şi dacă ar mai fi trăit numai nouă ani, ar fi văzut şi izbucnirea războiului mondial.

După broasca ţestoasă vine crocodilul. In regiunile lui de origină ajunge foarte adesea la vârsta de 300 de ani. dar în captivitate nu trăeşte atâta.

Printre păsări, viaţa cea mai lungă o au lebăda, vulturul şi cioara. Lebăda şi vulturul ajung uneori la 200 de ani.

Un moşneag de 134 ani. —Ţăranul Teofil Puchalski din Dolobowa, în Polonia.

Un vieillard âgé de 134 ans du village Dolobowa en Pologne.

Ein 134 jähriger Greis aus dem polnischen Dorfe Dolobowa.

Tocmai de aceia

Tatăl. — Fata mea e încă prea tânără pentru măritat. La vârsta ei, nu poate încă să-şi dea seama de un lucru atât de important.

Candidatul. — De sigur. Şi tocmai de aceia nu aşi vrea să aştept.

Aşi mai avea...

— Acuzatule, e stabilit că i-ai spus lui Vasilescu canalie. Mai ai ceva de adăogat?

— Aşi mai avea multe de adăogat, dar mi-e teamă că o să-mi adăogaţi dv. la pedeapsă!

Din lumea artelor

Cultul lui Verlaine

La Metz, în mijlocul unui decor minunat, lângă o apă susurătoare, s'a inaugurat solemn, zilele trecute, un bust al lui Paul Verlaine, marele poet francez, care s'a născut pe malurile Mosellei şi şi-a făcut studiile la Metz.

Bustul lui Verlaine, inaugurat de curând la Metz.

Chipul poetului răsare aci deosebit de viu, deosebit de expansiv, duios, chinuit, gânditor... Şi întocmai ca figura sa, i-a fost opera: Verlaine a avut simplicitatea sufletească a marilor mistici.

Franţa sărbătoreşte actualmente într'însul pe unul din cei mai reprezentativi scriitori ai spiritului galic, iar oraşul Metz se măgulește şi cu faptul că, afară de Verlaine, alte glorii ale Franţei se trag din urbea aceasta: marele scriitor François de Curel, vestitul compozitor Gabriel Pierné...

La inaugurarea solemnă a bustului-oratorii n'au uitat să sublinieze contrastul dintre gloria şi mizeria lui Verlaine, dintre realismul vieţei sale şi elanurile lui mistice.

Probabil...

— Opera aceasta are iarăşi un libret arhistupid, se plânge în pauză criticul Doremiescu către colegii săi. Ori aveţi poate vreo idee, din ce cauză eroina, după ce-şi cântă aria, e dusă la închisoare?

— Probabil... fiindcă aria e furată.

Filmul plastic

Invenţia unui inginer român

Se anunţă din Paris că un tânăr inginer român, Dimitrie Daponte, a reuşit să perfecţioneze invenţia de filme plastice. Intr'o recentă şedinţă a Academiei de ştiinţe din Paris, fizicianul D'arsonval a explicat bazele filmului plastic şi a prezintat schiţele proiectografului construit de compatriotul nostru.

Primele încercări de a se creia filme plastice s'au făcut încă de acum 50 de ani şi porneau dela un principiu simplu: s'a fotografiat în acelaşi timp acelaşi obiect, de două ori, din raza vizuală dreaptă şi din cea stângă. Dacă priveai aceste două fotografii, puse una lângă cealaltă, prin lentilele unui aparat corespunzător, aveai impresia unui tablou plastic. S'a încercat apoi să se proiecteze pe pânză asemenea tablouri, dar fără rezultate practice, de oarece spectatorii trebuiau să privească asemenea filme prin sticlele unui aparat destul de complicat.

Inginerul Daponte a pornit din alt principiu: că nu e nevoie să priveşti cu amândoi ochii spre a vedea lucrurile în relief; cine priveşte cu un singur ochiu, vede în relief tot ce-l înconjoară. Daponte a încercat deci să nu mai pună una lângă alta fotografiile stereoscopului, ci una peste alta. Inegrirea ce se obţine astfel, e la început vagă, confuză. Un mecanism ingenios transformă însă cele două fotografii proiectate una peste alta în figuri precise, plastice.

Importanţa cea mare, practică, a nouei metode constă în aceia, că reprezentarea ftmelor plastice e foarte simplă şi eftină. Cinematografele nu vor avea nevoie să-şi procure aparatele speciale de proiecţiune. Filmul plastic se execută pur şi simplu în modul următor: pânza, pe care aparatul inventat de compatriotul nostru proiectează figurile plastice, se fotografiază şi filmul obţinut pe calea aceasta dă iluzia completă a originalului.

Intârziere mare

O doamnă soseşte cu întârziere la concert şi întreabă pe uşier:

— Ce se cântă acum?

— Simfonia patra.

— Deja a patra? Apoi am întârziat rău de tot!

Regia modernă

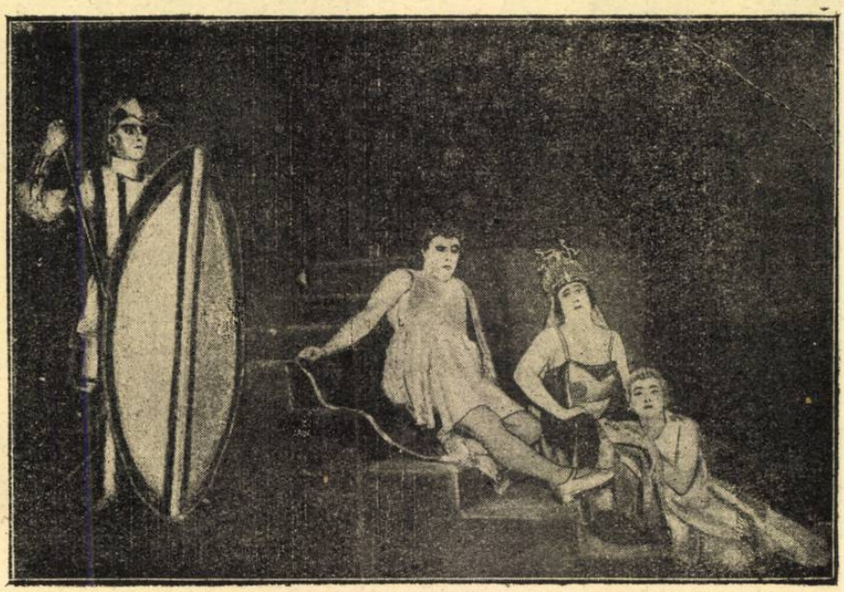

Scenă din «Salomeia» realizată de regisorul rus A. Tairoff.

Scène de «Salomé» réalisée par le régisseur russe A. Tairoff.

Szene aus «Salome» in der Regie desrussischen Regisseurs A. Tairoff.

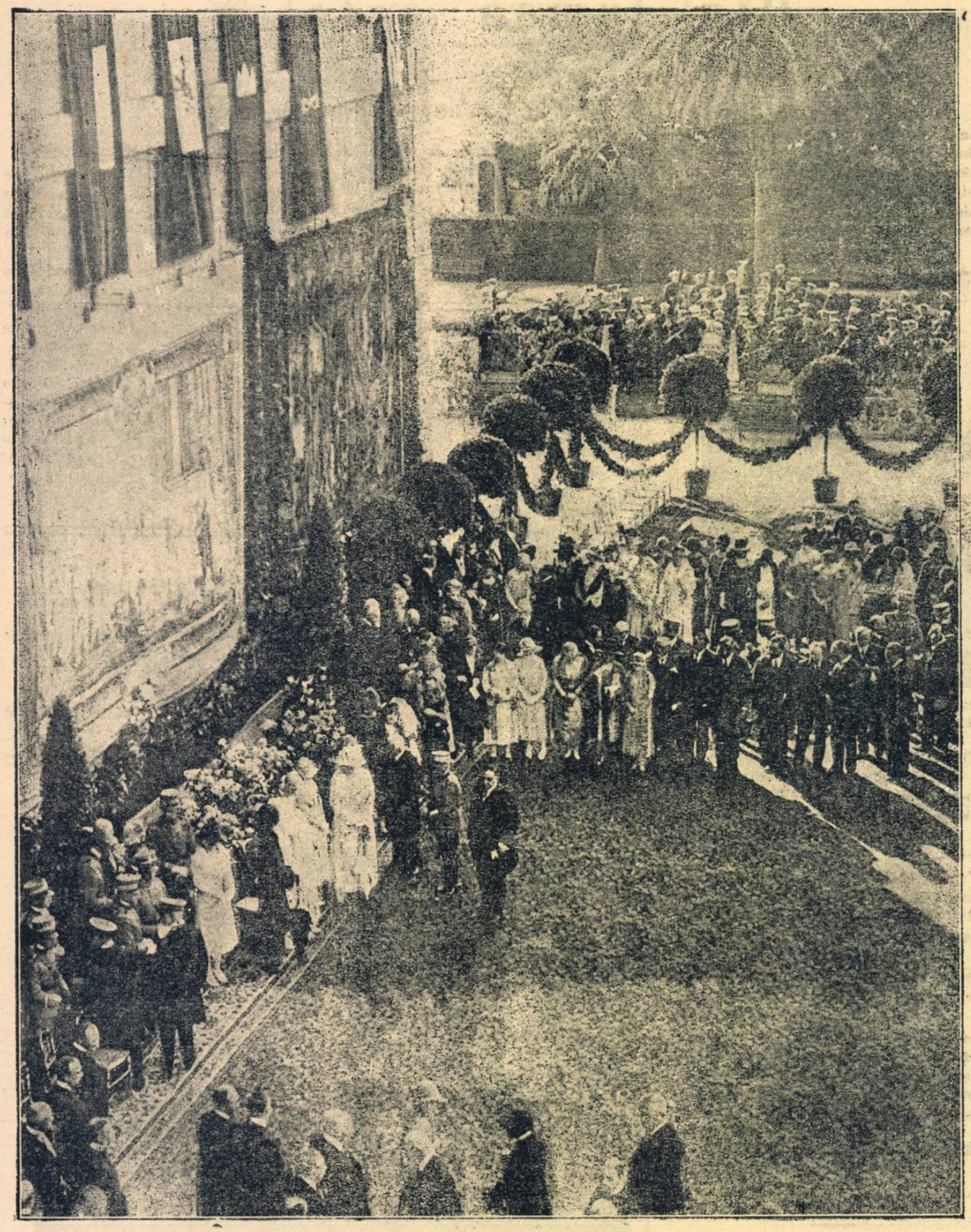

Cu prilejul serbătoririi aniversării de 25 ani de urcare pe tron a regelui Victor-Emanuel III. acesta primește pe invitații săi în grădina Palatului regal.

Une fête dans les jardins du Quirinal à l'occasion du 25-e anniversaire de l'avènement au trône du roi Victor-Emmanuel III.

Ein Gartenfest im Quirinal gelegentlich des 25. Jahrestages der Tronbesteigung des Königs Victor-Emanuel III.

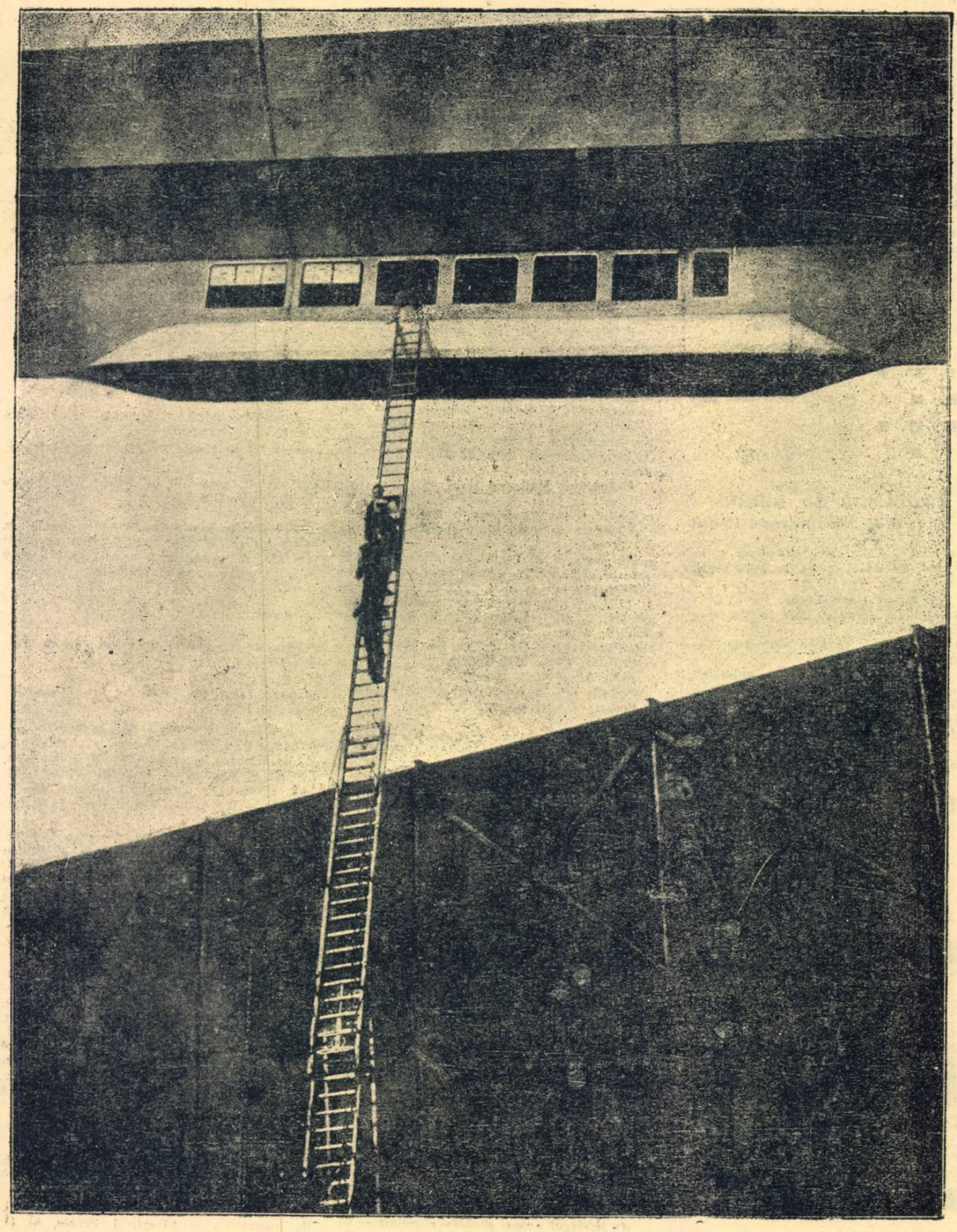

O aterisare forțată dintr'un Zeppelin: pasagerii sunt debarcați pe niște scări mecanice.

Un atterrissage forcé d'un Zeppelin : les passagers sont débarqués sur des échelles mécaniques.

Eine Notlandung aus einem Zeppelin : die Passagiere werden über mechanische Leitern ausgeschifft.

Jocuri

Problema de aritmetică

de **M. Horovitz**

Suma a trei numere este 29.

Micşorând primul număr cu 1, iar restul împărţindu-l la ultimul număr, ne dă cătul 5.

Dacă însă micşorăm numărul al doilea cu 1 şi îl împărţim apoi tot cu al treilea număr, ne dă cătul 3.

Cari sunt acele numere?

Joc rombic

de **Grigoriu I. Mircea** (Giurgiu)

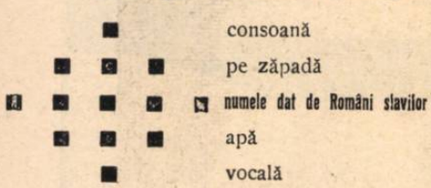

Problemă de silabe

de **G. M. Dumitrescu-Călineşti**

Din silabele: chin, deu, dis, e, e, e, e, e, e, gii, i, lav, ma, mea, o, pis, ri, rup, şte, şu, ta, tat, vi, vla

se vor froma opt cuvinte, ale căror iniţiale şi finale, citite de sus în jos, dau o maximă celebră.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificaţii:

1. Voevod român; 2. Multe animale; 3. Corp de oaste turcească; 4. Un fel de cui; 5. Cel dintâi nume al unui filolog român; 6. Supraveghetor; 7. Plantă; 8. Căpătâiul de chilimbar al ciubucului.

Soluţiile jocurilor din «O. L.» No. 28

Cuvinte încrucişate

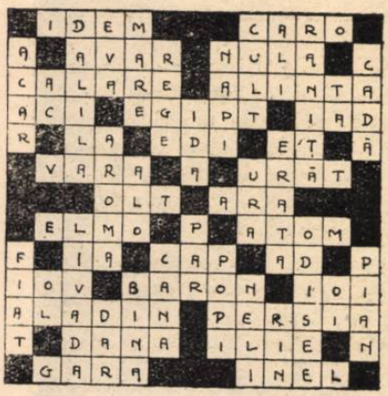

Problema de silabe

Carei — ucaz — mana — înnec — Ispas — Nostro — Etna — zenit — Istria — letopiseţ — Elveţia — logaritmi — elev — Tăndărei — icosar — alifie — Delhi — Alessandrescu — uluc — Gandhi = «Cu mâine zilele-ţi adaugi, cu eri viaţa ta o scazi» (Eminescu).

Cuvinte în patrat

Nara — Arad — rada — Adam.

•

Au deslegat toate trei problemele:

Brăila: Maria Ionescu.

Bucureşti: Margareta Brumărescu, Leonida L. Demetriade şi Ştefan P. Avramescu, Ariadna Cristodulo, Eufrosina I. Caizerliu, Viţica C. Simionescu.

Câmpulung: Eracle şi Mircea D. Ciupagea.

R. Sărat: Ştefan Th. Iliescu.

Au deslegat problema de silabe şi cuvintele în pătrat:

Bucureşti: Victoria Ţ. Ştefănescu şi Marioara Lascu, Irene Calmanovici Petre Alexandru Th. Popescu, Danilo Vladimir Constantinovitsch, Ion Hasile (Tântava), fraţii Gruia, Marin Florescu

Drăgăşani: Matkolda Gold.

Urziceni: Gigi B. Caravia.

Periş: Ioan Dumitrescu şi Stella Nanu.

R. Sărat: L. Troia, Iosef A. Victor şi Ghiţă V. Troia.

Au deslegat problema cuvintelor încrucişate şi cuvintele în pătrat:

Bucureşti: Zoe Negreanu, W. Leon, Săvoiu I. Mihail, D. A. Arghiriade, Sophie Mandopoulos, R. şi J. Grünfeld, subl. P. Albu şi Ioan I. Albu.

Călimăneşti: S. Juster, N. Steinhardt.

Craiova: Paula Gh. Basilescu.

Iaşi: A. şi Şelly Haber.

Ploeşti: Edy D. Schwartz, Panait Popescu.

Sinaia: Sever Moscu Nachmias.

Au deslegat problema cuvintelor încrucişate şi problema de silabe:

Ploeşti: Vasile C. Libiu.

Au deslegat numai cuvintele în pătrat:

Brăila: N. P. Mărită, Jeny şi Didina Naca.

Bucureşti: Rudolf A. Knapp, Lilly V. Vasilescu, Irene Fonstein, Mihail Armand, M. Vrânceanu, Vasilescu Bartolomeu, Const. Paraschivescu, Lilica Diaconescu, Bombonel Spinzi, Mircea M. Vrânceanu, Spirianu I. Nicu, surorile Argentini, Wechsler Nicu.

Buzău: Emil Mihalcea.

Călăraşi: Fraţii N. Stănescu. — *Câmpina*: Traian I. Mărculescu, Togo Gh. Ştefănescu, Radu Ştefănescu. — *Câmpulung*: Sandu Isbăşescu, Valica Florescu. — *Chişinău*: Ionel Murăroiu.

Focşani: I. Abramovici, Marie căp. Iorgu.

Iaşi: L. Steimberg şi E. Berghoff, A. Landau.

Moineşti: L. Rubinstein.

Oltenita: Aurel I. Ionescu.

Piteşti: Ioan I. Zaharescu, Sachelarie Ion, Zaharescu I. Ion.

R. Sărat: Eug. A. G. Theodorescu.

Slănic-Moldova: George Sprinceană.

Au deslegat numai problema cuvintelor încrucişate:

Brăila: S. Zimerman, Elena Simon.

Bucureşti: Ionel Fränchel, Constantin Gaster, D. F. Ionescu, Ştefan Şerbănescu, Sylvia Demetrescu, Avram I. Avram, Adela Lang, M. şi H. Neumann, Georges-Paul Cochet, Cleo Şeinescu, Soreh, Bébé Petrescu.

Galaţi: Grigore Lazarovici, Benno Kühnberg, Bylutză Panciu.

Olăneşti (Vâlcea): Walter Handgriff.

Ploeşti: C. Popescu.

R. Vâlcea: Petruş Theodoru.

Au deslegat numai problema de silabe:

Călineşti (Muscel): Gogu M. Dumitrescu, Sergiu Nicolescu. — *Cernăuţi*: Bucur P. Virgil. — *Craiova*: Sylvy Stoenescu, Tudor Marin, Triculescu R. Ioan, Margareta Constantinescu-Dumbravă.

Galaţi: L. Rozes.

Poiana Mare (Dolj): Marin I. Stănoiu, Luşcă Iovănescu şi Ion C. Pistol.

•

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul cuvintelor încrucişate: Ariadna Cristodulo, Bucureşti.

Premiul problemei de silabe: Maria Ionescu, Brăila.

Premiul cuvintelor în pătrat: N. Steinhardt, Călimăneşti.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

•

Au mai deslegat toate problemele din No. 27:

Aidemir (Durostor): Elena P. Paraschivescu şi Nicolae Grigorescu.

Azuga: M. Ionescu şi A. Domnariu.

Bălţi: D. şi D. Oighenstein. — *Bazargic*: Z. B. Miscaru. — *Brăila*: V. M. Buiculescu, Costidi S. Nicolae. — *Budachi* (Cetatea Albă): Ştefan S. Cristodulo, Constantin V. Buşilă. — *Budişteni* (Muscel): Licuţa şi Nicu Mari.

Bucureşti: Käthe Engel, Georrge I. Stănculescu, Leonida L. Demetriade şi Ştefan Avramescu, S. Katarivas, A. Zuckerman, I. Stătescu, Ştefan Buzescu, Titi Dobias, Ţari N. Gheorghe, Lucia Nicolaescu şi Marioara Sobieschi, Popescu Stelian, Dora şi Aneta Antonescu, Troceanu Grigore.

Călimăneşti: Niculae Steinhardt. — *Câmpina*: Traian I. Mărculescu, Togo Gh. Şerbănescu. — *Câmpulung*: Mircea C. Ciupagea. — *Cerătu* (Dolj): O. şi Miu Iliescu. — *Cernăuţi*: Osterer Moritz, Victor Berariu. *Chişinău*: Elena Buşilă, Volly Cristodulo, Anişoara Enescu. — *Comăneşti* (Bacău): N. A. Gheorghiu, I. Gossaw. — *Cotofenii-faţă* (Dolj): Lala Buescu. — *Craiova*: Rădulescu Mircea, Rădulescu Victor, M. Rosenzweig, Victor G. Buescu, Năşica Migny, Dincă Alexandru.

Giurgiu: Jean Văcăruş.

Iaşi: Diţa Schwartz.

Maria-Doamna (Covurlui): Grigore şi Maria Buzdugan. — *Moreni* (Prahova): Simion P. Bărbulescu.

Pietroaia (Dâmboviţa): Emil Dimescu, Lilly Iorgulescu. — *Ploeşti*: I. Peters, Al. D. Nicolaescu, Erna Sommer.

R. Sărat: Iosef Victor. — *R. Vâlcea*: Chircă D. Gheorghe, Florica Şerbănescu.

Sighetul Marmaţiei: Corneliu Jurca. — *Slatina*: Spiru Teodoreanu.

Ştefăneşti (Botoşani): Dârângă D. Mihai.

T. Ocna: Achille Kanner.

Ţintea (Prahova): D-tru Constantinescu.

Titu: Gogu Ionescu.

Toate sporturile

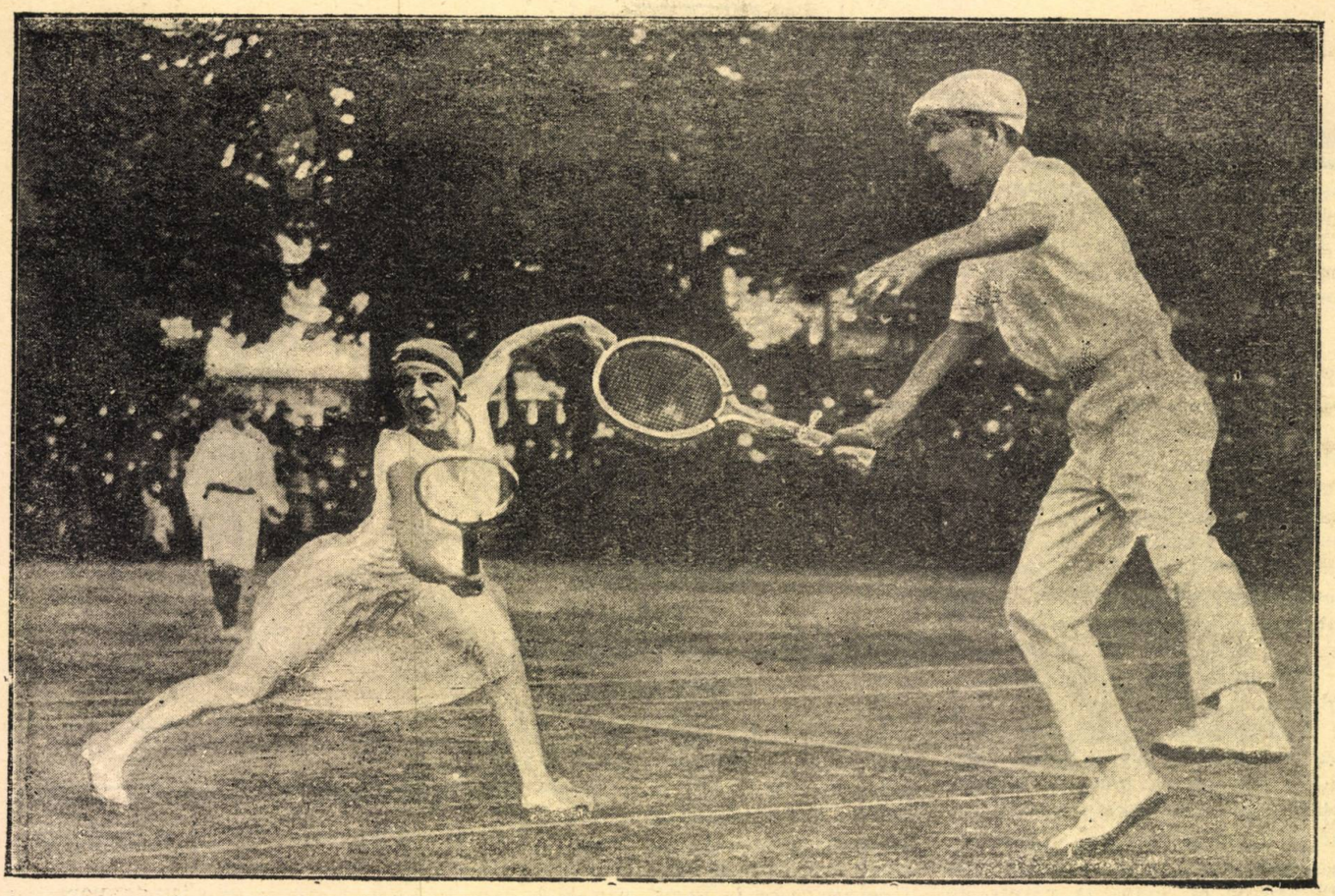

D-şoara Suzanne Lenglen şi d. René Lacoste într,un impresionant match de lawn-tenn.s la Londra.

M-lle Suzanne Lenglen et M. René Lacoste jouent en double-mixte dans un match à Londres.

Frl. Suzanne Lenglen und Herr RenéLacoste in einem Lawn-Tennis-Match.

Tată şi fiu, şampioni ciclişti

In Franţa s'a disputat recent al 19-lea «tour de France» ciclist: prilej de mare animaţie pe şoselele şi prin oraşelele din toate punctele cardinale ale Franţei.

Cu acest prilej se povestesc tot felul de anecdote, pe seama concurenţilor, şi nu cea mai puţin interesantă este aceasta:

Italianul Gremo este printre acei cari concurează şi anul acesta la vestitul «cross-country» francez. Şi totuşi, nu e dintre cei mai tineri ciclişti: fiul său disputa şi el concursuri cicliste deocamdată însă numai în ţara sa natală.

Şi se spune că Gremo senior veghează asupra fiului său cu multă dragoste părintească şi-i interzice de a lua parte la curse de plat mai lungi de 150 km. Totuşi, de curând, profitând de absenţa tatălui său, Gremo junior a plecat într'o alergare de 175 km., şi... a câştigat-o!

Gremo istoriseşte aceasta cu emoţie şi mândrie.

Săritură măiastră

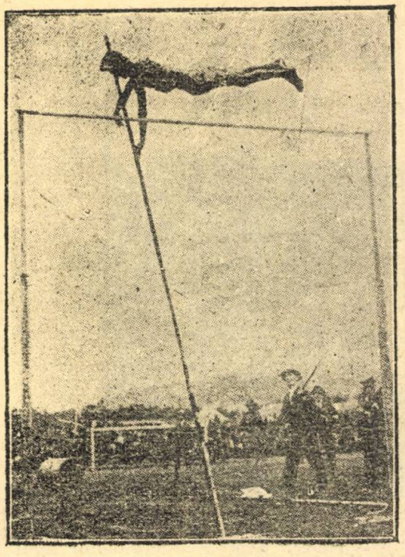

O săritură a campionului mondial Foss.

L'n saut du champion du monde Foss.

Ein Sprung des Weltmeisters Foss.

O anecdotă din „înconjurul Franţei"

Le tour de France», înconjurul ciclist al Franţei e actualmente la ordinei zilei în toată lumea sportivă, dar mai ales bine 'nţeles în Franţa.

Unul din fotografii marilor reviste sportive, venit să ia instantanee pe şoseaua Paris, adormise la un moment dat, după un copios dejun, în maşina care-l adusese până acolo. Era cald, şi moleşeala reporterului fotografic era deci foarte explicabilă.

Dar tocmai atunci trecu Christophe, unul din şampionii ciclişti, care văzându-l adormit, se puse pe râs.

Fotograful deschise un ochi şi se ridică.

— Nu dormeam, afirmă el.

— Se şi vede, răspunse Christophe. Tot aşa, pe vremuri, era unul care într'o zi, înghiţise o vacă. Un picior îi eşea din gură, şi el tuna şi fulgera că nu mâncase nimic.

Au umor hărţuiţii concurenţi ai «înconjurului Franţei»!

Pagina femeii

Căsătorii de încercare

Legislatorii americani au uneori unele iniţiative ciudate, cari răstoarnă prejudecăţile noastre latine. Pătrunşi de dreptul roman, noi nu vom îndrăsni niciodată să luăm faţă de Cod libertăţile care şi le permit ei.

Popor tânăr, format din bizara amestecătură a mai multor naţionalităţi, neştiutor al acestor tradiţii juridice de care suntem legaţi noi, America introduce în jurisprudenţă unele texte, a căror îndrăsneală şi neprevedere miră pe bătrâna Europă.

Astfel, senatorul Dupont Ridgley, a depus un proect de lege care permite căsătoriile de încercare.

Căsătorii de încercare !...

Iată ce loveşte în toată jurisdicţia europeană, unde mariagiul a fost întotdeauna considerat ca un lucru de neatins şi unde divorţul nu se acordă decât după formalităţi lungi şi complicate.

In America, din contră, se divorţează cu atâta uşurinţă, încât mariajul a luat un caracter provizoriu.

Oricine se poate căsători şi divorţa acolo de două sau trei ori pe an. Există persoane cari s'au căsătorit şi de 12 sau 15 ori până la vârsta de 40 de ani.

«Căsătoria Americană, a spus un moralist sever, nu este decât un concubinaj legal».

Pentru a remedia această epidemie de divorţuri, senatorul american Dupont Ridgley a depus proectul său de lege, atât de ciudat încât se pare că aşteaptă dela căsătoria prin încercare efectele cele mai moralizatoare.

Căci în cazul când căsătoriţii temporar nu se vor despărţi în timp de un an, ar fi legaţi pentru toată viaţa, cu o imposibilitate absolută de a mai rupe căsătoria lor.

Cu alte cuvinte, ar fi un an de cunoştinţă, de studiere reciprocă, un fel de repetiţie generală a căsătoriei. Şi în urmă... lanţul rozelor pe veci...

Cel mai bun săpun de toaletă

Topeşte, la foc potrivit, în puţină apă, 300 de grame, de săpun bun alb; adaugă, frământând bine, 100 de grame de scrobeală, Când amestecul e perfect, frământă massa pe o tablă, de marmoră, adăogând încă 100 de grame de scrobeală. Taie apoi coca în bucăţi, pune-le în forme potrivite, şi lasă-le să se usuce.

Parfumează după plac.

Săpunul astfel obţinut e excelent pentru persoanele cu piele delicată, pentru ras,

Ultimul bluff parisian

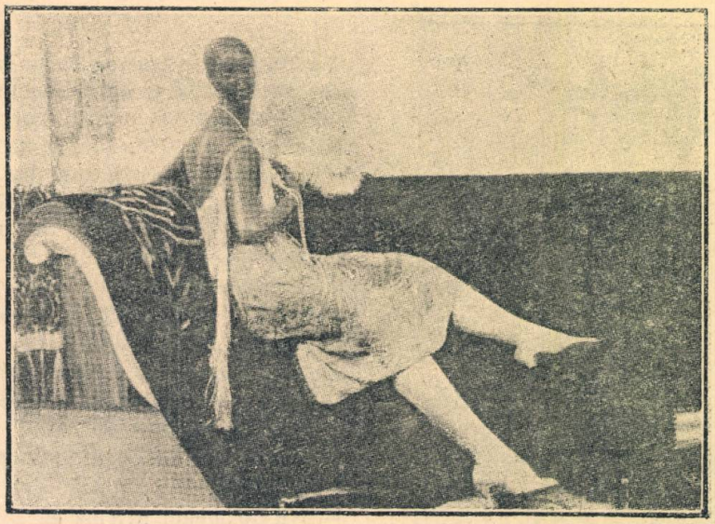

Model de ceară, care ţine locul manechinelor vii, pentru exhibarea toaletelor noui ale marilor case de mode, şi care a făcut senzaţie la expoziţia artelor decorative din Paris.

Le dernier bluff parisien : un modèle de cire remplaçant les mannequins des maisons de modes.

Der letzte Pariser Bluff: eine Wachsfigur als Moden-Mannequin.

Rochie pentru după amiază, din voile Georgette ivoire cu flori.

Femeia turcă modernă

Călători sosiţi din Turcia povestesc că femeia turcă a devenit acum şi mai modernă decât surorile ei din apus.

Libertatea dobândită de curând a zăpăcit într'atâta tinerile femei turce că se poartă ca copii cărora li s'a dat o jucărie de mult timp dorită.

In clasa de mijloc, desvoltarea aceasta se manifestă prin aceia că femeile încep să se intereseze de afacerile părinţilor şi soţilor lor şi că caută să înveţe cât trebue spre a se ocupa şi ele cu comerţul sau cu meserii.

Bătrânii Turci habotnici s'ar suci cu toţii în mormintele lor dacă ar putea vedea ce se petrece.

A apărut în: Editura „EMINESCU"

Dela Polul Nord
La Polul Sud
VOLUMUL III
de
Celebrul explorator Suedez SVEN HEDDIN
Lei 30.—

„Naufragiaţii Vieţii"
de
Maurice Level
Lei 20.—

„Ispăşirea"
de
Emile Zola
Lei 25.—

Dărâmarea bisericii ruseşti din Varşovia

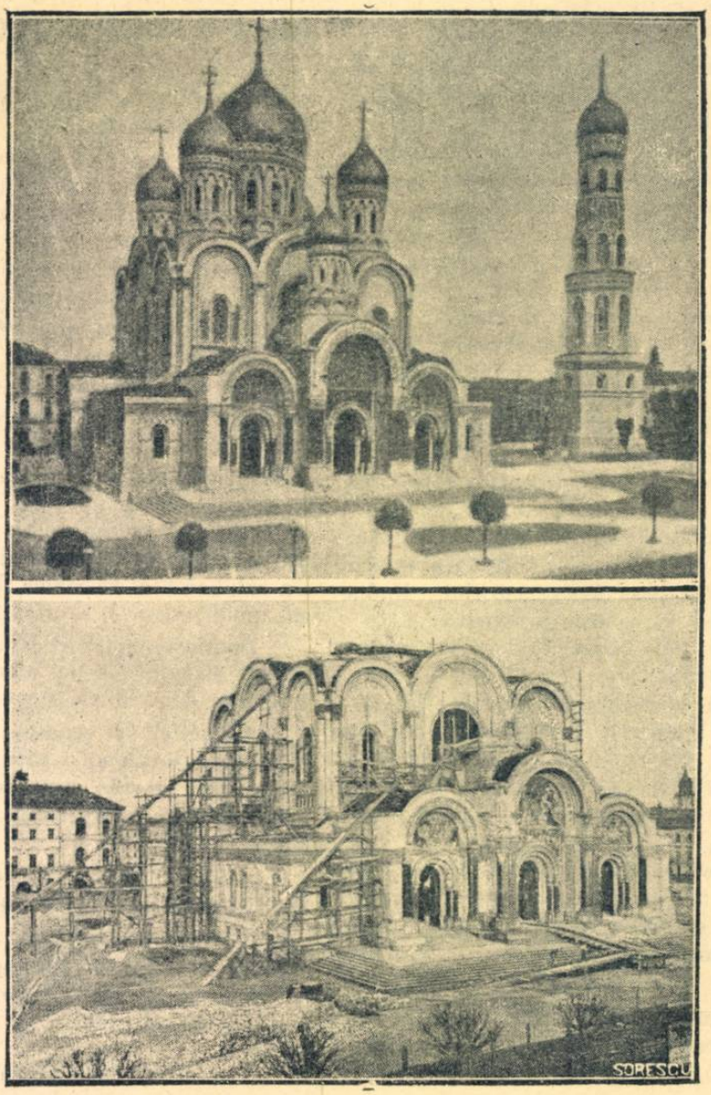

Sus: Biserica Sobor construită sub dominaţia rusă. *Jos:* Lucrările de dărâmare ale aceleaşi biserici.

Polonezii au început să dărâme biserica rusească din Varşovia. Soborul, a cărei construcţie fusese terminată înaintea războiului, era un monument care contrasta izbitor cu noile construcţiuni şi cu vechile biserici.

Soborul constituia evident o amintire dureroasă pentru Polonezi, cari deabia au scăpat de sub jugul strein; era urma vecinic vizibilă a lungilor ani de robie. Motivul acesta nu îndreptăţea, moralicește, distrugerea acestui simbol detestat de toţi patrioţii polonezi. S'au ivit însă alte chestiuni, de natură practică, în favoarea hotărîrei guvernului polonez.

Pe timpul ocupaţiei germane, autorităţile de atunci au scos depe cupolele bisericii Sobor toată tabla de aramă şi în locul ei s'a pus un acoperiş provizoriu, prea puţin solid; intemperiile au început deci să strice serios biserica. La un moment dat, municipalitatea avu să facă o comparaţie între devizele de reparare şi de dărâmare: ar fi costat mai mult repararea decât distrugerea...

Pe lângă aceasta, după războiu s'a ridicat pe aceiaşi piaţă un monument prinţului Poniatowski şi la picioarele acestei statui s'a săpat mormântul soldatului polonez necunoscut. Se produsese deci un contrast inestetic între mormântul liberatorului anonim şi monumentul asupritorului.

Toate motivele acestea au convins guvernul că trebue să admită dărâmarea Soborului.

Cel mai bătrân Belgian

Jean Pierre Dupont din Walcourt, în provincia belgiană Namur, a împlinit zilele acestea vârsta de 104 ani.

Omul nu arată a fi mai bătrân de 70 de ani, n'a fost niciodată bolnav şi nu suferă decât de surzenie.

La ultima aniversare a naşterii sale a declarat că nu are decât o singură dorinţă: ar vrea să facă un concurs de tăiat lemne cu fostul împărat al Germaniei, la Doorn.

Pălărie de hârtie

Acum câţiva ani se încercase să se confecţioneze haine şi pălării din hârtie, dar fără să se obţie rezultate serioase. Acum se fac iarăşi în Englitera pălării mari din hârtie govrată colorată, atât de bine lucrată că se confundă cu creponul de mătase.

Fiecare femee poate deci să-şi procure acum zilnic o pălărie nouă asortată cu rochia ei. Forma rămâne aceiaşi, dar i-se pune mereu altă garnitură. Hârtia govrată, foarte eftină, se poate monta uşor şi se pretează la formarea de cute caşi mătasea. Există şi dantele şi flori de hârtie în toate culorile pentru garnituri. Toate sunt atât de bine fabricate că cine nu e iniţiat nu poate şti că pălăria şi garnitura iu sunt de mătase.

Pălăriile de hârtie sunt uşoare şi apără bine de soare; pe lângă aceasta sunt şi foarte eftine.

Numai cu ploaia nu se împacă.

No. 30 „ORIZONTUL“ No. 30

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Cincizeci de ani de pictură franceză.
Centenarul fotografiei.
Tragediile atmosferei.
Unde se află leagănul civilizaţiei?
Insemnări din călătorie de *Dinicu Golescu.*
Fiare, oameni şi zei de *F. Ossendowski*
Un mare oraş preistoric.
Nebuloasele spirale.
Frevederea timpului.
Centenarul locomotivei.
O călătorie în insula Bali.
Ciudata viaţă a tibetanilor.
Arderea şi înhumarea morţilor de *Em. Elefterescu.*
Strindberg alchimist.
Opere celebre: «Răpirea din serai» de Mozart.
Uscarea electrică a hârtiei.
Călugărul cu păcatul cărnei.

IN VALMAȘAG

de FEODOR SOLOGUB

7

VII

Totul era, dela un moment dat, abrupt și fără legătură, și lucrurile fără înțeles și fără scop se năsteau parcă din nimic, isvorâte ca din bezna neroadă și dușmănoasă.

Deacurmezișul câmpiei se întindea un șanț, care fusese săpat cândva pentru un scop oarecare. Acum stătea căscat, inutil și urât, înecat de iarbă neagră și țepoasă, în beznă și părea înspăimântător și plin de înțelesuri.

Copiii se apropiară de șanț. Doui telegrafiști ședeau la gura lui, își bălăbăneau picioarele în gol și vorbeau de cunoștințele lor femenine. Cu vădită plăcere, întrebuințau cuvinte triviale.

Udoiewii se apropiară mai mult, și văzură o podișcă din scânduri necioplite, cu pălimar strâmb, care ducea peste șanț. Ei trecură podișca. Pălimarul era cam nesigur.

Liosa zise fricos :

— Dacă ar fi să cazi de aci, îți rupi picioarele.

— Să mergem mai departe, propuse Nadia.

Glasul ei se auzea vag și sfios în întuneric. Și ce era mai ciudat : mișcările buzelor ei nu se puteau vedea.

Își urmară drumul prin mulțimea sgomotoasă. Cercurile de lumină dimprejurul focurilor alternau cu pâlcuri de întuneric adânc, și câmpia păru din nou nesfârșită.

— Incotro? întrebă un vagabond beat pe un altul. Or să te strivească ca pe un păduche.

— N'au decât să mă strivească, răspunse cellalt. Nu-mi pasă de viață. Dacă or să mă strivească, n'o să mă plângă nici un pui de om.

Dădură peste un puț, acoperit de frunze pe jumătate putrezite. Dădură un țipăt surd, de mirare.

Un țăran beat se uita mereu în puț și striga, scuturându-și capul lung și ciufulit :

— Ehei !

Apoi se dădu, clătinându-se, câțiva pași înapoi și strigă :

— Malania !

Și apoi dădu fuga, cu pașii mici și nesiguri ai omului beat, spre puț.

Udoiewii se opriră și râseră de bețivan. Apoi își urmară drumul și auziră încă multă vreme strigătele lui deșănțate.

— Am cuțitul la mine, zise un vlăjgan lung, slab și răgușit.

Tovarășul lui, la fel de sdrențăros și de lung, răspunse cu glas dulceag de tenor :

— Și eu !

— Dacă o fi să trebuiască ! se auzi din nou glasul răgușit al celui dintâiu.

Cellalt chicoti.

Copii umblară prin bezna fantomatică și prin rotogoalele tremurătoare de lumină ale rugurilor aprinse, respirând fumul dulceag al lemnelor umede cari ardeau. Liosa mergea înainte, iar surorile îl urmau.

Se făceau că nu le e frică.

Câmpia arsă părea aproape nesfârșită, rugurile aprinse îi înșelau ca licuricii și ei începură să resimtă o oboseală în picioare, de parcă ar fi fost de foarte multă vreme pe drum.

— Ne învârtim mereu în cerc, zise Liosa.

Cu cuvintele acestea exprimă gândul care-i neliniștea pe toți. Katia își perdu cu desăvârșire curajul. Nadia zise însă cu voiosie prefăcută :

— Nu face nimic. Undeva tot trebue să ajungem !

Liosa se rostogoli deodată la pământ. Picioarele i se sbătură o clipă în aer, iar capul îi dispăru. Surorile dădură fuga să-l prindă, și-l scoaseră. Căzuse cu capul și până la brâu într'o groapă.

— Trebue să ne depărtăm de locul acesta; aci e primejdios, zise Nadia.

Dar și mai pe urmă se împleticiră la fiecare pas.

VIII.

— Au venit și ăi mari ! auziră un glas desgustător de tenor, în preajma lor.

Nu-l văzură pe cel care vorbise, și nici cine salutase cuvintele pline de ură cu un hohot de râs.

Copiii își dădură seama acum că toată această mulțime neînțeleasă și înțelegătoare le era străină și dușmănoasă. In lumina rugurilor aprinse, se iveau fețe cari urmăreau pe licean și pe surorile sale cu priviri sinistre.

Privirile acestea sinistre îi umplu pe copii de o teamă mare. Nu puteau înțelege ura: ce-o putuse pricinui ?

Oameni străini îi priveau întunecați și ursuzi.

Ici și colo, auzeau glume grosolane. In toată această mulțime, nu era nimeni care să se intereseze de copii, și teama îi cuprindea tot mai înfiorător. Un salahor beat se ridică de lângă focul unde șezuse, și se apropiă de copii.

— Domnișoarelor! exclamă el. Ce întâlnire plăcută! Vă pot oferi orice plăcere. Aș dori să vă sărut !

Se împletici, își scoase șapca, o îmbrățișă pe Katia și o sărută pe gură.

Un hohot de râs sgomotos se rostogoli prin mulțime. Katia isbucni în plâns.

Liosa dădu un strigăt, se aruncă asupra bețivului și-l dete laoparte.

Bețivul mormăi furios :

— Cu ce drept mă împingi? Ce-i dacă vreau să o sărut ? Cine mi-o poate lua în nume de rău ?

(Urmare în numărul viitor)

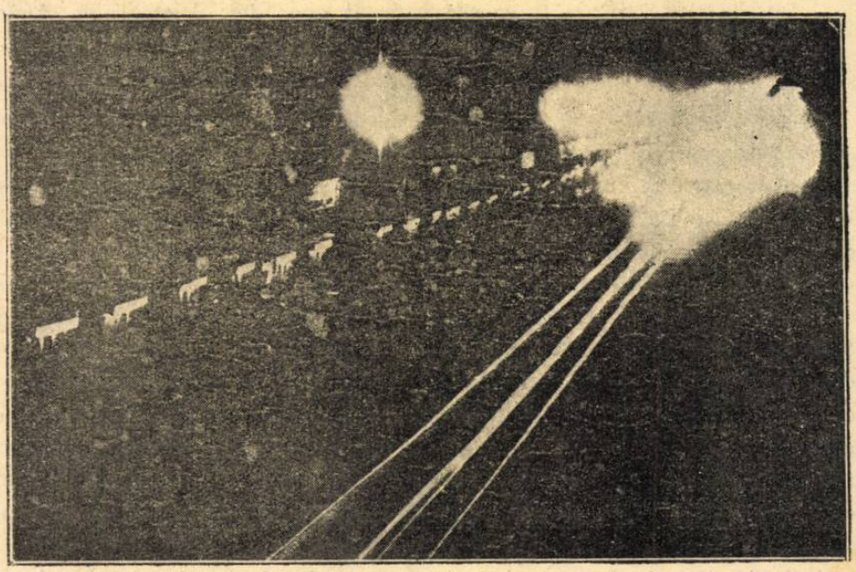

Faruri luminând noaptea tribunele cu prilejul circuitului de automobile din Mans (Franța).

Des phares éclairant la nuit les tribunes au circuit d'automobiles du Mans.

Scheinwerfer beleuchten die Tribünen während einer Auto-Wettfahrt in Mans (Frankreich).

Actualitatea în caricatură

Şi ea?...

— Par'că luna e plină în momentul acesta.

— Şi ea?...

— Paraît que la lune est pleine en ce moment.

— Elle aussi?...

«Der Mond scheint jetzt voll zu sein».

«Auch er?...»

Ce-i vinovat el?

Soţia: Nu crezi că ar trebui să tăiem un porc cu prilejul nunţii noastre de argint?

Soţul: Ce-i vinovat el că ne-am căsătorit acum douăzeci şi cinci de ani?

Periculos

Domnul. — Imi permiteţi, duduie, să vă însoţesc?

Duduia (fata unui funcţionar la starea civilă). — Dacă vă face plăcere! Mă duc la Oficiul de stare civilă, la...

Domnul (speriat). — Imi pare rău, duduie, eu am altă direcţie.

Din lăcomie

— Unchiule, iubeşti tu pe soră-mea Nina?

— Dar cum îţi vine să întrebi aşa ceva?

— Fiindcă Nina a spus eri că ar da cinci lei dacă ar şti dacă o iubeşti... şi aşi vrea să câştig aceşti cinci lei!

Umor strein

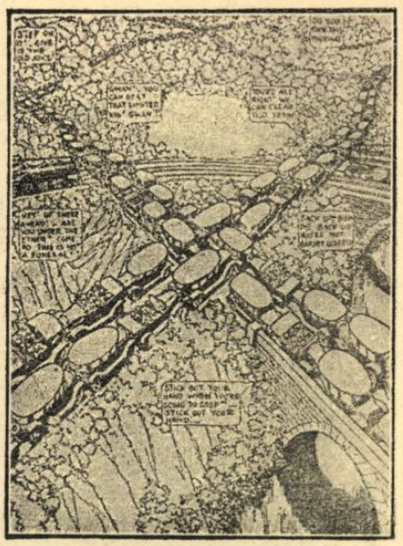

O călătorie de «plăcere» în America în anul 1925.

Un voyage de «plaisir» en Amérique en 1925.

Eine «Vergnügungsreise» 1925 in Amerika.
(Din «Herald Tribune», New-York).

Unul care ştie să-şi facă treburile

Lefter de bani. Tică vine la prietenul său Gică şi-i cere să-l împrumute cu un sutar.

— Văd, îi răspunde Gică, că mai ai chef să trag un chef...

A court d'argent, Frick vient trouver son ami, pour le prier de lui prêter cent francs.

— Je vois, lui dit l'ami, que tu as encore envie de t'amuser...

...In fine, iată sutarul, dar va trebui să-mi restitui doi sutari.

— Cam scump, z'ce Tică, dar fie! îmi trebue neapărat.

...Enfin, voilà tes cent francs. Mais il faudra que tu m'en rendes deux cents.

— C'est cher, s'écrie Frick, mais j'accepte car j'en ai grand besoin.

Deabia a ajuns Tică pe scară şi prietenul său îl recheamă:

— Vreau să faci economii. Dă-mi sutarul înapoi şi nu-mi mai datorezi decât un sutar!

Frick est à peine dans l'escalier, que son ami le rappelle:

— Je veux que tu fasses des économies, mon vieux. Rends-moi les cent francs, comme cela tu ne m'en devras plus que cent!

Piramidele egiptene din Mexic

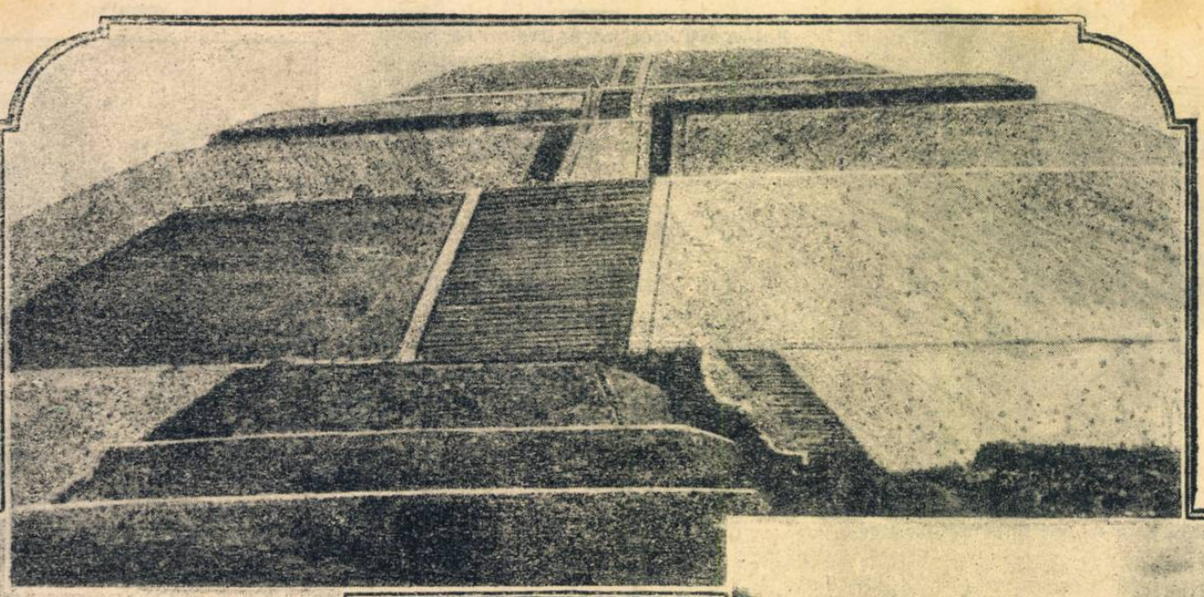

In Mexic s'a dat de curând de o civilizaţie depărtată: cea a Taltecilor, strămunii Aztecilor. Desgropările din Cholula şi Teotihuacan au scos la iveală nişte gigantice piramide şi temelii de temple.

Cele două piramide ce se văd aci sunt cea a Soare'ui şi cea a Lunei. «Preistoricii» cred că pe vârfurile lor se aflau altare pe care se făceau sacrificii de oameni.

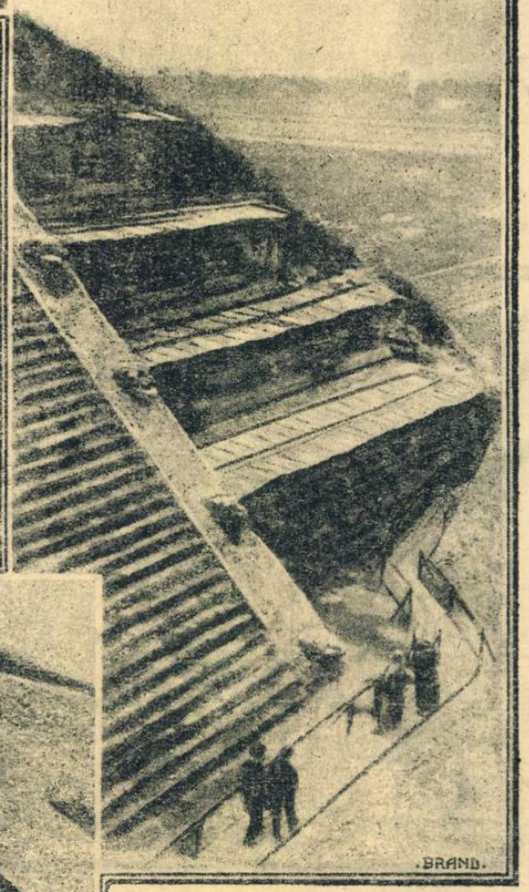

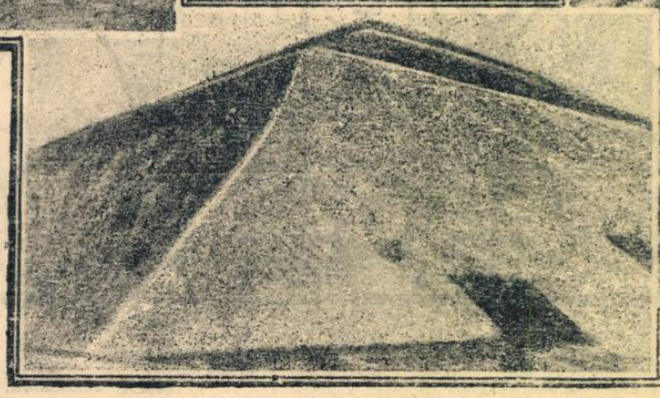

Cele două fotografii de mai sus reprezintă temeliile unor temple cu sute de scări de urcat.

Ziduri în terasă din vechea civilizaţie mexicană.

A apărut No. 3 din „MODA“ revistă ilustrată de mode cu o copertă artistică în 4 culori

20 lei EXEMPLARUL 20 lei
De vânzare la toate librăriile şi vânzătorii de ziare din ţară
Dep. Gen. Soc. «EMINESCU» Str. Parlamentului No. 2. Buc.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

ANUL IV No 31 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 1 August 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Suveranii României la expoziția din Paris

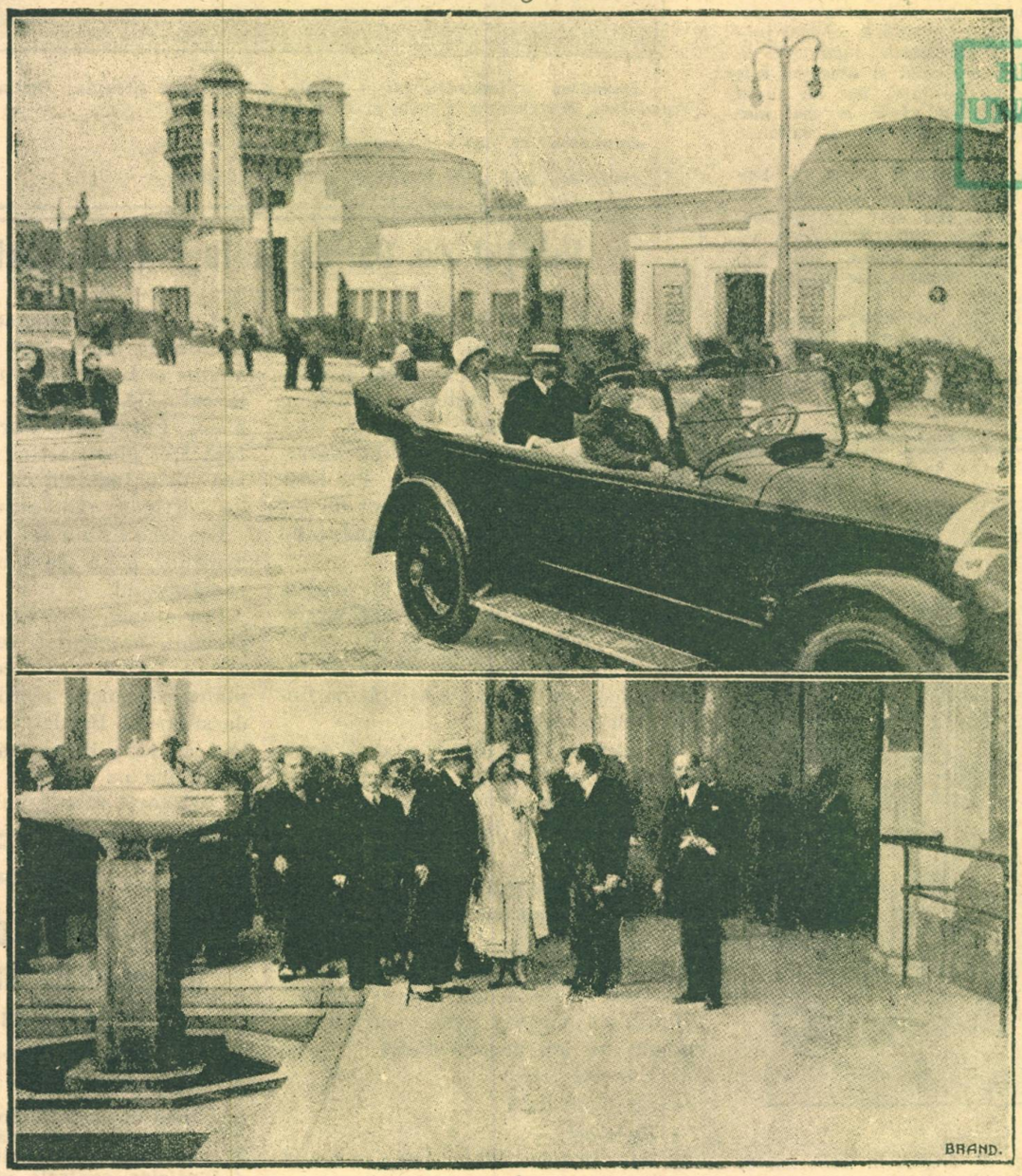

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Sus: Suveranii României în automobil pe esplanada Invalizilor. — *Jos*: Suveranii vizitând curtea Meseriilor din Expoziție.

Le roi et la reine de Roumanie à l'exposition de Paris: en haut, les souverains en auto sur l'esplanade des Invalides; en bas, leur visite à la cour des Métiers.

Das rumänische Königspaar beim Besuch der Pariser Ausstellung.

Săptămâna

Un cugetător a spus cândva că o ţară care pune politicianismul înaintea preocupărilor de ordin moral şi intelectual, nu are sorţii unei temeinice izbânzi pe calea marilor propăşiri. Axioma e justă, căci istoria ne oferă controlul ei imediat. De ea ar trebui să ţie seamă oamenii politici — cari nu sunt politiciani — din întreaga lume civilizată. Şi cei de la noi nu mai puţin.

Probleme însemnate se sbat în momentul de faţă în lumea întreagă, în afară şi mai presus de problemele politice. Conducătorii popoarelor au datoria să le îndrumeze către aceste preocupări de înalt ordin.

Am văzut recent, la noi, congrese ştiinţifice de răsunet universal. Era măgulitor interesul cărturarilor străini pentru ţara noastră, pe care o aleseseră ca centru al întâlnirei lor. S'a dat de către oficialitatea română importanţa cuvenită şi acelui congres, şi acelor vizite de cărturari.

Se cade acum ca aceeaşi oficialitate să nu profite doar de prilejuirile binevenite ale unor atari evenimente culturale, şi să stimuleze ea, prin mijloacele varii, morale şi materiale, cari îi stau la îndemână, efortul propulsiv al mişcărei intelectuale româneşti. Aceasta o datoreşte poporului şi educaţiei sale progresive. O datoreşte ţărei, dar nu numai pentru prestigiul ei în afară, ci mai ales pentru consolidarea bunelor efecte culturale dinăuntrul ei.

Iată ce trebue să subliniem mereu, în atenţia factorilor răspunzători români, cari înclină atât de primejdios spre politicianism, făcând grava confuzie între problemele vitale de ordin politic şi acelea, mult mai mediocre, mult mai mărunte, de interes de castă sau de partid.

Politicianismul ucide popoarele,—aceasta e, prescurtată, axioma cugetătorului, citat mai sus, şi poporul nostru are nevoie, dimpotrivă, de stimulente sănătoase pentru elanul său firesc şi frumos spre progres.

Regele George al Angliei în uniformă de Horse Guards (garda călare).

Le roi Georges d'Angleterre dans l'uniforme de ses Horse Guards.

Der König von England in der Uniform seiner Horse Guards.

După întoarcerea lui Amundsen

Amundsen şi tovarăşii săi. — Dela stânga spre dreapta: Omdal Riiser, Larsen, Amundsen, Dietrichson, Feucht şi Ellsworth.

Amundsen et ses compagnons après sa rentrée.

Amundsen und seine Begleiter nach der Ankunft.

Prinţul de Galles şi leul nedomesticit

In timpul călătoriei sale prin Africa prinţul moştenitor al Angliei se opri la Pietersburg, unde i se dete ca însoţitor pe ministrul poştelor Boydel, unul din şefii socialişti.

Cu prilejul unei excursiuni întreprinse de prinţ în tovărăşia lui Boydel, ei zăriră din compartiment un leu înspăimântător, care fugea mâncând pământul.

— Iată un animal, în faţa căruia n'aşi voi să mă aflu neînarmat! exclamă prinţul de Galles.

Boydel îi răspunse cu un surâs fudul că leul nu e un animal atât de fioros, cum se crede.

— Cum? se minună prinţul. Zici că întâlnirea cu leul nu e o primejdie? Te-ai încumeta d-ta să te apropii de un leu fără a fi înarmat?

— Sigur.

Şi Boydel îi explică prinţului că reputaţia leului nu corespunde firei reale a acestei fiare, şi că leul e foarte blajin, când nu-l iriţi.

— Punem rămăşag, spuse atunci prinţul, că nu vei avea curajul să mângâi un leu nedomesticit?

— Punem!

— Pe cinci lire?

— Pe cinci.

Şi cum în gara Pietersburg urma să se îmbarce a doua zi un leu pentru o menagerie, Boyde primi să facă experienţa cu acest animal, bine înţeles în faţa unui fotograf al prinţului, care avea să prindă scena, spre a-l convinge pe parior.

A doua zi, firesţe, se strânse o lume nebună la gară. Leul fu scoborât din vagon, şi Boydel se apropiă de el foarte calm, şi-i mângâie coama, ca unei pisici. Fotograful Curţei avu timp să facă trei plăci, astfel că nu mai încăpea nicio îndoială că ministrul poştelor câştigase rămăşagul.

Boydel se duse să vadă efectul fotografiilor, şi să ceară cele cinci lire ale rămăşagului...

Dar atunci se întâmplă un lucru formidabil, neaşteptat, senzaţional: prinţul de Galles n'avu cele cinci lire să plătească pariul pierdut! Fusese atât de sigur că Boydel va fi... mâncat de leul cu care ţinuse să se întâlnească, încât nici nu luase la el suma necesară achitării rămăşagului!

Pensionatul de fete „RIEDENBURG" în SALZBURG

(AUSTRIA)

Salzburgerstrasse 28

Institut de fete modern, elegant, în poziţie frumoasă şi la soare, înconjurat de grădină umbroasă, încălzire centrală, apă curgătoare rece şi caldă, băi, telefon etc.

Din pricina climei sănătoase foarte indicată reşedinţă pentru d-şoare ce doresc să se întremeze. La cerere prospecte şi referinţe.

O neobișnuită viziune maritimă

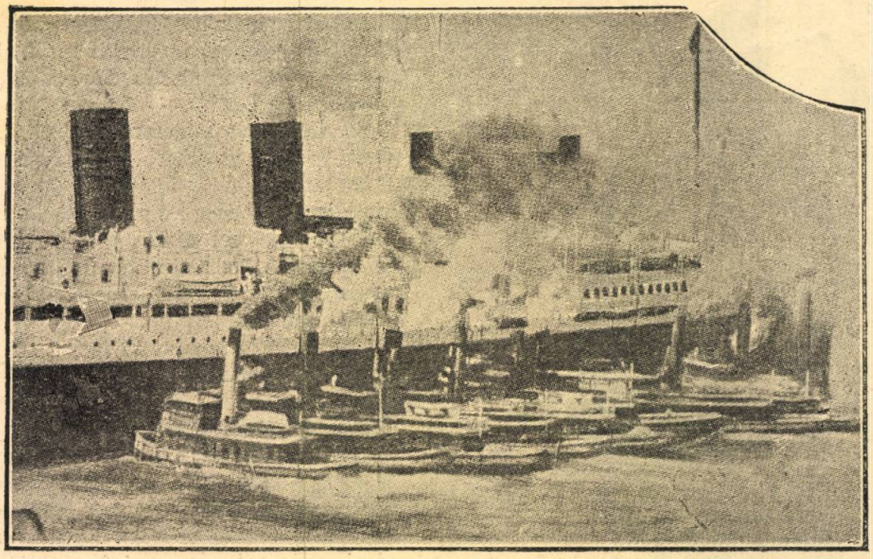

Un gigantic vapor de mare e remorcat de șlepuri mici spre a fi adăpostit într'un doc.

Un grand bateau maritime est remorqué par des chaloupes pour être abrité dans un dock.

Ein Ozeanriese wird durch kleine Schleppdampfer ins Dock gebracht.

Invențiile americane

O mască inventată în America spre a feri pe intelectuali de zgomotul infernal al străzilor.

Un masque inventé en Amérique pour protéger contre le bruit infernal des rues.

Eine in Amerika erfundene Maske zum Fernhalten von jeglichem Geräusch.

Când vrea cineva să știe de toate

Așa zisul «Teatru Guignol» — un fel de *Vasilache* al nostru — nu și-a pierdut popularitatea în Apus. Ba, înainte vreme, mai cu seamă în Franța și Italia, era de «bon ton» pentru adulți ca prima apariție în societate să și-o facă la teatrul lui Polichinelle.

Însă, că nu întotdeauna este bine să te uiți și între culisele acestui teatru. Această experiență a făcut'o poetul francez Nodier.

El întrebă odată pe «directorul unui teatru «Guignol», care făcea să vorbească păpușile, dacă nu 'l obosește prea mult să imite mereu vocea lui Polichinelle.

Bravul om răspunse:

— Nu este atât de greu. Cu puțin exercițiu și cu «practică», lucrul se face ușor. «Practica» este un mic instrument de metal sau de lemn, a cărui menire este să reproducă vocea pițigăiată și ascuțită a persoanei principale din piesă.

Nodier încercă instrumentul și după ce isprăvi, întrebă:

— Ia spuneți-mi, vă rog, nu i-se poate întâmpla cuiva ca să 'l înghită?

— Oh! de sigur, îi răspunse «directorul», se întâmplă și de astea; dar nu face nimic. De pildă, iată: obiectul pe care-l ții d-ta acuma în gură, l'am înghițit eu până acum de vre-o cinci sau șease ori...»

Un consiliu de miniștri în pat

Fostul prim-ministru englez Pitt și ministrul său de finanțe au ținut odată un consiliu de miniștri în pat.

Într'o zi, adică, primul-ministru sosi în casa ducelui de Newcastle, care era atunci ministru al finanțelor, spre a conferi cu dânsul asupra propunerii lui Pitt de a mai trimite, în toamna aceia târzie, o flotilă contra Franței și de a se pune la dispoziție banii trebuincioși.

Pitt găsi pe colegul său în pat într'o cameră neîncălzită, căci avea un violent acces de gută. Pitt tremura și zise că prea e frig în odaie. Lordul, care era contra planului primului-ministru, surâse flegmatic, spunând că atunci frigul, care împedică și plecarea flotei, zădărnicește și conferința lor.

— O! răspunse râzând președintele consiliului, atât de ușor nu renunță William Pitt la planurile lui! Dați-mi voie...

Își scoase cizmele și se culcă în patul de alături al soției ducelui, trase plapoma până la gât și începu atunci ciudata conferință, unică în felul ei. După o lungă desbatere, se termină cu victoria lui Pitt.

Argument

— Adineauri, Nicușor, au fost două mere pe masă. De ce nu mai e decât unul.

— Vezi că, mamițico, nu-l văzusem pe celălalt.

Liuba Teodorowna Dostoiewska, fiica renumitului autor rus (trăiește acum în mizerie în străinătate).

Liuba Feodorowna Dostoiewska, fille du grand poète russe.

Liuba Feodorowna Dostoiewska, Tochter des berühmten russischen Schriftstellers.

Regele Ferdinand (1) la Paris în haine civile.

Le roi Ferdinand de Roumanie à Paris.

Der rumänische König Ferdinand in Paris.

De când s'a reglementat comerțul pâinii

Uzurile romanilor introduseră în Galia brutăriile publice, în primul secol al erei noastre, dar organizația dispăru în urma năvălirii barbarilor.

Se menționează despre brutării în ordonanțele lui Dagobert II din anul 630.

Brutăria publică începu să se organizeze la Paris sub Filip-August, dar abia sub Ludovic cel sfânt, se alcătuiră primele statute. Talmelierii (astfel se numeau brutarii în secolul al XIII-lea) nu fabricau decât pâini de lux și autoritatea nu se gândi la început să le impună prescripțiuni privitoare la preț și la calitate. Comerțul lor a fost lăsat liber prin legea din 13 Martie 1791, regim care a fost desființat prin sentința din 11 Octombrie 1801. Un mare număr de hotărâri și ordonanțe au fost date pentru reglementarea exercițiului acestei profesiuni, ordonanța cea mai însemnată fiind aceia din 31 Mai 1834. De atunci prețul pâinei poate fi stabilit de primărie după cum crede de cuviință, iar la Paris, de către prefectul poliției.

Focul de artifiții

Dreux de Radier s'a înșelat când a spus că primele focuri de artificii au fost trase în 1618 în insula Louviers, pe timpul când se slujea la Paris canonizarea Sfintei Tereze.

Nu numai Bassompiere, în memoriile sale, vorbește de o sărbătoare dată regelui cu câtva timp înainte, de către ducele d'Epemon, care a fost urmată de focuri de artificii, nu numai sub domnia regelui Henri II, precum se știe, erau maeștrii ai focurilor de artificii, și că focurile de artificii figurau printre cheltuelile curții, dar chiar în memoriile lui Filip de Commines (1445—1509) se vorbește de un foc de artificii tras la Etampes.

Focurile acestea se generalizară în Franța, începând din secolul XVI și deveniră o principală atracție a serbărilor populare.

Dansurile

O mare noutate întristează lumea, universul : Se pare că nu se mai dansează.

Dansomania să fie oare în scădere? Nu... In realitate ea evoluează în ritm și în mers. Se conjugă cu sporturile.

O nouă modă pasionează pe tinerile fete. Se întrunesc mai multe, cerând flirturilor lor ca fiecare să aducă un auto.

Și mica trupă sosește pe la 5 într'o vilă din jurul Parisului, însoțită de două sau trei fonografe portative. E noul stil : «surpries-party» cu jazz de buzunar.

Totuși pare sigur că tangomania descrește. S'a încercat să se redeștepte patima dansatorilor prin câteva instrumente noui, ca tip-tapul fraților Frattelini sau scripca argentineană cu dinți de oțel.

Zadarnice sforțări. Dansul nu moare, poate, dar coboară cu o treaptă pe scara socială, ceiace este mai rău.

Negustorii de vinuri și de baruri suspecte se sacrifică acestei nebunii, punând înaintea vitrinei următorul afiș ispititor: «Aci se dansează tango». Sau câteva cafenele modeste afișează: «Bal de familie».

In cartierele școlii militare, micii băeți de trupă pot foxtrota cu bonele din cartier.

Ce e și mai curios, e că servitoarea cea mai țărancă dansează foarte drăguț. Bonele, dealtmintrelea, au în gospodăriile cele mai simple brațele goale și poartă coliere de perle mari.

Nu se poate deci încă vorbi de dispariția dansului, ci pur și simplu de decăderea lui.

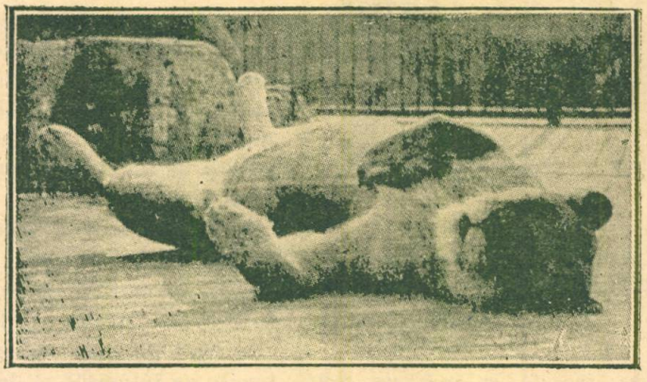

Călduri tropicale. In grădina zoologică din Londra: o leoaică prăpădită de fantastica temperatură a zilei.

Une lionne, accablée par les chaleurs torrides, dans le jardin zoologipue de Londres.

Eine von grosser Hitze überwältige Löwin im Londoner Zoo.

Un mormânt într'un pian

Un fabricant de piane, mort de curând, a lăsat prin testament să fie înmormântat într'unul din pianele sale.

O revistă engleză se întreabă dacă exemplul acesta nu va fi urmat şi de alţii. La rigoare, un contrabasist de talie mijlocie şi-ar putea dormi somnul de veci înghemuit în contrabas.

Dar ce te faci cu vreun flautist care s'ar hotărî să facă şi el la fel?

Cosmeticurile Egiptenilor

Pare îndrăzneţ a se vorbi de cosmeticuri întrebuinţate cu mii de ani înainte. Căci mumia, a cărei piele acoperă nişte oase putrezite, nu se mai poate spune cu ce substanţe îşi făcea odată mlădioasă pielea corpului.

Dar reţetele tuturor acestor cosmeticuri? Fabricanţii lor, preoţii din Egiptul antic, au fost destul de şireţi spre a le destăinui contimporanilor şi cu atât mai puţin posterităţii. Îşi scriau reţetele pe pereţii laboratoriilor secrete, care cu timpul au devenit ruine.

Totuşi s'a putut răpi unei mumii, după mii de ani şi cu ajutorul microscopului şi al analizei chimice, secretele cosmeticurilor ei pe când fusese în viaţă.

La vechii Egipteni, numai preoţii fabricau, cum am spus, cosmeticurile şi esenţele mirositoare. Câte odată se muncea luni de zile până se găsea o reţetă nouă, dar atunci se câştiga parale multe, mai ales că şi în Grecia şi la Roma lumea «bună» obicinuia să aducă parfumurile din Egipt, pe lângă că — ori cât de ciudat ar părea lucrul — morţii aveau mai multă nevoie decât cei vii, căci îmbălsămarea cerea masse mari din cele mai scumpe esenţe. Existau numeroase uleiuri parfumate pentru masarea corpului, ape mirositoare pentru cap, pomezi pentru îngrijirea mâinilor şi pastile parfumate pentru gură. Existau şi parfumuri pentru odăi.

Ar fi fost însă toate mirodeniile acestea după gusturile noastre de azi? Analizele chimice ne-au lămurit adică asupra compoziţiei lor. Parfumurile vechilor Egipteni par a fi fost nişte amestecuri în care predomina tămâia. Se compuneau din păcură, storax (răşină), smirnă şi terebentină, apoi din asfalt, vin de palmier şi mădură de tamarindă, henné şi flori foarte mirositoare. Ne putem deci închipui că erau nişte parfumuri tari, care cu greu ar fi azi pe placul nostru.

Concursul nostru fotografic „România pitorească"

Alte fotografii primite din public

Precum se ştie, revista noastră a inaugurat un interesant concurs fotografic de actualitate. Cetitorii au fost invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa şi unde au prilejul de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult. In acest scop, recomandăm cetitorilor noştri să păstreze numerele în cari apar fotografiile concursului. Ei ne pot trimite de pe acum voturile lor.

Concursul rămâne deschis până la 1 Septembrie.

Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

Mai jos, publicăm clişeele altor fotografii primite, şi sperăm că vom putea mări din ce în ce mai mult spaţiul destinat acestui concurs.

Colţuri pitoreşti din România

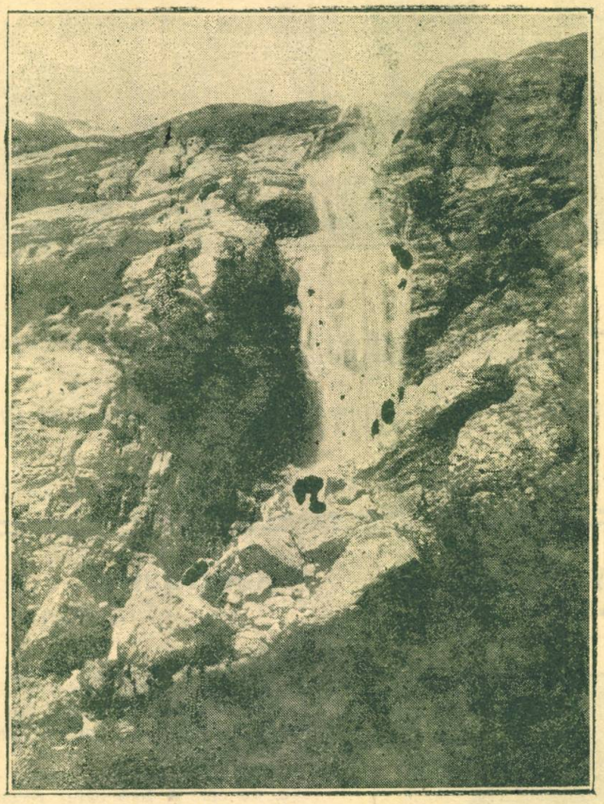

Cascada Ialomiţei din Munţii Bucegi. (Photo Săvescu)

La Roumanie pittoresque: la cascade Ialomitza dans les monts Bucegi.

Das malerische Rumänien: der Ialomitza-Wasserfall im Bucegi-Gebirge.

Noua modă masculină

Timp de trei sezoane s'a purtat pantalonii aşa zişi, „balon", cari semănau mult cu pantalonii de călărie, cu deosebire că nu ajungeau decât până la glesnă şi uneori se opreau mai sus.

Lărgimea lor era de 26—28 cm.

Or, iată că ne vine o nouă modă din Anglia, aceia a pantalonilor largi. Là Henley, săptămâna trecută s'au putut vedea pantaloni aşa de largi că acopereau piciorul aproape în întregime. Unii — excentricii — atingeau până la 54 şi 56 cm. lărgime.

Pantalonii eleganţilor sunt aproape mai largi că fustele elegantelor.

Şi mai şi...

—Edison este şi rămâne prin urmare cel mai mare inventator, încheiă un domn demonstraţia lui.

— Fată de bărbatu-meu, replică o doamnă, Edison e o nimica toată.

— Sotul dv! exclamă revoltat domnul. Nu ştiu să fi inventat vreodată ceva.

— Aşa? Ar trebui să auziţi odată ce tot inventează ca să explice dece vine acasă la orele trei dimineaţa!

Toate sporturile

Un original match de box la Constanța

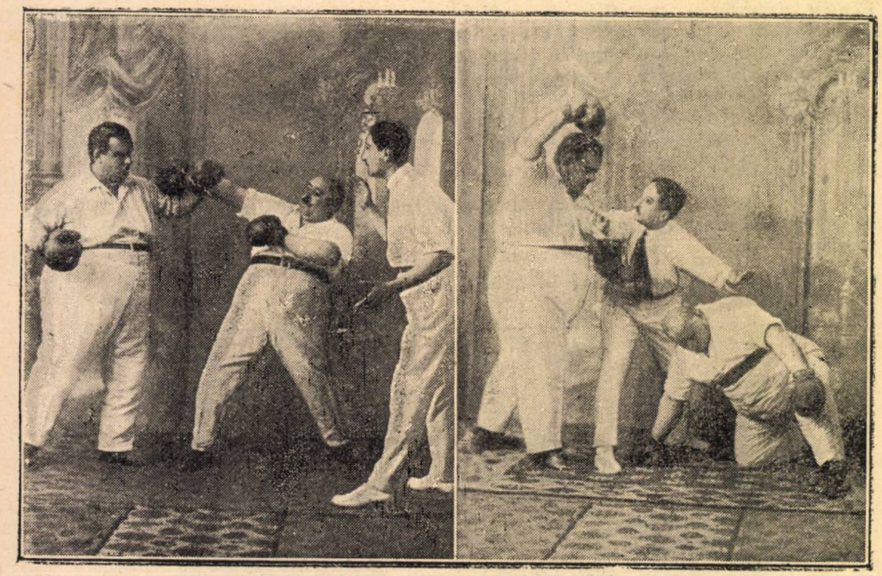

(Foto-Lux Constanța)

Matchul de box dintre d-nii George Ivan (147 kg.) și Stere Dimandopol (127 kg.). Cel de al doilea a fost făcut knock-out în rondul al doilea.

Un original match de boxe, à Constantza; l'un des lutteurs avait 147, l'autre 127 kilos.

Ein origineller Boxkampf: einer der Kämpfer hatte 147, der andere 127 Kilo.

Un Derby de copii în Anglia

In Anglia a avut loc un Derby de copii. Ilustrația noastră arată scena în care un lord felicită pe micul învingător.

Un lord félicite le jeune vainqueur d'un Derby d'enfants en Angleterre.

Ein Lord beglückwünscht den kleinen Sieger eines englischen Kinder-Derbys.

Recordurile vitezei în avion

Dela război încoace, aviația a făcut progrese enorme, mai ales în ce privește viteza. Din record în record, ea a câștigat în acești din urmă ani, aproape 200 de kilometri în viteza pe oră.

Tabloul de mai jos arată, la date diferite, de cine a fost bătut recordul lumei:

La 22 Octombrie 1919, Bernard de Romanet: 268 km. 631 pe oră.
La 7 Februarie 1920, Sadi Lecointe: 275 km. 862.
La 28 Februarie 1920, Jean Casale: 283 km. 464.
La 10 Octombrie 1920, Bernard de Romanet: 292 km. 682.
La 11 Octombrie 1920, Sadi Lecointe: 296 km. 694.
La 20 Octombrie 1920, Sadi Lecointe: 302 km. 529.
La 4 Noembrie 1920, Bernard de Romanet: 309 km. 012.
La 12 Decembrie 1920, Sadi Lecointe: 313 km. 043.
La 21 Septembrie 1921, Sadi Lecointe: 341 km. 239.
La 8 Octombrie 1921, locotenentul Maughan: 355 km.
La 18 Octombrie 1922, generalul Mitchell: 358 km.
La 15 Februarie 1923, Sadi Lecointe: 375 km.
La 29 Martie 1923, locot. Maughan: 380 km. 751.
La 2 Noembrie 1923, locot. Brov.: 414 km.
La 4 Noembrie 1923, locot. Williams: 429 km. 025.
La 11 Decembrie 1924, adjutantul Bonnat: 448 km. 170.

Cel mai bun sport feminin

De când și femeile se ocupă cu tot felul de sporturi, care fuseseră rezervate înainte numai bărbaților, s'a pus mereu întrebarea: care sport se potrivește mai bine pentru femei?

Prezidenta celei mai mari asociații engleze de sporturi, Mrs. Eliot Lynn, care e în același timp campioană mondială în sărituri de înălțime, declară că lawn-tennis este sportul femenin cel mai căutat și mai potrivit. Convin bine sexului feminin și înotatul și bicicleta. Dar cum fetele de azi nu se mulțumesc cu atâta, Mr. Lynn crede că, afară de football, care e direct vătămător, fetele pot exercita toate jocurile bărbaților.

Rețetă bună

— Minunat, doctore, că vă întâlnesc. De câte ori ies din casă, mă simt atât de istovit! Nu pot face doi pași. Ce mă povățuiți?

— Luați un fortifiant. Și dacă nu va fi de folos, recurgeți la un automobil.

Miss Phylis Green, care a bătut recordul feminin al săriturii în înălțime și lungime, face o săritură la Sandown deasupra unor case.

Miss Phyllis Green, qui a battu le record féminin du saut en hauteur et longueur, pendant un saut à Sandown.

Miss Phyllis Green, die beste Hoch- und Weitspringerin der Welt, während eines Sprunges.

Din lumea artelor

O splendidă sculptură din nisip, efectuată la malul mării din Zoppot.

Une splendide sculpture en sable, executée sur la plage de Zoppot.

Eine prachtvolle Sandskulptur am Zoppoter Badestrand.

Versul alexandrin

Versul alexandrin se numeşte astfel pentru că doi poeţi din secolul XII, Alexandru de Paris şi Lambert le Court, se serviră de el cei dintâi, înlocuind versul de zece silabe întrebuinţat până atunci spre a scrie o poemă despre Alexandru cel Mare.

De abia în secolul XVI uzul versurilor alexandrine a început să se generalizeze.

Cum numărul 12 este singurul care poate fi împărţit în 2, 3, 4 şi 6, şi jumătatea lui încă prin 2 şi 3, versul alexandrin este supus unei mari varietăţi de rime, pe care urechea le poate prinde totdeauna fără oboseală. Alexandrinul modern nu se mai împarte propriu zis în două hemisticuri, ci într'un număr variabil de elemente aşezate cu simetrie.

Biblioteci de suluri de gramofon

Instrumentele de muzică, mecanice, pianola, gramofonul, radiofonul, odată cu perfecţionarea lor din ultimele două decenii, îşi asumă un rol din ce în ce mai mare. Pianola păstrează cu fidelitate interpretările marilor maeştri ai pianului. Gramofonul perpetuiază arta marilor cântăreţi, cu profunzimea vocei, cu căldura accentelor, cu expresia personală a artistului,

La Universitatea din Hamburg s'a înfiinţat un laboratoriu fonetic unde se înregistrează discuri de gramofon

Universităţile americane posedă de ani îndelungaţi asemenea biblioteci.

La Londra se vor dota universităţile cu o bibliotecă de suluri pentru piane mecanice, păstrându-se interpretarea celor mai mari pianişti ai timpului.

Muzica în culori

Un inventator american, Thomas Wilfred, a prezintat unui cerc de musafiri aleşi, un instrument ciudat construit de dânsul. Instrumentul acesta, pe care l'a denumit «Clavilux», face minunea de a transforma sunetele în culori.

Ca aspect exterior, aparatul acesta nu se deosibeşte mult de un piano obicinuit, dar de îndată ce cânţi pe el, proectează pe un ecran o adevărată interpretare polichromă a melodiilor.

La început a fost monochrom, dar cu încetul şi pe măsură ce se intensificau vibraţiunile, spectatorii miraţi văzură apărând pe ecran o întreagă armonie colorată şi gama — cuvântul e potrivit aci—celor mai bogate nuanţe. Publicul de elită care a asistat la această experienţă a văzut cum se transpozau sub ochii săi nişte etude, nocturne şi sonate.

Nu se stabilise până acum legătura dintre undele sonore şi vibraţiunile luminoase şi arta aceasta, dacă artă este, mai e în stadiul copilăriei. Care va fi viitorul ei şi ce utilizare i-se va putea da, e greu de judecat depe acum. Pentru moment, inventia aceasta nu interesează încă decât pe savanţi cărora le deschide un drum neexploatat încă.

Aşa se explică...

— Ai totdeauna un roman lângă farfurie. Iţi face plăcerea să citeşti pe când mănânci?

— O, da! Când găsesc câte o carte interesantă, pot să mănânc ceasuri întregi!

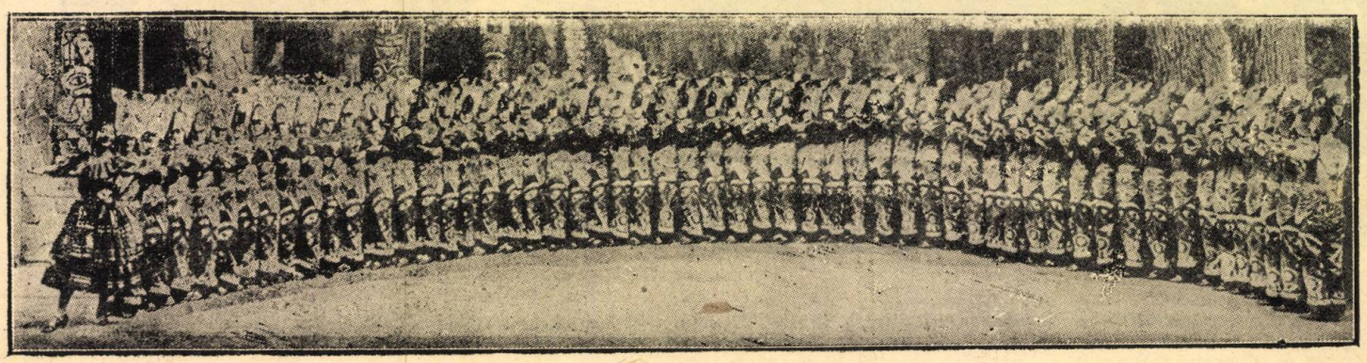

Cum se montează revistele de actualitate la Londra: Un cor din revista «Rose Marie» la teatrul Drury Lane.

Le choeur de la revue d'actualité «Ros Marie» au théatre Drury Lane de Londres.

Der Chor der jetzt im Londoner Drury-Theater aufgeführten Revue «Rose-Marie».

Manevrele aviației britanice la Hendon (Middlesex)

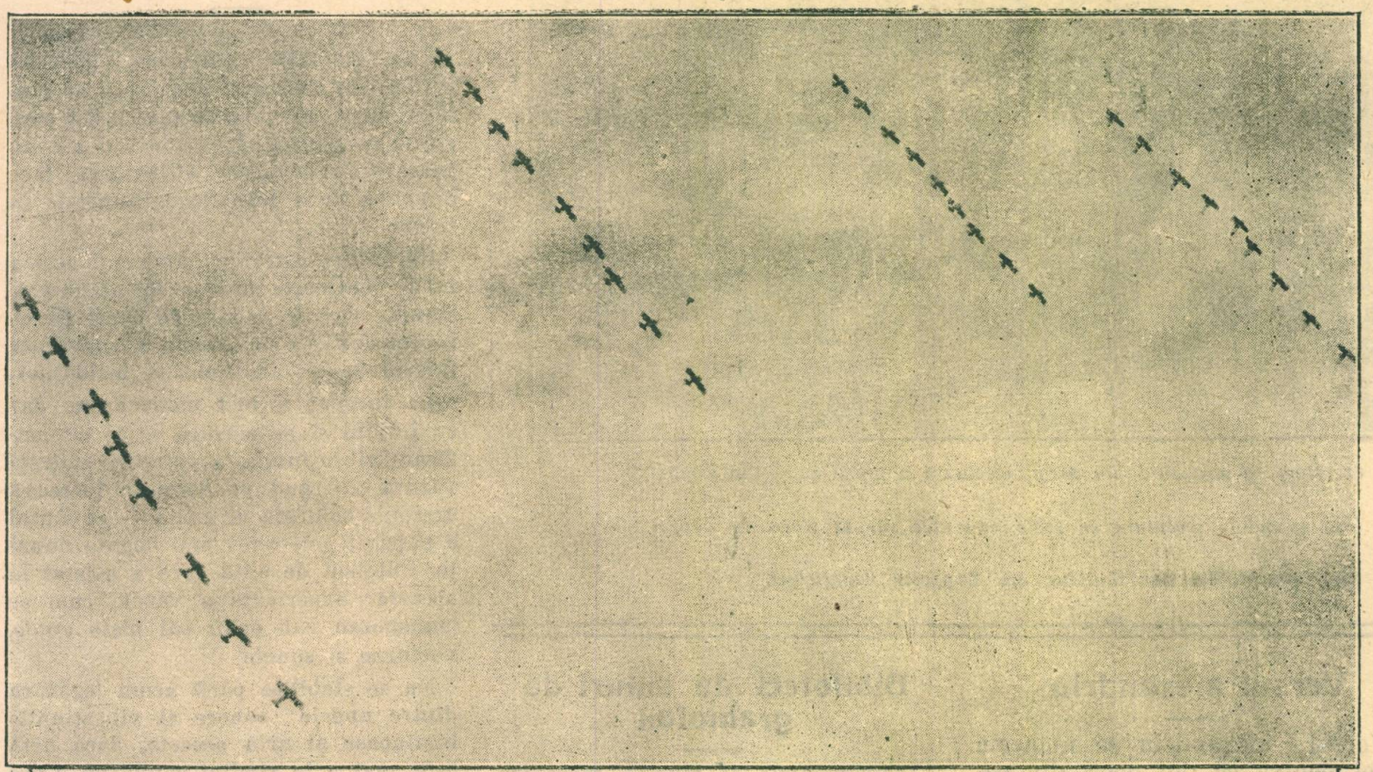

Sus: Patru escadrile de bombardare defilează în fața Regelui. — *Jos*: Regele George V dirijează prin T. F. F. evoluțiile avioanelor.

Manoeuvres de l'aviation britannique à Hendon (Middlesex) — En haut: Quatre escadrilles de bombardement, déployées, défilent devant le roi. — En bas: Le roi dirigeant par T. S. F. les évolutions des avions.

Manöver der britischen Kampfluftschiff (oben); der König von England leitet drahtlos die Bewegungen der Luftgeschwader.

Punerea pietrii fundamentale a „Fundației Principele Carol“ la Mangalia

Sus: la Constanța, A. S. R. Principele Carol (x), în dreapta d. N. Negulescu, prefectul județului; în stânga, d. amiral Secdrea, d. Virgil Andronescu, primarul orașului și d. Grigore Ștefu, prefectul poliției. — *Jos:* La Mangalia, A. S. R. Principele Carol (x) iscălind pergamentul care s'a pus în fundația clădirii.

La mise de la pierre fondamentale de la «Fondation Prince Carol» à Mangalia. En haut: le prince héritier Carol (X) *à Constantza, avant de partir à Mangalia; en bas: le prince signant le pergament de la fondation.* (Fotoglob-Constanța)

Jocuri

Problemă de aritmetică

de *M. Horovitz*

Un filantrop voia să împartă suma de 380 lei la un număr de săraci. In momentul împărţelii, mai vin încă 6 săraci şi sunt primiţi la împărţeală.

Din cauza aceasta, partea fiecăruia din cei dintâi a trebuit să fie micşorată cu 4.80 lei.

Câţi săraci erau la început?

Cuvinte încrucişate

de *Magda Landes* (Arad)

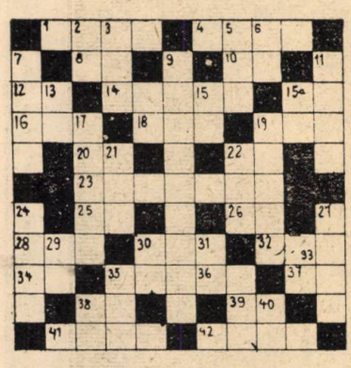

NB. Explicaţia felului cum se desleagă cuvintele încrucişate se găseşte în «O. L.« No. 24. 25 şi 26.

•

Iată sensul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus:

ORIZONTAL:

1. Corp ceresc; 4. Impărat roman; 8. Interjecţie; 10. Notă muzicală; 12. Notă muzicală; 14. local renumit de operă; 15 a. pronume personal; 16. tribut; 18. nume femeesc; 19. nume femeesc; 20. interjecţie; 22. măsură agricolă; 23. domn al Munteniei; 25. cămaşă; 26. soarele egiptean; 28. erou spaniol; 30. fluviu în Africa; 32. pronume; 34. împărţire de timp; 35. ţinut în România; 37. vergea de oţel; 38 pronume personal; 39. parte a corpului; 41. la paseri; 42. copac.

VERTICAL:

2. numeral; 3. parte a capului; 5. nume femeesc; 6. soarele la Egipteni; 7. fluviu în Germania; 9. mare poet francez; 11. domnitor român; 13. posezi; 15. notă muzicală; 15a. pronume; 17. calif; 19. rege troian; 21. personagiu în Nibelungi; 22. atmosferă; 24. la drumul de fier; 27. ministru în România; 29. Plantă textilă; 30. interjecţie; 31. notă muzicală; 33. pronume; 35. calitate; 36. în muzică; 38. pronume; 40. notă muzicală.

Combinaţie de silabe

de *Aurel şi Barbu David*

1)	2)
3)	4)
5)	6)

In spaţiul însemnat cu câte o cifră, să se pue câte o silabă; să se combine apoi silabele de la diferitele numere în aşa fel, încât să dea:

1-2 mobilă; 1-4 la biliard; 2-5 imobil; 2-6 vas; 3-4 la port; 3-6 leziune; 3-5 haine călugăreşti; 2-3 transportată; 4-3 la cântărit; 4-2 conjuncţie; 6-3 la nas; 6-4 cusutură; 5-2 de transportat apa.

Soluţiile jocurilor din «O. L.» No. 29

Problema de aritmetică: 6 (şase) km.

Cartea de vizită magică: Zugrav de firme, Brăila.

Succesiunea de cuvinte: Balet — bale — bal — ba.

Au deslegat toate trei jocurile:

Băile Herculane: Michaela ing. Mareş. — *Balcic*: Todicescu Antonel. — *Balş*: I. Niţulescu. — *Brăila*: Tache Băluţă, Nicolae P. Măniţă, Jeny şi Didina Naca, D. Porumbescu. — *Braşov*: Ionel P. Murăroiu.

Bucureşti: Vasilescu Bartolomeu, K. Kahlhöfer, Elena Vasilescu, Basca Ieremia, Eufrosina I. Caizerlin, Marioara Lascu, Victoria T. Ştefănescu, Rudolf A. Knapp, R. Pohrib, Franco Moscu, Katz Eschenazi, Mariette Măinescu, Carol Rottenberg, Dincă Eugen şi Marioara Triculescu, D. Ioanovici, Săvoiu I. Mihail, W. Leon, Ionescu D. Mircea, Margareta Brumărescu, Ionescu D. Mihail, Haier Eugeniu, Geta şi Tică Negulescu, Leonida D. Demetriade şi Ştefan S. Avramescu, Rodica T. Garabet, Anuţa T. Garabet, George T. Stănciulescu, George Bunea, Bombonel Spinzi, Coca Gruia, Maria, Lena şi Tereza Argentini, Lilica Diaconescu, Trasi Cristodulo, Nely Bancherul, H. Weissmann, Lucia Nicolaescu, Köthe şi Arthur Engel, L. Anghelescu, Livia Silberstein.

Buzău: Angelo Suhaci, Emil Mihalcea, M. Băjenaru. — *Buşteni*: I. Curca.

Caracal: Barbu N. Petrescu, Theodora şi Matilda Petrescu, Romeo Cisco, Eliza şi Nicolae Petrescu. — *Câmpina*: Smaranda E. Spadatto. — *Constanţa*: Gheorghe Aţof. — *Corabia*: Melania Ivănuş, Costică Marcu, George Şt. Roşca. — *C. de Argeş*: Şt. S. Costandache. — *Craiova*: Grigorie Corâciu, Triculescu R. Ioan, Dimulescu M. Ştefan, Gr. Troceanu, Stoenescu Sylvy, Toceanu Mihai, Ştefănescu V. Bogdn, Magareta Constantinescu-Dumbravă, Angelica Mihăescu, Dincă Alexandru şi Elisabeta Goga, Grozăvescu Dumitru şi Petre, Sandy Franco, D. Z. Levy Alex şi Lucia Dincă.

Dorohoi: Ety Vainer. — *Drăgăşani*: Matilda Gold.

Focşani: Maria căp. I. Iorgu.

Galaţi: M. Dorneanu, Sp. Mitelman, L. Roses.

Iaşi: Aurel Ladaru.

Oltenita: Ionescu I. Aurel.

Ploeşti: Al. D. Niculescu.

Podoleni (Neamţ): Metodin Evanovici.

R.-Sărat: Iosef Victor, L. şi G. Troia, Iorgu Niculescu. — *Râul Vadului*: Ionel Buholtz. — *Roman*: D. Romaşcanu.

Sinaia: Sabina Hoeflich.

Târgovişte: Angelica Vittmann. — *Tg.-Jiu*: Plut. maj. Popescu Jean. — *Tg.-Ocna*: Kanner Ackolle.

Tulcea: Walter Kandgsiff. — *Turda*: Nichita C. Aurel. — *T.-Măgurele*: Ionel A. Stănuţescu.

Urziceni: Gigi B. Caravia.

Au deslegat problema de aritmetică şi succesiunea de cuvinte:

Băile Herculane: Irina şi Silistra Voiculescu. — *Bârlad*: Hamill I. Soly, Panaite N. Th. — *Brăila*: Jean şi Cornel E. Acikgheozian. — *Braşov*: Jack Munteanu.

Bucureşti: M. şi H. Neumann, Ilie Gheorghe.

Caracal: Mihai Prejbeanu, N. T. Voiculescu, Grigion. — *Cluj*: Val. Bron. — *Constanţa*: Mariana C. Duca, F. Hallas. — *Craiova*: Vlad Voiculescu, I. V. Radovici.

Focşani: Dimitriu V., Niculae, Caliopi, Mitică, Lenuţa, Bebe şi Costel G. Damaschinopol, Nicolae, Margareta, Georgeta şi Aurel T. Nicolau, Apostolescu Const.

Galaţi: Elefteriu Gabriel, Al. Tărăbuţă, M. Pellizzari, Grigore Lazarovici, plut. major Vieru Lazăr.

Huşi: E. I. Atanasiu, Bob Hardy, Ali Set Ramazombazaha.

Iaşi: Jean şi Emil Blum, Iancu Herş, Clara Şafir, Ionel Mitru, Silviu Tilenschi.

Moreni (Prahova): Mitică M. Crăciun.

Ocnele Mari: I. S. Şoimulescu. — *Oltenita*: Lenuţa Niculescu, Haralambie P. Ionescu. — *Oradea Mare*: Vasile Babi.

Piteşti: Zaharescu I. Ion, Schelarie I.

R. Sărat: Ştefan Th. Iliescu, Eug. A. G Theodoescu.

Sinaia: Al. Negreanu, Toma Calista. — *Slatina*: C-tin şi Radu Buiculescu, Spiru, Nae şi Tudor Buiculescu.

Au deslegat cartea de vizită magică şi succesiunea de cuvinte:

Bârlad: Groper David.

Bucureşti: Aneta şi Al. Mantu, Urania Critico, Mateescu Alexandru, Eugen Argintaru.

Budachi: Ştefan S. Cristodulo.

Câmpina: N. Angelescu. — *Copăceni (Ilfov)*: Esmeralda I. Bădescu.

Focşani: Abramovici.

R. Sărat: Theodor D. Grăjdeauu, Basile Rădulescu.

T. Măgurele: Goldenberg P. Carol.

Au deslegat problema de aritmetică şi cartea de vizită magică:

Bucureşti: Linarru V.

Galaţi: Vlad Manolescu, Lilly A. Gold, Luigi A. Gold.

Slănic-Moldova: Ionel şi Margareta Sprinceană, George Sprinceană.

Au deslegat numai sucesiunea de cuvinte:

Bacău: Hary Rabinsohn şi Mahţiu Brillo_şichi, Aizic Fanny. — *Bolintinul din vale* (Ilfov): C. I. Postelnicu şi Tănase Ştefănescu. — *Botoşani*: Ilie Gigorescu. — *Brăila*: Davy Schwartz şi Bernard Reichmann.

Bucureşti: V. Gh. Nicolau, Ch. Dumitrescu, Irene Fonstein, G. Munteanu.

Coţofenii din faţă (Dolj): Lala Buescu. — *Craiova*: Victor G. Buescu, Cecilia Orenstein, Const. P. Neatzu.

Fălticeni: Bert. Catz. — *Focşani*: Ana Spiridon şi Marcela Vasiliu.

Galaţi: Willy Şirago.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Botoşani: Heinzel I. Gl.

Câmpina: Petrescu D. Ion. — *Craiova*: Traian Almăjeanu.

Medgidia: Alexandru P. Drăgănescu. — *Mizil*: Titty Gh. Dumitrescu.

Au deslegat numai cartea de vizită magică:

Brăila: Iancovich S. William.

Oltenita: Niculae Negreanu.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică: Margareta Brumărescu, Bucureşti.

Premiul cărţei de vizită magică: Iosef Victor, R. Sărat.

Premiul succesiunei de cuvinte: K. Kahlhöfer, Bucureşti.

Premiul suplimentar: Angelo Suhaci, Buzău.

•

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expoziția din Wembley (Anglia)

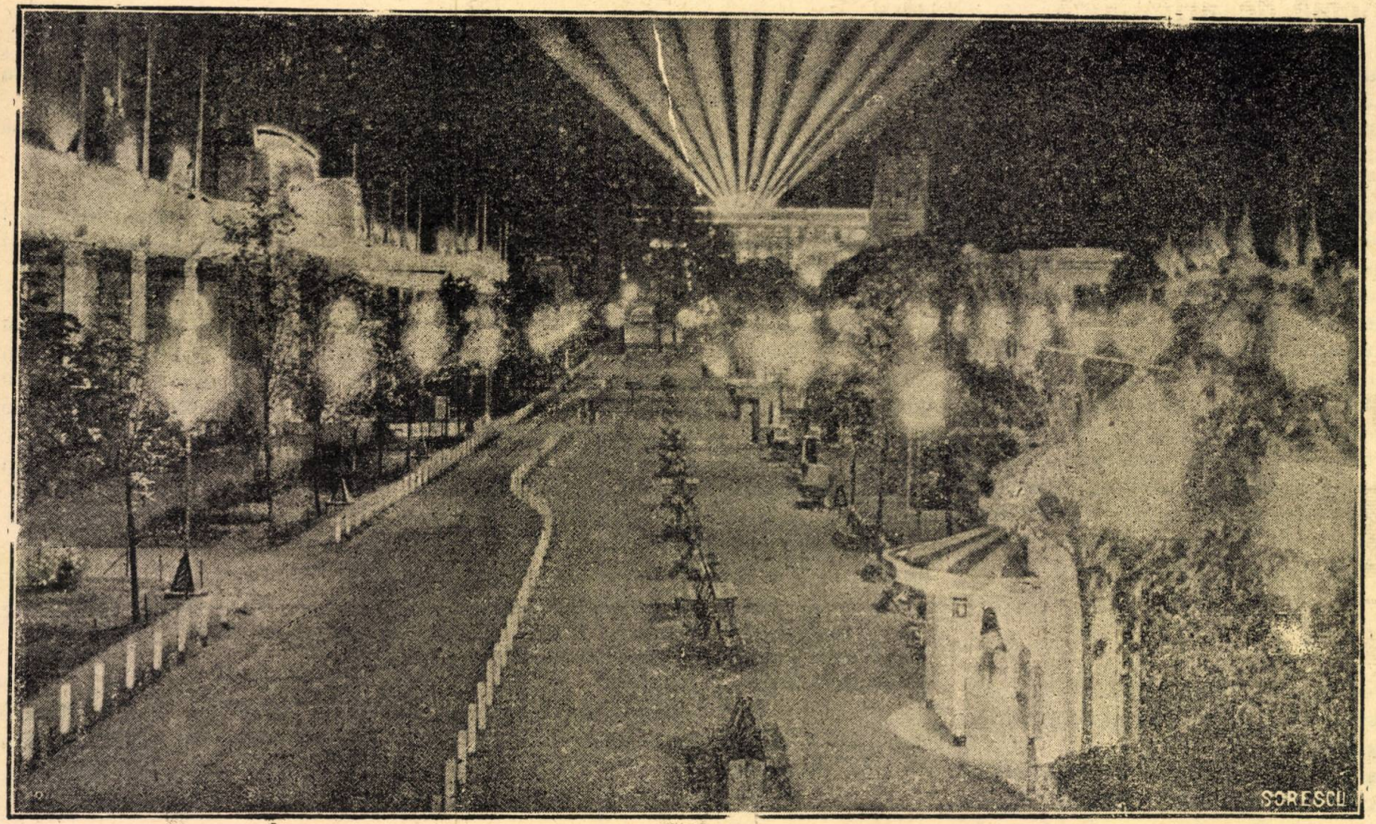

O impresionantă privelişte a aleei principale din expoziția din Wembley, noaptea, în iluminarea miriadelor de lămpi de toate culorile.

Un aspect impressionant de l'allée principale de l'Exposition de Wembley, pendant la nuit.

Eine eindrucksvolle nächtliche Beleuchtung der Hauptalee in der Ausstellung zu Wembley.

Soluțiile jocurilor

Au mai deslegat probleme din No. 28:

Alexandria: N. I. Constantinescu. — *Arad*: Zizi Ionescu, Adm. loc. P. Roşculescu. *Bacău*: Henry Rabinsohn, Max Rosenberg. *Bălți*: Frații L. şi D. Oighenstein. — *Bârlad*: Kamill I. Soly, Ceci Săndulescu. — *Bazargic*: Z. B. Miscaru. —*Brăila*: I. Caravia, Dorina Harni. — *Braşov*: I. P. Georgescu. *București*: Aurel Th. Rogalski, M. Blumenthal, A. Zuckermann, S. Katarivas, Mary Wagner, Tanți Corbeanu, V. Gh., Nicolau, Florea Matache, Lică Şaraga, Țari N. Gheorghe (da), Haier Eugen, Romulus şi Traian Ştefleа, Irène, Aureliu, David, Pia Coratella, Augustin Popescu, Aurel M. Boteanu, Livia Silberstein, Maddy Rubin, D. Ivanovici, Lucia Nicolaescu, Marioara şi Pica Sobieschi, Lilly căp. Bassarabescu, Stern Martin, Constantin Popescu, Natalia Dobias, Diola Poppa şi Sică Cristescu, George Bunea, Aurel Ros. Monciu. *Budachi*: Barbu David, I. Curea, Stelian Slatanovici-Urzicuță.—*Buzău*: M. Băjenaru. *Câmpulung*: Mihail D. Nicolescu. — *Câmpina*: Const. P. Horjea. — *Cetatea Albă*: Elena Buşilă. — *Chişinău*: Volly Cristodulo, Costache V. Buşilă. — *Comănești* (Bacău): N. A. Gheorghiu. — *Constanța*: Elena Bărbulescu, Scarlat şi Nicolae Sary, Angela G. Tuvy.—*Corabia*: Melania Ivănuş, Demetrian Stănescu dela Romanați, Gh. Roşca. — *Coțofenii din față* (Dolj): Lala Buescu. — *Craiova*: Dincă Alexandru, Elena Pondescu, Gh. Padenicovici, Grigore Corâciu, M. Rosenzweig, Marin M. Stanciu, Ferenz E. Ering, Victor G. Buescu, Eugen Liebermann, Dincă Eugen, Romeo şi Julietta Mander, Nichita Aurel, Nicolescu Marin, Ştefănescu Bogdan, Ştefan Popescu, I. V. Radovici, Gică I. Ionescu. *Dâmbovița-Clucereasa* (Muscel): Ionica Vlădescu. — *Drochia*: Solomon Breimann, *Focşani*: T. Barbu, V. Pătrăşcanu şi N. Mihalcea, M. Gavrilescu, Emil Trelery şi Ella Landesmann. *Galați*: Willy Şiraga, Lică H. Herşcovici. *Giurgiu*: M. Getta, Linaru Vasile — *Groşerea* (Gorj): Serafim C. Const. *Iaşi*: S. Gheorghiu, Lucreția Nicolaescu, Iancu Herş, I. şi A. Steinberg, Stern M. Ad. şi Cl., Gaby Nicolau. — *Islaz* (Brăila): Panait Valsamachis. — *Ismail*: Constantin Mircea Olteanu. *Moinești*: M. Rosenzweig, R. şi Jenny Rubinstein. *Pitești*: Sachelarie I. — *Ploești*: Moise S. Steiner, Al. D. Nicolaescu, Gh. V. Nacu, Ionel D. Stăncescu, Viorica Constantinescu. — *Popești-Leordeni* (Ilfov): I. Trancioveanu.— *Predeal*: Anişoara Vasiluță. — *Pufești*: Țuchi Nicolau. *R. Sărat*: N. şi Gh. Niculescu, Ionel şi F. Țulucescu. — *R. Vadului*: Ionel Buholtz. — *Roşiorii de Vede*: Ionescu Dumitru. *Sighetul Marmației*: Jurca C. — *Stănești* (Vlașca): Ardeluş Dinulescu. *Tg. Jiu*: Andrei A. Matici, Plut. maj. Popescu Jean. — *Timişoara*: Pia sublt. Popescu, Nicolae Ivan. — *Tulcea*: Maria Aslan.

Atragem atențiunea deslegătorilor cari n-au făcut obiecții în privința deslegărilor din No. 27 al «O. L.», că doar acele deslegări cari au fost absolut corecte, până la ultima literă — în special la problema cifrată —, au putut fi înregistrate printre cele juste. Omisiunile din lista deslegătorilor se datoresc prin urmare numai faptului că soluțiile au avut în parte lacune.

Campioane feminine

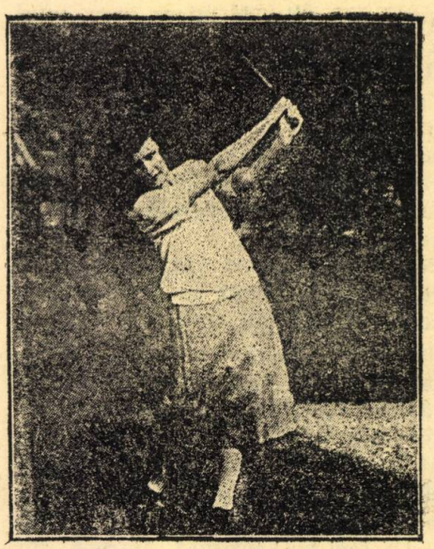

D-şoara Thion de la Chaume, în vârstă de 16 ani, care a câştigat campionatul femenin din Franța în golf.

M-lle Thion de la Chaume a gagné à 16 ans, le championnat de France féminin de golf.

Eine 16 jährige Französin, Meisterin im Golfspiel.

IN VALMAŞAG

de FEODOR SOLOGUB

8)

Surorile îl luară pe Lioşa de mâini şi-l traseră cu ele în întunerec.

Erau foarte speriate. Jignirea le ardea groaznic pe suflet.

Acum erau gata să părăsească locul acesta întunecat şi murdar. Nu mai puteau găsi drumul înapoi. Focurile rugurilor orbeau, făcând întunerecul şi mai negru, şi toate lucrurile păreau nedesluşite şi frânte.

Rugurile începură însă, unul după altul, să se stingă. Intunerecul care umplea acum văzduhul, era întins şi otova. Noaptea neagră se pogorî grea pe câmpia plină de sunete şi glasuri. Noaptea aceasta le păru copiilor cari nu dormeau şi se aflau în mijlocul vălmăşagului mulţimei, o noapte fără pereche, unică şi ultimă.

IX

Nu erau de mult acolo, şi cu toate acestea totul li se părea desgustător şi groaznic.

In întunerec se lăfăi o viaţă urâtă, vulgară şi neghioabă Oamenii neacoperiţi şi fără acoperiş se îmbătau de aerul ameţitor al nopţei întunecate.

Aduseseră rachiu prost şi bere grea. Şi se puseseră pe băutură toată noaptea, şi strigau cu glasuri răguşite. Imbucau mâncări cu miros urât. Cântau cântece fără perdea. Dansau dansuri nerusinate. Râdeau. Din loc în loc se auzeau sgomote suspecte. O armonică ţipa tăios.

Aerul era plin de miros greu, totul era scârbos, negru şi înfiorător.

Din toate părţile se auzeau glasuri de oameni beţi şi răguşiţi.

Ici şi colo se îmbrăţişau bărbaţi şi femei. De sub un tufiş se iveau două perechi de picioare şi se auzeau scâncete urâte, gâfâitoare, ale voluptăţei care se satisface.

Pe puţinele locuri rămase încă libere, oamenii stăteau în cercuri mici, în care se întâmpla ceva.

Haimanale dansau cazacioc.

Intr'un cerc, dansa o femee beată fără nas. Işi ridica fără ruşine fusta murdară şi sdrenţuită, şi cânta cu glas urât, pe nas. Vorbele cântecului erau atât de nerusinate ca şi faţa ei îngrozitoare, ca şi dansul îngrozitor.

— Ce faci cu cuţitul? întrebă un gardist pe cineva.

— Sunt muncitor, răspunse un glas obraznic. Mi-am luat unealta cu mine, din întâmplare. S'ar putea s'o reped cuiva în burtă.

De jur împrejur se porniră pe râsete.

Copiii umblau prin mulţimea odioasă, prin vâltoarea sălbatecă a unei vieţi trezite la timp nepotrivit. Umblau în cerc, şi câmpia li se părea nesfârşită.

Inaintarea devenea tot mai grea, şi tot mai tare îi înghesuia mulţimea.

Era ca şi cum oamenii ar fi crescut din pământ împrejurul lor.

Mulţimea se strânse deodată şi mai cumplit. Era o strânsoare grosnică. O pâclă grea părea a se târâ pe pământ şi a se urca pe feţele oamenilor.

Din cerul înegurat picura însă o răcoare ciudată, întunecoasă. Fiecare se simţea atras să privească spre cerul adânc şi fără fund şi spre stelele reci.

Lioşa se lipi de umărul Nadiei. Devenise deodată foarte somnoros...

...Şi iată-l sburând prin cerul albastru, uşor şi liber ca o pasăre.

Cineva îl izbi. Lioşa se trezi şi zise cu vocea somnoroasă:

— Tocmai eram gata să adorm. Am şi visat ceva.

— Nu cumva să adormi, zise Nadia îngrijorată. Altfel, ne perdem unii de alţii în vălmăşag.

— Şi eu aşi dormi, se văită Katia încetişor.

— Numai să nu ne pierdem, zise Nadia.

Căuta să-şi dea curaj. Zise:

— Hai să-l luăm pe Lioşa între noi!

— Da, desigur, zise Lioşa cu glasul stins.

Era palid şi ciudat de nepăsător.

Surorile îl luară între ele. Il fereau de izbituri, şi asta le păstra oarecum vioiciune. Mult timp nu mai putură însă să meargă alături: mulţimea le împingea din toate părţile.

— Ei, acum suntem aci! zise cu glas ciudat de vesel şi totodată nepăsător. Ar fi timpul să se împartă darurile.

Alt glas răspunse:

— Mai stăi, că deabea dimineaţa vin boerii cu împărţirea.

X

Era înghesuială şi pâclă, şi fiecare avea o singură dorinţă: de a ieşi din vălmăşag şi a răsufla cumsecade.

(Urmare în numărul viitor)

Al 16-lea centenar al conciliului din Niceea

Prelaţii ortodoxi, într'o procesiune solemnă, cu prilejul celebrării celui de al 16-lea centenar al conciliului din Niceea, la Westminster Abbey din Londra.

Des prélats orthodoxes en procession pendant le 16-e centenaire du Concile de Nicée, à l'abbaye de Westminster.

Orthodoxe Geistliche während einer Prozession in der Westminster-Abtei.

Pagina femeii

Părul scurt al femeilor

Aproape toată lumea crede că părul scurt al femeilor de azi ar fi o invenție a secolului XX. Un savant francez dovedește însă că concepția aceasta e greșită și că părul scurt a existat la femei și în veacurile XIV și XV. Iată dovada:

Pe când se lucra la restaurarea catedralei din Wymington, s'a descoperit o serie de frescuri ciudate, printre cari două deosebit de interesante și de bine conservate, reprezintând «Judecata cea de pe urmă» și «Invierea lui Cristos». Pictorul necunoscut își luase drept model pentru figurile sale feminine desigur niște contimporane ale sale, ceeace rezultă și din costumele lor. Ei bine, femeile de pe aceste frescuri poartă aproape toate părul scurt, tăiat în forma modei de azi. Numai ici și colo câte o femee are părul lung.

Frescurile sunt din nul 1380 și dovedesc că femeile au preferat părul scurt pe vremea aceia, când bărbații mai purtau bucle lungi de păr.

Aforisme despre femei

O femee recunoaște cu plăcere că nu are dreptate, atunci când a fost de aceiași părere cu bărbatul.

•

Femeile cari iubesc, iartă mai curând o indiscrețiune mare, decât o mică infidelitate.

•

La prima iubire, femeea iubește pe iubit; la a doua, iubirea.

Pentru la țară: bluză «paysanne» din olandă albastră, legată la gât cu o batistă de fulard cu buline.

Cum se dă sălbatecilor cultură

La Expoziția din Wembley (Londra), indigenii dela Coasta de Azur sunt duși într'un cabaret spre a asista la dansuri modernizate de negri.

Une manière d'instruire les sauvages: ils sont amenés à Wembley voir les danses nègres modernisées.

Wie den Wilden Kultur beigebracht wird: man zeigt ihnen im Wembley modernisierte Negertänze.

Cum se curăță broderiile aplicate pe tul

Fierbem broderia într'o apă săpunoasă, la care adăogăm câte o linguriță de sodă cristalizată de fiecare jumătate litru de apă. Lăsăm să se răcească; stoarcem broderia în mâini, fără a freca și fără a suci; o punem din nou în apă fierbinte și lăsăm să se răcească din nou. Se clătește în apă rece, apoi în apă albăstrită cu scrobeală albastră, iarăși fără a freca sau suci.

Apoi uscăm. Inainte de a călca, muiăm broderia în apă cu scrobeală nu prea multă; pe scândura de călcat fixăm cu ace fără a trage și se calcă dos sub o muselină.

Intre bucătărese

— Zi, Anico, îți dă cucoana ta ajutor în bucătărie?

— Cum de nu? Și încă bine!

— Ei, în ce chip?

— Foarte simplu, nici nu dă prin bucătărie.

A apărut MODA No. 3

Cu o copertă artistică în patru culori.

care cuprinde

Zece pagini *toalate moderne și foarte șic*, pentru sezonul de vară și anume: *rochii de stradă și vizită; un grup de bluze și cazace; toalete de plimbare și vizită în total 58 modele de rochii creațiunile cele* mai noi și originale.

Două pagini *pălării și apeline ultra moderne.*

Una pagină *modele de coafuri, pijamale, umbreluțe, etc.*

Două pagini *toaletă intimă a femeei cu tiparuri.*

Două pagini *«Moda Copiilor» cu modele noi și elegante.*

Una pagină *Eleganța masculină cu modele de haine și rufe.*

Una pagină *Incălțăminte și podoabe cari înfrumusețează.*

Una pagină *modele de lucru manual.*

Una pagină *sfaturi și rețete.*

Una pagină *literatură și miscelanea.*

Una pagină *«Poșta modei și Jocuri distractive».*

ARTICOLE: Ce vom purta. Noui găteli. Garnituri moderne. Chipul femeei. Toaletă pentru vilegiatură. Aspecte Bucureștene. Podoabele brațelor. REȚETE PENTRU INFRUMUSETARE etc.

UN EXEMPLAR 20 LEI

De vânzare la toate librăriile și vânzătorii de ziare din țară.

Depozit General *Soc. «Eminescu» Strada Parlamentului 2, București.*

Un zgârie-nori american

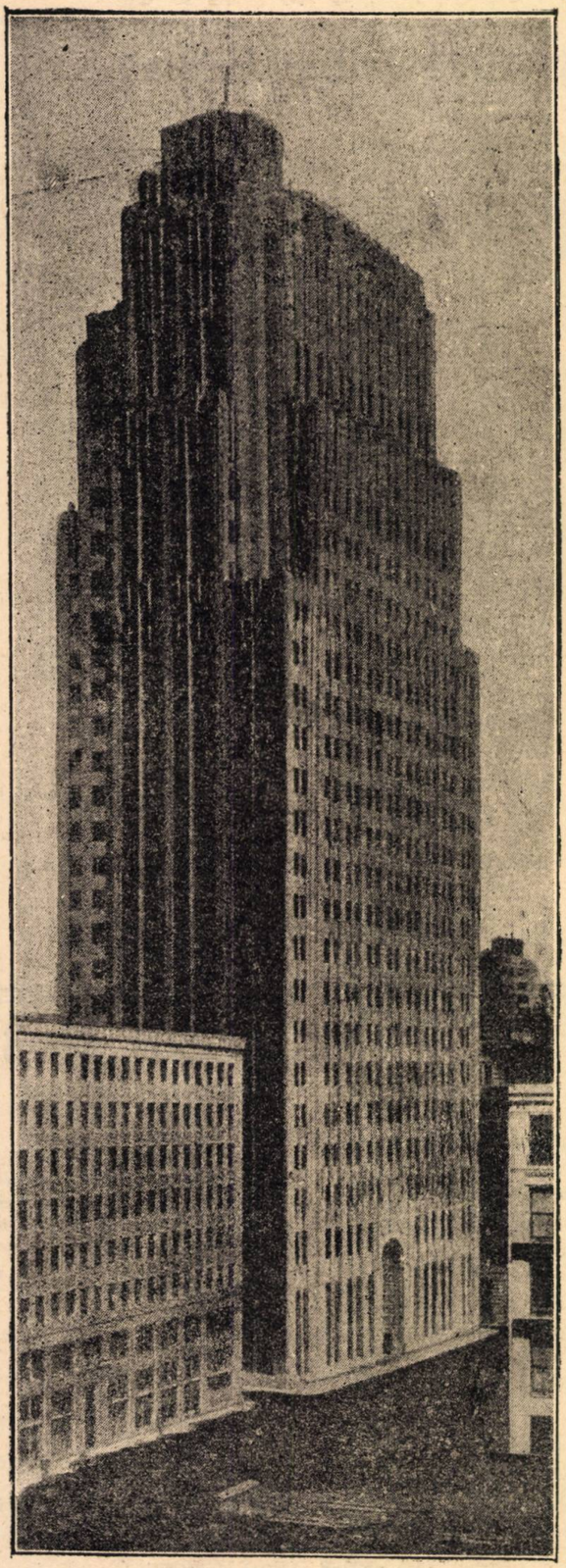

Palatul direcţiunii Societăţii «Pacific» de telefonie şi telegrafie, din New-York.

L'hôtel de la direction de la société «Pacific» de téléphonie et télegraphie à New-York.

Das Direktionsgebäude der Pacific Telephon und Telegraphengesellschaft in New-York.

Palindrome

Se ştie că se numesc astfel cuvintele frazele, versurile care se pot cita fără deosbire dela dreapta spre stânga sau dela stânga spre dreapta, de pildă următoarele :

Callac, Eve, Eze, Erdre, Laval, Nan, Noyon, Noron, Oo, Sajas, Sarras, Savas, Selles, Senones, Sos, Sus, Taxal, etc...

Este necesar să spunem că în toate limbile frazele şi versurile — dacă nu chiar cuvintele — palindrome sunt cât se poate de rare.

In 1630 Taylor compuse unul:

Lew did I live, evil I did wel. Declarând atunci că este singurul în limba engleză ; şi oferă cinci shilingi aceluia care-i va cita un altul. Nimeni n'a avut norocul să câştige premiul.

S'a aşteptat aproape trei sute de ani ca să se găsească alte palindrome englezeşti ; într'o scrisoare adresată revistei *San* din New-York, un corespondent anonim trimise în acelaş timp cinci, dintre care cel de-al treilea este cel mai lung palindrom cunoscut.

Iată-le :

Paget saw an Irish tooth, sir, in a Waste gap...

Stop, Syrian ! I strat ; at rats in airy spots...

Desserts I desire not so long no lost one rise distreseed.

Now stop, Major General ! Are negro jam pots Won?

Go droop — stop — onward draw no pots poor dog...

Franţa are mai multe palindrome mai ales din a doua jumătate a secolului al 18-lea. Astfel cel mai cunoscut este următorul :

L'âme des uns jamais n'use de mal.

Germania are şi ea palindromele sale, şi dacă s'ar cerceta, probabil că s'ar găsi mai multe în literatura germană decât în literatura saxonă. Citâm doar clasicul :

Bei Leid lieh stets 'Heil die Lieb...

Insă cei cari s'au amuzat cu astfel de jocuri îndrăzneţe şi grele au fost în special latini şi grecii. Palindromul grec : *Nipson anomemata, me monan opsin*, este tipul caracteristic al acestui gen ca şi dublul palindrom latin:

Sero mater iter nisi is inretiret amores : Eva (ruta, maade) re reda, matur, Ave !

Şi termin — căci las cititorilor grija de a ne indica cele câte-va palindrome româneşti — termin cu cel mai perfect dintre palindromele din toate timpurile şi din toate ţările :

Sator arepo teret opera rotas.

Care se citeşte, bine înţeles, dela stânga spre dreapta sau dela dreapta spre stânga, dar şi

sator
arepo
teret
opera
rotas

de sus în jos şi de jos în sus, fără deosebire.

C. Voinescu

Compoziţia stofelor

Spre a putea distinge, la o stofă, natura firelor din care e compusă, muiăm o bucată din stofă suspectă în acid azotic obicinuit, o întindem pe o farfurie, o lăsăm în voia ei, şapte-opt minute, având grija de a expune farfuria razelor solare, vara, sau de a o pune pe o sobă potrivit încălzită, pe timp de iarnă.

După acest timp, toate firele de lână vor fi colorate galben, în timp ce acele de bumbac vor rămâne albe.

Spălăm şi uscăm bine mostra şi putem deslui uşor, fie cu o lupă, fie cu ochiul liber, firele de lână de cele de bumbac.

Dacă o experienţă se face pe o stofă văpsită, trebue prelungită acţiunea acidului azotic, pentru ca să se poată nimici materia colorantă.

Vecinica soacră

— Dar dece ai desfăcut logodna când găsiseşi o locuinţă ?

—Vezi că viitoarea mea soacră spunea că locuinţa e prea mică pentru trei persoane, şi atunci am desfăcut logodna.

Dacă-i interzis...

— Dece trec acum atâţia oameni prin gangul acesta? Inainte nu vedeai pe nimeni pe aici.

— Aşa e, dar de câtva timp s'a atârnat pe gang o tăbliţă cu inscripţia: «Trecerea oprită».

No. 31 „ORIZONTUL“ No. 31

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clisee

Ereditatea intelectuală. — Răsplata inventatorilor. — Apolon în Delos de *Al. Odobescu*. — Fiare, oameni şi zei de *F. Ossendowski*. — Diferite feluri de înmormântare de *Em. Elefterescu*. Paraziţii furnicelor de *Mircea Eliade*. Teatrul de siluete siameze — Istoria costumelor în Franţa. — Moartea Mariei Stuart: o reabilitare istorică. — Bernard Shaw duşmanul filmelor. — Noui instrumente de muzică. — Tulburările atmosferei. — Saltul pisicii şi scufundarea înotătorului. — Copilul pe scenă. — Albinismul la animale.— Artă preistorică în grota din Niaux.

Actualitatea în caricatură

Răutăciosul Tristan Bernard

Sub titlul «L'Esprit de Tristan Bernard» a apărut de curând o serie de cuvinte de spirit, în cea mai mare parte răutăcioase, atribuite marelui umorist francez. Iată câteva:

Intr'o zi, Tristan Bernard ţinu câtorva tineri literaţi o prelegere asupra modului cum trebue să se comporte când îşi citesc operile în faţa publicului. Le destăinuì o sumă de trucuri impresionante, apoi încheiă astfel:

— Inainte de toate, să nu uitaţi un lucru. Când terminaţi cu citirea, să salutaţi publicul cu un gest elegant şi să plecaţi pe vârful picioarelor.

— Dar dece pe vârful picioarelor?

— Ca să nu deşteptaţi pe nimeni din somn.

*

Tristan Bernard îşi defini într'o zi precum urmează situaţia sa faţă de feciorul său din casă:

— Deosebirea dintre stăpân şi slugă constă numai în aceia că amândoi fumează aceiaşi calitate de ţigări, dar că numai unul le plăteşte...

*

— Alo, domnul Tristan Bernard... Vă telefonez ca să ştiu dacă aţi primit invitaţia mea la masă pentru astăzi...

— Da, am primit invitaţia, foarte gentil din partea d-v...

— Vă aşteptăm, căci veniţi de sigur.

— Nu, nu... mulţumesc...

— Cum, nu sunteţi liber?

— Ba da, ba da...

— Atunci?...

— Nu mi-e foame!

*

Tristan Bernard călătoreşte. Şeade într'un compartiment de clasa I-a, îşi umple liniştit pipa, o aprinde, fumează. Singurul călător care mai e în compartiment, începe să tuşească şi murmură:

— Compartimentul acesta nu e pentru fumători. Vă rog să stingeţi pipa.

— Nici prin gând nu-mi trece.

Tristan continuă să fumeze.

— Atunci voi chema pe conductor.

— Mă rog.

Vine un controlor şi cere lui Tristan Bernard să înceteze cu fumatul. Acesta însă îi spune:

— Vă rog să spuneţi întâi acestui domn să se ocupe de treburile ce-l privesc.

— Cum?

— Despre mine poate să interzică fumatul călătorilor din clasa II-a, dar aci n'are ce porunci. Cereţi-i biletul!

De fapt, nenorocitul avea un bilet de clasa II-a şi trebui să plece, auzind cum controlorul cerea lui Tristan scuze.

— Şi cum ai ştiut — întrebă un prieten, căruia umoristul îi povestise întâmplarea — că omul avea bilet numai de clasa II-a?

— Foarte simplu. Biletul său era pe jumătate eşit din buzunarul giletcei sale şi era de aceeiaşi culoare ca biletul meu.

*

Tristan Bernard a pierdut trenul, dar trebue să mai plece în aceiaşi noapte la Versailles. Opreşte un taximetru.

— Cât vrei până la Versailles?

— Patru zeci de franci. (Era înainte de războiu).

— Patruzeci de franci? Ia ascultă, intră d-ta în automobil şi te conduc eu cu douăzeci.

Un ingenios model de modă masculină, pe timpul căldurilor caniculare.

Une ingénieuse mode masculine pendant la canicule.

Eine praktische Herrenmode für den Hochsommer.

Fiul chirurgului

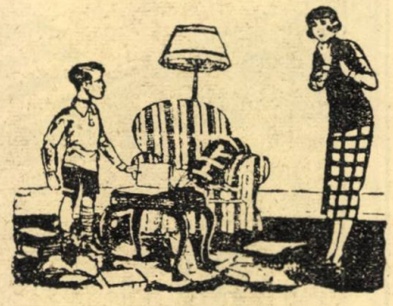

— Ce-ai făcut?

— Am tăiat toate apendicele!

— *Qu'as-tu fait?*

— *J'ai coupé tous les appendices!*

Firme hazlii

Nu de puţine ori, ziarele noastre au avut ocaziunea să înregistreze firmele caraghioase pe cari anumiţi comercianţi, mai ales cei necunoscători ai limbei române, la etalează spre hazul şi delectarea trecătorilor.

Iată câteva mostre inedite de asemenea firme caraghioase:

Magazin cu lumânări pentru saloane de stearină.

Mare asortiment de haine pentru dame cu jumătate preţ.

Se efectuează orice încălţăminte pentru dame solide şi elegante cu preţuri convenite.

Leagăne pentru copii de sârmă.

Corsete pentru dame foarte elastice.

Mijloc radical

— Doctore, de câtva timp sunt aşa de apatic că nimic nu mă mai poate enerva.

— Aşa? Atunci îţi voi trimite chiar mâine contul meu de vizite!

— «Ce ciudate arcuri de soare ai!» — «Da, în biroul nostru e o jaluzea, care nu se poate nici deschide, nici închide».

— *«Quel curieux coup de soleil, mon ami!* — *«Oui, nous avons au bureau une jalousie que personne ne peut ni ouvrir, ni fermer».*

— *«Wie merkwürdig du eingebrannt bist!»* — *«Ja, in unserem Büro ist eine Jalousie, die sich weder öffnen noch schliessen lässt!»*

Catastrofalul cutremur de pământ din Santa-Barbara (California)

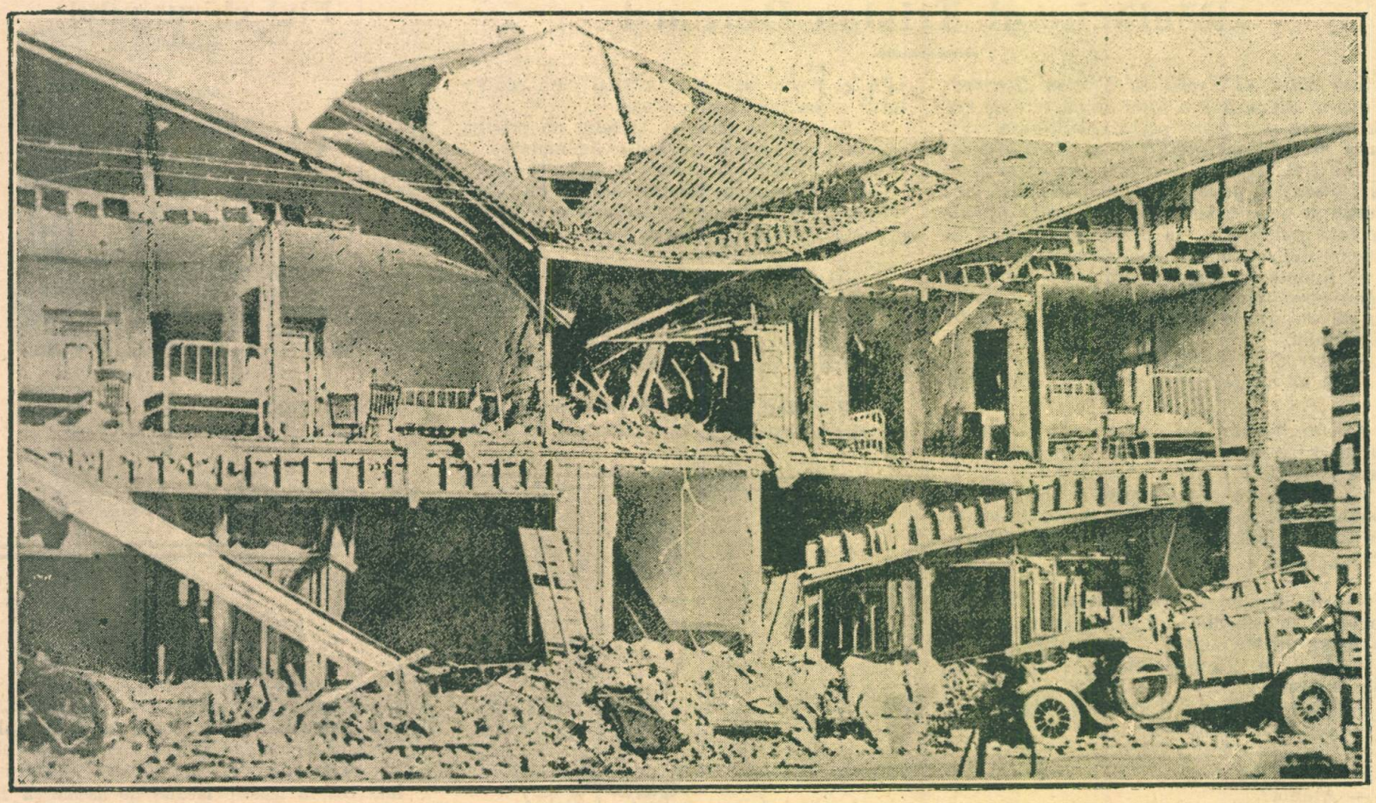

Un hotel din Santa-Barbara, fotografiat puţin timp după cutremur. Mulţi oameni au pierit. Automobilul din faţa casei a fost acoperit de dărâmături.

Le tremblement de terre à Santa-Barbara (Californie): un hôtel photographié après la catastrophe.

Das Erdbeben in Santa-Barbara (Kalifornien): Aufnahme eines Hotels nach der Katastrophe.

Originea cuvântului „grevă"

Se ştie că piaţa Hotel-de-Ville din Paris se numea odinioară piaţa Grevei. Datora acest nume vecinătăţii cu cheiul cu acelaş nume. Pe acest loc se întruneau timp îndelungat, muncitorii fără lucru; acolo veneau antreprenorii să-i angajeze ; acolo au exercitat ei, pe timpul când lucrul era rar, exploatarea aceia pentru care s'a inventat cuvântul tocmeală.

Când lucrătorii nemulţumiţi de salariile lor refuzau să lucreze stăteau pe piaţa Grevei, aşteptând să li se ofere condiţiuni mai bune.

De aci expresiunea «a face grevă» când se vorbeşte azi de înţelegerea dintre lucrători pentru a refuza lucrul câtă vreme nu li se admit salariile cerute.

Nu mai e prieten!

— Acesta-i aşa dar prietenul Ninei ?

— Nu-i mai este prieten, căci... s'a însurat cu ea !

Cât se mânca pe vremuri

Pofta de mâncare dispare. Nu se mai mănâncă. Două măsline, puţin peşte, o porţie de iepure şi un puiu cu trufe ajung să ne satisfacă. Eroii lui Homer aveau stomacul mai larg, jumătate dintr'un bou, un porc de cinci ani, jumătate duzină de berbeci fripţi, iată hors-d'oevrul care înlocuia, la cina lor, tartinele noastre cu icre şi salata de scrumbii.

Se citeşte în Biblie că venerabilul Abraham fu vizitat într'o dimineaţă de trei îngeri în chip de om. Le-a servit un minunat viţel întreg şi trei măsuri de pâine coapte sub cenuşe.

Socotind la 100 kilograme greutatea patrupedului gătit de patriarch şi cu 9 kilograme greutatea uneia din acele pâini, ajungem astfel la un total de 42 kilograme de fiecare din comesenii angelici.

Mai uşor de hrănit, Isaac, soţul drăgăstoasei Rebeca, se mulţumea pentru dejunul său cu o pereche de iezi, fără îndoială pe linte.

Unde plouă mai mult?

Iată cantitatea de ploaie, anuală, exprimată în milimetri, în cele patru metropole europene : Paris, 510; Londra, 624; Berlin, 597; Viena, 491.

Oraşul în care plouă mai puţin este Cairo: 54 milimetri pe an. Oraşul în care plouă mai mult, e Cayenne: 3300 milimetri.

Intre aceste două extreme se plasează : Madrid : 380, Petrogard: 449; Ierusalim: 478; Lyon: 480; Marsilia: 514; Orléans: 580; Nantes: 650; Bordeaux: 660; Strasbourg: 670; Constantinopole: 700; Dublin: 742; Turin: 789 ; Alger : 790 ; Geneva: 790; Roma: 800; Nice: 838; Napole: 850; Zürich: 1.110; New-York: 1.200; Pisa: 1.244; Bombay: 1.811; Singapore: 2.280; şi Tolmezzo (Italia): 2.435.

Nu mai sunt copii!

— Nu vrei, Ionel, să vezi pe micuţa ta surioară, pe care ne-a adus'o astă noapte barza ?

— Nu, eu, vreau să văd barza!

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti.

ANUL IV No. 32 EXEMP·ARUL 6 LEI Sâmbătă 8 August 192

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Cea mai recenta revoluție din Grecia

Stânga sus: Camera deputaților din Atena, păzită militărește. —*Dreapta sus:* In fața palatului Poștei, ocupată militărește de trupele generalului Pangalos. — *Jos:* Un tanc postat pe timpul revoluției în fața Camerii deputaților.

La plus récente révolution à Athènes. — Die letzte griechische Revolution.

Săptămâna

Vara nu e încă pe sfârşite. vilegiaturiştii sunt încă prin staţiunile balneare şi climaterice, — şi totuşi, în aer este parcă ceva, o infimă nuanţă de încordare şi de agitaţie, care vesteşte apropierea efortului din toamnă. Dacă n'ar fi decât regretele acelora cari simt că li se isprăveşte timpul de concediu şi încă sensibilitatea noastră orăşenească trebue să sesizeze infinitezimalul acelui început de trepidaţie, care coincide cu începutul fiecărui an de activitate civică şi care este totdeauna toamna.

Intr'adevăr, teatrele se grăbesc să vestească reluarea repetiţiilor, iar unele precizează chiar ziua deschiderei. Cu toate căldurile din luna August, stagiunile unora vor începe chiar la sfârşiul acestei luni, iar ale celorlalte, cel mai departe în cursul primei chenzine de Septembrie.

Un nu ştiu ce, printre informaţiunile militare din gazete, sugerează deasemenea apropierea toamnei: repetarea continuă a ştirilor despre înrolări, concentrări, manevre. Toate dau impresia vremei care începe să se răcorească, a nopţilor cu brumă şi a zilelor cu ploi mari.

Apoi, preocupările febrile ale părinţilor pentru înscrierea la şcoli a copiilor, grija de cărţi, duduitul parcă pretutindeni perceptibil al rotativelor marilor instituţii de imprimare, cari pregătesc tipăriturile necesare anului didactic şi poate şi gândul că — de pe acum — toate aceste case de editură imprimă calendarul anului viitor: deşteaptă o vagă şi pitorească melancolie, de care omul nu se poate debarasa în niciun an, aceea a sfârşitului frumoaselor zile de vară şi odihnă...

In aer e vestirea neprecisă, dar incontestabilă, a noului an de muncă. Ne mai desparte prea puţine zile de el. La 1 Septembrie vom fi intrat, trepidând, în angrenajul lui de combinaţiuni şi preocupări, şi ar fi bine ca lunile de odihnă să fi concentrat suficient de strâns voinţele tuturora, pentru ca opera de muncă, pe care o va inaugura noul an de activitate, să fie definită ca ţintă, şi mai ales: constructivă.

Un general japonez în România

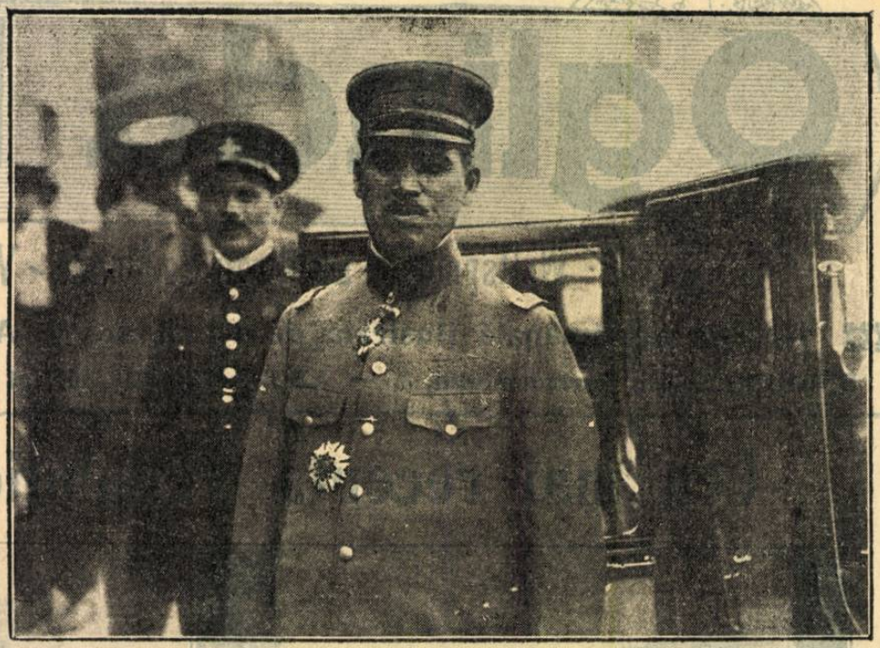

Generalul Ogatta, care a vizitat de curând ţara noastră, răspunzând unei invitaţiuni a prinţului Carol, pe când se afla în Japonia.

Le général japonais Ogatta, qui a visité récemment la Roumanie.

Der japanische General Ogatta, während seines Besuches in Rumänien.

Când s'a inventat cântarul

Cântarul obicinuit exista din vechime. Toate popoarele civilizate l-au cunoscut şi întrebuinţat.

Primii oameni, mai înainte de întrebuinţarea animalelor de povară, erau siliţi să transporte greutăţile pe cap sau pe umeri. După scurt timp însă văzură că poziţia bucăţilor de lemn ce cărau nu era indiferentă. In curând simţiră că aceiaşi greutate îi obosea mai mult sau mai puţin, după cum partea purtată pe umeri era mai mult sau mai puţin depărtată de extremităţi şi că sarcina lor se menţinea prin ea însăşi în poziţia ce i se dedea, când bucata de lemn era aproape aceiaşi şi când luau ca punct de reazăm mijlocul lungimii lemnului.

Recunoscură deci că un corp de o grosime uniformă rămânea în repaus. Atunci când era sprijinit prin mijlocul lungimii şi că dacă se adaoga o nouă greutate de o parte sau de alta, echilibrul înceta de a mai exista.

Nu a trebuit mai mult pentru a se găsi ideia cântarului.

Oraşul universitar din Paris

Oraşul, mai bine zis cartierul universitar care se construeşte acum la Paris, va fi francez, dar şi internaţional, pentru că numeroase ţări streine, aduc contribuţia lor; cartierul acesta va putea adăposti, în total mai mult de 3000 de studenţi şi studente francezi şi streini. Se clădeşte pe 900 metri faţadă dealungul Bulevardului Jourdan.

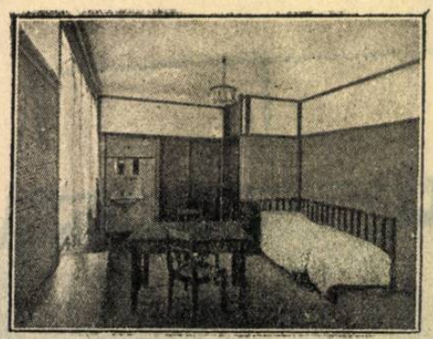

O cameră de student

Secţiunea franceză e formată din 6 pavilioane, clădite graţie fondaţiei Deutsch de la Meurthe, şi de la începutul lui Octombrie va putea primi 350 studenţi. Al şaptelea pavilion în centru, va fi un fel de casă comună a acestei capitale a muncii intelectuale.

In primele şase pavilioane fiecare student va avea camera sa cu calorifer şi electricitate. Fetele tinere vor avea la fiecare etaj o sală de bae, iar pentru băeţi va fi instalat un serviciu de bae în subsolul unuia din pavilioane. In etajul de jos al unui alt pavilion va fi amenajat un mare restaurant, ale cărui bucătării sunt în subsol, şi va îngădui studenţilor să mănânce cu preţul costului.

Al şaptelea pavilion va avea o mare sală de întrunire, biblioteci, sală de lectură, sală de jocuri, saloane de muzică. In subsol, săli de box, de scrimă şi de gimnastică, amenajate cu duşuri. Deasupra pavilionului central se va înălţa un turn; pe cele patru feţe ale turnului se va aşeza câte un mare orologiu, amintind studenţilor orele de curs.

In dosul acestor pavilioane înşirate în jurul parcului Montsouris, se va întinde un parc de 18 hectare, aproape de două ori cât suprafaţa parcului Minceau. Desemnat de d. Forestier, eminentul architect, peisagistul lui Bois de Boulogne, acest parc tăiat în alee şi semănat cu boschete, va cuprinde toate mijloacele sportive din epoca noastră: pelusă de jocuri, pistă de alergări, terenuri de foot-bal şi base-ball, numeroase terenuri de tenis şi o admirabilă piscină de 100 metri lungime pentru înotat.

Mai rămân încă mari lucrări de îndeplinit, dar însemnătatea acestei cetăţi universitare va fi că nu va avea seamăn în lume şi că preşedintele republicei a inaugurat-o de curând.

Distrugeţi muştele şi ţânţarii!

Se ştie azi precis cât de periculoase sunt muştele ca transmiţătoare directe şi indirecte a numeroase maladii. De aceia se repetă mereu în presa medicală şi în alte organe de publicitate de pretutindeni povaţa de a se distruge cât de radical aceste insecte.

Toate anotimpurile sunt bune pentru lupta aceasta sanitară. Chiar iarna, când flagelul nu mai e decât o amintire, e util să se masacreze rarele muşte rămase în casă şi care se ascund în colţurile cele mai obscure. Primăvara, trebue căutate locurile care se pretează la înmulţirea muştelor. Acestea aleg, pentru a-şi depune ouăle, locurile obscure, umede sau prăfuite; aci trebuesc turnate soluţiuni pentru uciderea larvelor. Vara, urmează să se întrebuinţeze diferitele mijloace din comerţ pentru distrugerea muştelor.

Mai periculoşi decât muştele sunt ţânţarii de toate speciile şi mai cu deosebire cei din familia anophelelor, care au în organismul lor parazitul malariei (sau febra palustră), pe care îl inoculează omului cu înţepătura lor.

Distrugerea ţânţarilor a devenit posibilă de când s'a aflat cum se înmulţesc. Femelele îşi clocesc ouăle în apă stătută (lacuri, mlaştini, rezervoare). După un ciclu de metamorfoze, insecta, care nu are încă aripi, trebue să se urce mereu la suprafaţă spre a aspira aer. Ajunge să se toarne puţin petrol brut (sau un ulei oarecare) în apa aceasta pentruca suprafaţa ei să fie acoperită cu o peliculă care, oricât de subţire ar fi, va împiedeca insecta să respire şi o va face să piară prin asfixiere.

Cu ce viteză cresc unghiile?

Viteza creşterei unghiilor a fost stabilită de un biolog elveţian care, în decurs de 40 de luni, a studiat-o la oameni de vârste diferite. El a ajuns la următoarea concluzie:

Unghiile cresc cu 3 milimetri pe lună. Cifra aceasta trebue considerată însă drept mijlocie variabilă.

Unghia degetului mare, de pildă, creşte mai repede decât celelalte. Unghile dela mâna dreaptă au o viteză de creştere mai mare decât acelea dela mâna stângă.

La acestea se mai adaogă şi vârsta. Creşterea unghiilor e mai rapidă la oamenii în floarea vârstei. Copiilor şi bătrânilor, unghiile le cresc mult mai încet.

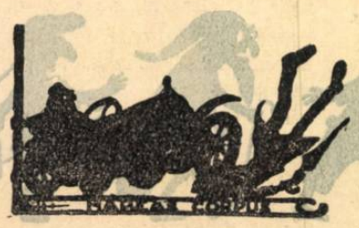

Concursul nostru fotografic „România pitorească"

Alte fotografii primite din public

Precum se ştie, revista noastră a inaugurat un interesant concurs fotografic de actualitate. Cetitorii au fost invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa şi unde au prilejul de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult. In acest scop, recomandăm cetitorilor noştri să păstreze numerile în cari apar fotografiile concursului. Ei ne pot trimite de pe acum voturile lor.

Concursul rămâne deschis până la 1 Septembrie.

Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

•

Mai jos, publicăm cliseele altor fotografii primite, şi sperăm că vom putea mări din ce în ce mai mult spaţiul destinat acestui concurs.

Colţuri pitoreşti din România

(Foto D. Bartolomeu)

Stânga: Schitul Ialomiţa din peştera Mihnea Vodă din munţii Bucegi (1600 m.). — *Dreapta:* Stânca «Omul» cu coliba de adăpost; cel mai înalt vârf al Bucegilor (2508 m.)

Coins pittoresques en Roumanie: le petit monastère Ialomitza dans les Bucegi (gauche) et le rocher «Omul» dans les mêmes montagnes (droite).

Das malerische Rumänien: das kleine Ialommitzakloster (links) und der Omul-felsen (rechts) im Bucegi-Gebirge.

O ciupercă de 20 kgr.

Un savant francez, d. Chifflot, a descoperit recent o ciupercă în greutate de aproximativ 20 de kilograme.

Ciuperca avea 82 centimetri în înălţime, 50 de centimetri, lărgime, şi 22 centimetri grosime.

Specimenul acesta ciudat, recoltat în Franţa, pe o salcie bătrână, era un exemplar din specia cunoscută sub denumirea de „Polyporus" sulfureus". Ciuperca aceasta nu e otrăvitoare, dar nu e nici prea gustoasă, astfel că nu merită untul ce ar trebui consumat pentru o asemenea cantitate.

ISPAŞIREA
de **Emile Zola**

Naufragiaţii Vieţii
de **Maurice Level**

«ELFIONA»
de **Victor Eftimiu**

«Părintele Teofil»
de **Cluceru Dinu**

A apărut şi se găseşte în toate librăriile din ţară

Dep. Gen. Editura „EMINESCU" Bucureşti, Str. Parlamentului, No. 2

In tempo just

Nuvelă de ADRIEN VÉLY

Cincisprezece zile înainte de data hotărîtă, nu se mai găsea nici un loc pentru concertul ce trebuia să dea celebrul şef de orchestră Hubert Lacoste. Graba aceasta se explică; erau doi ani de când Lacoste nu mai apăruse în faţa publicului francez.

In acest lung interval, el străbătuse lumea întreagă, dând recitale în toate oraşele mari, culegând peste tot succese, înregistrate de presă.

Revenirea lui Hubert Lacoste era deci un adevărat eveniment muzical şi mondan. Interesul artistic ce prezinta reapariţia maestrului se mai marca cu curiozitatea care se legase de toate succesele sale şi care, potolită în timpul absenţei sale, se redeşteptase mai vie ca niciodată. Hubert Lacoste era de sigur un muzicant de prima clasă; dar mai era şi dintre acei oameni originali pe cari îi întâlneşti foarte rar. Se ştia despre el mii de poveşti extraordinare, cari au servit cași talentul său, pentru a-i stabili reputaţia.

E adevărat că toate originalităţile lui Lacoste erau provocate de cultul pasionat, exclusiv, chiar bolnăvicios pentru arta sa. Tot ce contraria, cât de puţin, libera şi perfecta expresiune, provocau reacţiuni pe cari nu şi le putea stăpâni. Nu refuzase el într'o zi să dirijeze o orchestră în apropierea unei gări din cauza fluerului locomotivelor? Altă dată a refuzat să dirijeze o nocturnă într'o sală prea strălucitor luminată. Aceste şi multe altele au contribuit să facă din Hubert Lacoste un fel de fenomen şi era deajuns să fie anunţat pe un afiş pentru a fi sigur de realizarea celor mai fabuloase rețete. Se poate ghici, după doi ani de lipsă, senzaţia produsă de revenirea fenomenului.

•

Sala era înţesată când Hubert Lacoste urcă pe estradă. Publicul şi muzicanţii din orchestră se ridicară în picioare şi-i făcură o călduroasă ovaţie. Pe urmă, o explozie de tuse şi de nasuri suflate, printre spectatori. Fiecare se pregătea ca să nu turbure execuţia programului prin vreun sgomot neplăcut.

Concertul începu în mijlocul unei tăceri religioase. Niciodată orchestra lui Lacoste n'a avut atâta omogenitate, echilibru, fuziune completă între diferitele elemente. Niciodată n'a exprimat nuanţări mai delicate, intenţiunile cele mai imperceptibile şi o sinceră sensibilitate.

In interpretarea aceasta era o parte de creaţiune personală care constituia o adevărată mulţumire. Auditorii, sustraşi realităţii, se lăsau transportaţi pe aripi de vis, când deodată....

Un fapt brutal, neprevăzut se produse, risipind pe loc tot farmecul. Hubert Lacoste lovi brusc bagheta pe pupitru şi opri orchestra. Şi în liniştea completă, care se stabilise în acelaşi timp în sală şi pe estradă, vocea lui se ridică:

— Imi este cu neputinţă de a continua în asemenea condiţiuni.

Şi cum fiecare se întreba cari puteau fi împrejurările cari îl împiedecau să continue, el urmă, arătând spre o tânără doamnă aşezată în primele rânduri.

— Nu, e mai bine să renunţăm. Eu conduc în doi timpi şi doamna îşi face vânt în trei optimi!... Cu adevărat nepermis... Voi avea o criză de nervi. Deci, e mai bine să renunţăm... Se va da banii înapoi...

El salută, în mijlocul uimirii generale şi începu mişcarea de retragere. Dar tânara femee se ridică îndată şi strigă:

— Maestre, opriţi-vă!.

Hubert Lacoste făcu o pauză şi spuse apoi:

— Nu, nu; e inutil, doamnă...

Dar tânăra femee, cu un gest rugător reluă:

— Un moment... Ascultaţi-mă numai un moment...

— Fie, doamnă...

— Sunt una din cele mai fervente admiratoare ale dv. şi v'am urmat în tot timpul turneului dv. triumfal. Nu ceream decât să rămân nezărită, pierdută printre entuziaştii dv. auditori. Pentruce a trebuit ca tocmai azi fotoliul prea în faţă pe care îl ocup şi căldura insuportabilă care domneşte în casa asta, să mă pună în evidenţă...? E o fatalitate. In tot cazul, nu puteam sta aci fără a-mi face vânt. Dar dacă binevoiţi a relua dirijarea admirabilei dv. orchestre, îmi va fi foarte uşor să-mi fac vânt în doi timpi. Şi va fi bine. Vă spuneam, de altfel, maestre că eu însu-mi am fost deranjată de lipsa de tact dintre bagheta dv. şi evantaiul meu... Dar n'am putut cere ca orchestra să fie condusă în trei optimi — câtă vreme e mai uşor să-mi fac eu vânt în doi timpi.

In timpul acestui mic discurs, Hubert Lacoste privi femeia şi o găsi foarte frumoasă.

Astfel el îi răspunse pe un ton îndulcit:

— Admiţând, doamnă, că veţi avea o precizie suficientă a măsurii, mă întreb dacă publicul...

Numeroase protestări se ridicară.

— Ba da!... ba da!... va fi foarte amuzant.

Pe urmă tânăra femee declară:

— Dacă nu aşi fi fost o excelentă muziciană, v'aşi fi urmat oare timp de doi ani...?

Lacoste se înclină roşind puţin, apoi ridicând braţul, puse orchestra în mişcare. Şi totul merse foarte bine, cum a spus auditoarea. Era o exactitate perfectă între baghetă şi evantai. Or, după câteva minute, tânăra doamnă închise cu un gest repede evantaiul şi dădu o lovitură pe spatele fotoliului din faţa ei. Muzicanţii se opriră maşinal şi tânăra femee spuse lui Hubert Lacoste:

— Nu sunteţi în tempo...

— Cum? făcu acesta cam ajurit...

— Spun că nu sunteţi în tempo... E prea încet....

— Cum! îndrăzneşti!... strigă Lacoste.

Pe urmă, după o scurtă reflexie, reluă:

— De fapt, aveţi dreptate...

Apoi adăogă, întorcându-se:

— Ce vreţi? greşala dv., sunt cam turburat...

Fu rândul tinerei doamne să roşească şi să se întoarcă.

Ea murmură:

— Oh! n'aşi fi crezut niciodată. Adevărat că aşi fi avut o asemenea înrâurire? Dar e îngrozitor ce ni se întâmplă acum...

O lungă tăcere impresionantă urmă. Nici tânăra femee, nici Hubert Lacoste, nici auditorii nu găseau un cuvânt de spus. Atunci orchestra avu unul din acele momente de inspiraţie care animă uneori mulţimile. Atacă deodată Marşul nupţial din Lohengrin.

Sala isbucni în aplauze sgomotoase cari durară până când Lacoste şi tânăra femee, maşinaliceşte şi conduşi de acelaşi gând, se deciseră să salute.